

BLIDRIM:

**“El pressentiment d’haver oblidat
alguna cosa important”.**

Estudi de les tècniques utilitzades en el món audiovisual per a
captar l’atenció del públic i retenir a l’audiència

Escrit per
Isabel Vilalta Pigem

Curs: 2023/24. Octubre 23

Tutora:
Anna Bayó Duran

AGRAÏMENTS

Primer de tot voldria agrair a la meva tutora, Anna Bayó Duran, per haver confiat en mi des del minut zero, acompanyant-me de principi a fi, i fent-me costat tant en els moments d'eufòria com en els de petita crisi. Moltes gràcies per haver estat sempre allà i per haver-me proposat activitats que em van ajudar molt en la realització de la part creativa del treball. Ha estat un autèntic plaer treballar juntes.

Un especial agraïment als meus amics: Lucía Gavilán González i Guillem Bassets Bosch, per haver participat d'actors a la meva sèrie i haver estat la meva salvació del treball. I també a la Bianca Elena Dascalu, Emma Maria Dascalu i en Martí Puigdemont Gubern per haver-me ajudat en tot el procés de producció de la sèrie fent de tècnics, d'extres i del que fos perquè la gravació tirés endavant.

A la meva cosina, Júlia de Balle Pigem per haver-me deixat tot el material tècnic utilitzat durant la filmació. Gràcies a tu he pogut gaudir de l'experiència de treballar amb eines professionals amb les quals he après molt, i que han dotat el treball d'una qualitat indiscutible.

I per finalitzar volia agrair a tota la meva família per haver-me recolzat en tot moment i haver-me ajudat en els moments que em feia falta.

Sense vosaltres tot això no hauria estat possible, així que, de tot cor, moltíssimes gràcies.

ABSTRACT

CASTELLÀ

¿Qué hace de una historia, una herramienta capaz de transformar a las personas, un instrumento capaz de retener a la audiencia y conmoverla para que quiera seguir viendo el desarrollo de un relato? ¿Cuáles son los recursos y las técnicas de las que se sirve una serie para fidelizar al público? ¿Cómo se construyen estos relatos y qué efecto tienen en la audiencia?

El siguiente trabajo trata de responder a todas estas preguntas y dar un ejemplo práctico que exponga el resultado de toda la investigación previa, a partir de la realización de una miniserie de 5 capítulos: "Blidrim" o el presentimiento de haber olvidado algo importante; con el objetivo de atraer al público y engancharlo en el mínimo tiempo posible.

En el proyecto se pone en evidencia la necesidad de comprender el lenguaje audiovisual para poder construir el relato dictado por la narración, y emplearlo con consciencia y visión artística para conseguir la perfecta combinación entre sonido e imagen. De esta manera, alterando el orden cronológico de los eventos, limitando el flujo de información que se entrega al espectador y creando interrupciones en la narración que cortan el ritmo de los acontecimientos, se consigue crear un efecto de atracción en el público. Estos recursos narrativos, combinados con la elección de la estética formal, son los responsables de generar este efecto en el espectador.

ANGLÈS

What makes a story a tool capable of changing people, an instrument capable of retaining the audience and maintaining their interest so that they want to continue watching the development of a story? What resources and techniques do series use to gain viewers' loyalty? How are these stories constructed and what kind of effect do they have on the public?

The following project attempts to answer all of these questions and to give a practical example that shows the result of all the research that has been carried out, based on the creation of a 5-chapter miniseries: "Blidrim", namely the feeling of having forgotten something important; with the aim of attracting the public and engaging them in the shortest possible time.

The project highlights the necessity of understanding the audiovisual language employed in order to be able to construct the story dictated by the narrative, and to use it with consciousness and artistic vision to achieve the perfect combination between sound and image. In this way, by altering the chronological order of events, limiting the flow of information delivered to the viewer and creating interruptions in the narrative that cut off the rhythm of events, it is possible to produce this effect of attraction among the audience. These narrative resources, combined with the formal aesthetic aspects specifically chosen by the director, are responsible for generating this effect on the public.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	7
2. INFORMACIÓ PRELIMINAR	9
2.1. La sèrie com a audiovisual	9
2.1.1. Definició i tipus de sèries	
2.1.2. Origen i evolució	10
2.1.3. Plataformes de streaming	12
2.2. Llenguatge audiovisual	15
2.2.1. L'espai	16
2.2.2. El temps (ritme)	18
2.2.3. El moviment	18
2.2.4. El so	19
2.3. Recursos per captar l'atenció i retenir l'audiència	20
3. ELABORACIÓ DE LA SÈRIE	25
3.1. Preproducció	25
3.1.1. Idea i plantejament	26
3.1.1.1. Referències	27
3.1.1.2. Aspectes generals emprats en la sèrie per a captar l'atenció	28
3.1.1.3. Simbolisme	29
3.1.1.4. Desglossament dels capítols a partir de les tècniques per a captar l'atenció	30
3.1.2. Guions	35
3.1.2.1. Literari	35
3.1.2.2. Tècnic	47
3.1.2.3. Il·lustrat	58
3.1.3. Pla de rodatge	68
3.2. Producció	69
3.2.1. Elements vinculats a la direcció d'art	69
3.2.2. Filmació	71
3.3. Postproducció	73
3.3.1. Edició, Muntatge i Etalonatge	73
4. OPINIÓ AUDIÈNCIA	76
5. CONCLUSIONS	78

ANNEXOS

Annex 1. Llenguatge audiovisual (versió extensa)

Annex 2. Valoracions (gràfics i comentaris)

Annex 3. Procés de treball de preproducció

1. INTRODUCCIÓ

La meva afició per l'art, l'expressió i la comunicació de sentiments que he tingut des de ben petita, és el que em porta a parlar-vos de les motivacions i objectius que m'han dut a fer aquest treball.

Des que tinc memòria sé que m'encanta mirar sèries i pel·lícules. L'audiovisual té un component molt especial que he anat descobrint al llarg del temps i que ara sóc capaç de verbalitzar.

Amb els anys m'he adonat que el cinema és un art que combina totes les disciplines artístiques en una sola obra. D'aquesta manera, tots els àmbits creatius es posen al servei d'un únic objectiu: comunicar i expressar quelcom.

La creació audiovisual s'inicia amb el propòsit d'explicar un missatge i fer ressonar una història en el públic al qual va dirigida.

Com diu Guillermo Pérez La Rotta, en el llibre titulat: *Génesis y sentido de la ilusión fílmica*:
"Ver cine es una experiencia que nos aproxima a las condiciones del soñar."¹

D'aquesta afirmació podem extreure la lectura que mirar cinema ens fa retrobar-nos amb nosaltres mateixos perquè ens projectem i per tant, ens redescobrim.

Aquesta totalitat expressiva i relació íntima entre creador i públic converteix el cinema en una activitat impossible de no participar.

Com llavors no hauria d'interessar-me i fascinar aquest tema? I com no hauria d'enganxar-me a les històries cada vegada que miro un producte audiovisual interessant?

Aquest delit que he anat arrossegant ha fet que em plantegés, la possibilitat de crear un projecte des de zero tan complet com aquest, fet des de la meva visió i amb el meu propi estil. Per això, ara que ha arribat el moment de realitzar el famós Treball de Recerca, he decidit crear per primera vegada, una minisèrie de 5 capítols.

¹ (Pérez La Rotta, 2003, p.176)

I aquí ve la gran pregunta: Per què una minisèrie?. Doncs perquè l'objectiu del meu treball és descobrir quines són les tècniques que s'utilitzen en el cinema per a captar l'atenció del públic i fer que aquest es quedi enganxat a la cadira a l'espera del que passarà a continuació, per tal d'aconseguir crear l'efecte que m'han despertat en mi mateixa aquestes composicions al llarg de la vida.

D'aquesta manera, per poder assolir el meu objectiu, la intenció del treball és **realitzar una minisèrie de 5 capítols que aconseguixin captar l'atenció del públic amb el mínim de temps possible.**

Per tal d'aconseguir aquest gran repte primer de tot m'he informat sobre el producte que volia realitzar, explicant en què consisteix, quin n'és l'origen, els diferents tipus que hi ha i explicant els mitjans pels quals les sèries arriben al públic. Un cop fet això m'he centrat en el llenguatge com a element constructor de l'audiovisual, necessari per entendre com funciona, i he explicat les diferents tècniques que s'utilitzen per cridar l'atenció i generar intriga a través del suspens. A partir de tota aquesta informació he passat a generar tot el procés creatiu per realitzar la sèrie des de la preproducció, passant per la producció i finalment la postproducció, on he aplicat tot aquest coneixement prèviament investigat.

Així doncs, aquí us deixo el resultat de tot un any de passió, recerca i curiositat.

2. INFORMACIÓ PRELIMINAR

2.1. LA SÈRIE COM A AUDIOVISUAL

En aquest apartat faré una petita introducció sobre les sèries i el seu origen, per tal d'entrar en el tema i situar aquesta peça en el món de l'audiovisual.

2.1.1. DEFINICIÓ I TIPUS DE SÈRIES

La sèrie és una obra audiovisual formada per un conjunt d'episodis, que es poden agrupar en temporades, pensats per a ser emesos de forma successiva. Cada episodi manté una unitat argumental en si mateix i una continuïtat, almenys temàtica, amb la resta d'episodis.

Les sèries es classifiquen en diferents tipus segons el nombre d'episodis, la durada d'aquests i els llocs de rodatge. Podem distingir entre:

- **Microsèrie:** és una producció formada per 20 episodis, com a mínim, per temporada. Aquests duren entre 3 i 5 minuts, i es roden en pocs escenaris. Solen tenir una narrativa clara i solen ser sobre temàtiques fortes.
Un exemple seria: "Loulou" (2017, Fanny Sidney)
- **Minisèrie:** és una producció de pocs capítols, almenys de 3, de 90 minuts de durada aproximadament que poden gravar-se en diversos escenaris diferents. Es diferencia dels altres tipus de sèrie per tenir un nombre d'episodis prèviament estipulat i per seguir una línia argumental amb desenllaç al llarg de la sèrie.
Un exemple seria: "The queen's gambit" (2020, Scott Frank)
- **Telenovel·la o sèrie de llarg recorregut:** és una producció formada, normalment per entre 90 i 100 capítols. Cada capítol dura entre 50 i 60 minuts i aquests es poden rodar en qualsevol escenari, tant interiors com exteriors. Els gèneres més utilitzats són el drama i la comèdia.
Un exemple seria: "Yo soy Betty, la fea" (1999, Mario Ribero)
- **Sitcom o comèdia situacional:** és una producció formada per moltes temporades d'entre 22 i 24 episodis cadascuna. Cada episodi sol tenir una durada d'entre 20 i 50

minuts. El nombre d'escenaris és molt reduït (entre 1 i 2) i són interiors, ja que moltes vegades es graven amb l'assistència de públic. La sèrie manté un fil argumental però cada capítol conclou per si mateix.

Un exemple seria: "Friends" (1994, James Burrows)

- Sèries d'antologia: és una producció en la qual els personatges, els escenaris i fins i tot l'equip de producció es canvien en cada capítol. La continuïtat entre un capítol i un altre s'aconsegueix amb el tema que és el mateix per tots els episodis. El nombre de capítols i la seva durada varia.

Un exemple seria: "Black Mirror" (2011, Charlie Brooker)

S'ha de tenir present que en l'actualitat, aquesta classificació canvia i es pot hibridar entre les diferents tipologies.

2.1.2. ORIGEN I EVOLUCIÓ

Els humans sempre hem buscat maneres per explicar històries, primer de forma oral a través de les llegendes i amb expressió corporal amb el teatre, més endavant a través de la lectura amb l'aparició de l'escriptura i els llibres, i afegint imatges amb el còmic. El desenvolupament de la tecnologia ha permès adaptar aquestes primeres formes de comunicació als invents que han anat sorgint al llarg del temps, d'aquesta manera s'ha pogut enregistrar l'actuació del teatre i la narració oral gràcies a les càmeres i els micros i han pogut ser transmeses a través de la ràdio i la televisió, fins a arribar a poder ser vistes a través dels dispositius digitals. Per això podríem dir que les sèries tenen com a antecedent la literatura, el còmic i el teatre, i agrupen totes les tècniques d'aquests camps artístics en un de sol.

Les sèries van aparèixer a mitjans del segle XX gràcies a l'aparició de la televisió com una nova forma de comunicació per explicar històries. Procedeixen dels fulletons literaris que consistien en entregues escrites i il·lustrades publicades cada dia en els diaris, les radionovel·les que eren peces dramàtiques transmeses oralment cada setmana, i les soup operas que van ser les primeres formes audiovisuals entregades periòdicament en les quals la trama s'anava desenvolupant al llarg dels capítols, i que van derivar en les telenovel·les, les primeres sèries d'històries melodramàtiques. Un exemple seria "These are My Children" produïda als anys 30.

Les sèries van néixer amb el propòsit d'entretenir el públic tal i com ho havien fet les seves predecessores i, per tant, l'objectiu inicial era aconseguir el màxim d'espectadors possible. Per aquest motiu les històries que s'explicaven tenien trames senzilles i susceptibles que poguessin agradar a tots els públics. Així va ser durant els anys 40 i 60 moments en què el fenomen televisiu va anar millorant permetent emetre els programes en horaris determinats i en els quals les cadenes de televisió van començar a produir sèries a gran escala. Les més destacades van ser "I Love Lucy" una sitcom de 25 minuts en blanc i negre i "Bonanza" un western de 60 minuts en color.

A partir dels anys 70, la tecnologia va anar avançant i això va provocar que les cadenes de televisió fessin un canvi de paradigma començant-se a arriscar fent sèries que poguessin atraure un públic més concret i amb més poder adquisitiu. Aquest canvi el va marcar "The Twilight Zone", una sèrie de ciència ficció. D'aquesta manera l'any 1970 la cadena CBS va decidir suspendre sèries que funcionaven a nivells d'audiència com per exemple "The Beverly Hillbillies" per produir sèries més complexes com ara "Marry Little More", una comèdia sobre una dona divorciada que intentava cuidar dels seus fills en circumstàncies difícils. Aquest canvi d'objectiu va fer que durant els anys 80 i 90, les sèries comencessin a introduir nous gèneres i conseqüentment augmentés la seva qualitat artística generant un públic de culte. Va ser així com van aparèixer per exemple "All in the Family", la primera comèdia que tractava l'homosexualitat o "Hill Street Blues" el primer drama policíac amb una línia argumental establerta, i "Twin Peaks" que n'és el referent en el canvi de qualitat acostant-lo en les produccions cinematogràfiques.

Durant els anys 90, les cadenes de televisió per cable van començar a aplicar els mètodes de les cadenes públiques amb l'objectiu d'atraure un públic fidel que estigués disposat a pagar per veure el que els hi agradés. Va ser així com es van produir sèries com "Oz", "Los Sopranos" o "The Wire". Paral·lelament, en aquesta època es va produir una gran evolució de l'internet fet que va permetre als espectadors comentar capítols en fòrums online donant vida a les sèries més enllà de la pantalla. "X-Files" va ser la primera.

A final dels 90 van començar a aparèixer les plataformes digitals que van donar el gran impuls a les sèries permetent que actualment podem veure la successió de capítols i temporades sense haver d'esperar a l'entrega d'aquests, en qualsevol moment i a on vulguem.

Ara les sèries ja no són considerades un gènere menor. Tenen l'avantatge que, per extensió temporal, poden desenvolupar més la trama i l'evolució dels personatges al llarg dels diferents capítols i és precisament això el que les fa més interessants.

2.1.3. PLATAFORMES DE STREAMING

L'aparició de les plataformes de streaming dedicades a oferir pel·lícules i sèries des de qualsevol dispositiu connectat a internet, ha normalitzat el consum de l'audiovisual de forma massiva. Aquestes són serveis que funcionen per subscripció i que han introduït una nova forma de visualització del contingut audiovisual permetent als usuaris accedir de forma personalitzada als continguts i amb llibertat per escollir el moment, el canal i el lloc per veure'ls sense publicitat ni horari rígid.

Les plataformes de streaming van arribar com una digitalització dels videoclubs de manera que a l'inici oferien exclusivament sèries clàssiques que havien estat emeses a la televisió amb alguna de pròpia o estrangera que cridava l'atenció. Això va durar poc i de seguida es van convertir en productores dels seus propis continguts abastant diferents temàtiques per tal d'atraure el màxim d'espectadors i comptar amb un públic variat assegurant-se quotes fixes.

Actualment la popularització d'aquests serveis ha impulsat també la introducció de nous continguts orientats a la indústria de l'entreteniment però amb un major caràcter d'investigació i informació. És així com s'ha apostat per afegir documentals i docu-sèries de tot tipus, així com anime (en algunes plataformes com Netflix, que compta amb tota la filmografia de Studio Ghibli) o fins i tot realitats.

El seu fàcil accés, la possibilitat de poder consumir el que es vol fins i tot sense internet i la combinació perfecte d'oferir continguts de qualitat a l'abast de qualsevol que disposi d'un dispositiu, conjuntament amb les estratègies de màrqueting de les diferents plataformes, ha fet possible que el consum de pel·lícules i sèries s'hagi convertit en un autèntic fenomen mundial i una activitat, podríem dir, pràcticament quotidiana.

Les plataformes de streaming no ofereixen els mateixos continguts a tots els països sinó que la pròpia plataforma selecciona el contingut que considera més adequat per a cada un. A més a més, normalment cada mes aquestes actualitzen els seus continguts i estrenen noves sèries i pel·lícules eliminant-ne altres de baixa audiència.

Tot això, atorga la possibilitat als usuaris d'estar a l'última en continguts i poder devorar una infinitat de sèries, pel·lícules o documentals, a vegades de manera desmesurada. És això el que es coneix com a binge-watching².

Aquesta tendència és una conseqüència directa del fenomen addictiu de les sèries que provoca el desig de voler saber què passa a continuació sense espera, i és un concepte que està vinculat a la política amb la qual es programen les sèries a les diferents plataformes.

Podríem distingir-ne dos grans tipus: publicar tots els episodis d'una temporada de manera instantània o a través de l'estrena dels capítols de forma escalonada.

Aquestes maneres d'actuar estan lligades al posicionament de cada marca. Per exemple, Netflix, responsable d'estandarditzar el primer tipus, està unit a la filosofia de consum ràpid per a tots els públics i segons la seva política aquest tipus de programació permet a l'espectador entrar en la història de principi a fi i augmenta la probabilitat que aquest la recomani. D'altra banda, HBO està interessada a donar la imatge de productora de sèries de prestigi, de manera que busca l'opció de poder consumir els seus productes d'una forma més analítica, tenint en compte la complexitat de les seves produccions, i l'espera per l'estrena de cada capítol permet mantenir els espectadors expectants fet que ajuda a valorar més l'evolució de la història i generar aquest enganxament.

Cada plataforma té la seva pròpia política però n'hi ha que alternen entre una i l'altra depenent de la producció.

A Espanya hi ha una gran oferta de plataformes de streaming dedicades al cinema: Amazon Prime Video, HBO, Disney+, DAZN, Hayu, FlixOlé, AcornTV, MUBI, Starzplay, Netflix, Apple TV+, Movistar+, Rakuten TV i Filmin, entre altres, però ens centrarem en les que compten amb més usuaris.

² Terme introduït als anys 90 per referir-se a les persones que visualitzen productes d'entreteniment audiovisual de forma abusiva o sense autocontrol. A Espanya ha evolucionat i es tradueix com una "marató de sèries". Un terme més positiu i socialment acceptat.

Catàleg de les plataformes:

Les plataformes, tot i semblar iguals es diferencien pel contingut que ofereixen. D'entrada, gairebé totes consten de pel·lícules, sèries i documentals, i el públic potencial amb el qual compten és molt ampli, però mantenen algunes variacions i particularitats.

Movistar+, per exemple, es diferencia per estar lligat amb la televisió per cable de manera que en la seva oferta estan inclosos esdeveniments esportius, canals de televisió, reportatges i programes d'humor. A més ofereix l'opció de descarregar aquest contingut i reproduir-lo més endavant sense publicitat.

Rakuten TV i Amazon Prime Video tenen un servei de lloguer i compra de pel·lícules per a aquelles que acaben de passar pels cines, però que encara no han arribat als catàlegs de streaming. Rakuten ofereix també la possibilitat de veure algunes pel·lícules de manera gratuïta amb anuncis sense estar subscrit al canal, i Amazon el contingut d'altres cadenes, esdeveniments esportius i canals de televisió amb cost addicional.

Apple TV+ té un catàleg molt limitat en comparació amb la resta de serveis ja que el seu contingut propi és mínim, de manera que es basa sobretot en la creació de contingut amb productores importants del món de l'entreteniment.

HBO compta amb les produccions més recents i de més qualitat i Netflix atresora una gran col·lecció de sèries i pel·lícules de diversos gèneres i continguts originals ajustant-se als gustos de clients molt diferents de totes les regions del món.

Disney+ compta amb tot el contingut de grans franquícies com: Disney, Marvel, Pixar i els documentals del National Geographic. La seva orientació, per tant, és una mica més juvenil que la resta, amb menys catàleg però molt orientada a l'entreteniment familiar.

Finalment, Filmin té l'avantatge de disposar d'un catàleg format per sèries i pel·lícules europees i d'autor a més de cinema clàssic. És una plataforma molt diferent de la resta perquè està adreçada a un públic molt concret amb gustos cinematogràfics definits, que cerca cinema independent i de qualitat.

Difusió per xarxes:

Totes les plataformes compten amb les seves pròpies estratègies de màrqueting per augmentar la seva visibilitat i fidelitzar els seus subscriptors. Informen les seves ofertes i novetats a través de les xarxes socials i d'aquesta manera aconseguen obtenir la informació necessària, gràcies a les reaccions dels seus seguidors, per a crear campanyes específiques per mantenir l'enganxament.

2.2. LENGUATGE AUDIOVISUAL

L'audiovisual és un recurs comunicatiu i expressiu que utilitza la combinació de la imatge i el so com a mitjans per a transmetre un missatge.

Com ja hem vist, el seu objectiu és explicar històries i per tant representar la realitat. Però l'audiovisual és un instrument que té unes limitacions que fan impossible la representació de la realitat de forma objectiva. La càmera no actua igual que l'ull humà però és precisament això el que fa que el cinema es converteixi en un art expressiu únic capaç d'explicar històries des d'un punt de vista, i que, per tant, l'objectiu ja no sigui representar la realitat sinó recrear-la.

En el cinema es narren relats que mostren realitats subjectives i aquestes s'han de poder entendre i ser interpretades de forma correcta.

Per això l'audiovisual es nodreix d'un llenguatge propi amb el qual es construeixen les històries per tal de que el missatge que es vol transmetre sigui entendible pel receptor. I consta d'una sèrie de normes i regles que s'han de conèixer i tenir en compte per poder comunicar correctament el missatge desitjat.

Perquè aquesta aspiració es compleixi és imprescindible entendre com percebem.

Tots els recursos del llenguatge tenen un objectiu, un motiu de ser i transmeten aspectes diferents, per tant, entenent la funció que desenvolupa cada un d'ells i utilitzant-los de forma conscient, es pot aconseguir jugar amb l'espectador i generar les emocions que es busquen.

Així, el cinema es basa en decidir, en seleccionar els recursos que s'utilitzen per explicar una història, i aquestes eleccions són les que determinen com es percep la narració.

Perquè mirar cinema és veure a través d'una mirada. D'aquesta manera cada director exposa la seva manera d'entendre el món (destacant allò que és important, enfocant i dirigint la mirada).

El llenguatge audiovisual és viu i per tant, sempre es va enriquint amb noves aportacions. Per això, és la nostra responsabilitat utilitzar-lo sent conscients dels seus avantatges però també hem de ser capaços d'allunyar-nos-hi i saltar-nos algunes normes, quan cal, per fer les nostres propostes més interessants i aconseguir generar l'efecte que volem.

El llenguatge audiovisual és molt extens i inclou molts aspectes diferents: morfològics (referents a les imatges i al so), semàntics (tots els recursos expressius i estilístics que donen un significat (literal o figuratiu) a les imatges), estètics (incloent els aspectes visuals que conformen l'aparença del producte audiovisual), i didàctics (tots els elements referents a l'expressió del missatge principal del contingut).

Però bàsicament podríem dir que l'audiovisual es basa en la perfecta combinació entre l'ESPAI, el TEMPS (ritme) i el MOVIMENT, els tres elements sintàctics del llenguatge amb els que es construeixen els relats.

2.2.1. L'ESPAI

En el cinema l'espai queda limitat pel format que pot captar la càmera i aquest es pot configurar de diferents maneres segons l'expressió que es vol donar. Hi ha tres paràmetres que s'han de tenir en compte a l'hora de dissenyar l'espai:

Plans: fan referència a la part del subjecte que queda recollida en la imatge.

N'hi ha de diferents tipus però generalment els plans més oberts, com per exemple el pla general, serveixen per descriure i contextualitzar el paisatge i personatge; els plans mitjos serveixen per mostrar l'acció que es desenvolupa; i els més tancats, com el primer pla, són més expressius i serveixen per mostrar detalls i emocions concrets dels personatges.

Angles: fan referència a la posició, altura i inclinació de la càmera respecte el subjecte.

N'hi ha de diferents tipus i cada un proporciona un valor expressiu diferent. El picat i el contrapicat denoten inferioritat i magnificència respectivament, el zenital i el nadir aporten dinamisme, el pla holandès transmet inestabilitat i l'arran a terra desperta curiositat perquè aporta una perspectiva a la que no estem acostumats.

Composició: és la disposició i organització dels elements dins l'enquadre (marc que delimita la imatge). Permet dissenyar les imatges i dirigir la mirada a allò important. Per compondre s'han de tenir en compte diferents aspectes com:

L'espai que es fa visible: es pot determinar amb: l'enfocament que consisteix en emmarcar el que es vol destacar fent que ocupi tota la composició o conduint la mirada a través de línies; la profunditat de camp que consisteix en regular la part que queda nítida en la imatge; i la distància focal que fa referència a l'angle de visió i per tant al tros que es captura de la imatge.

Ubicació dels objectes: hi ha diferents regles compositives que serveixen per focalitzar l'atenció. Algunes es basen en col·locar els objectes en punts clau on se sol dirigir la mirada, i altres serveixen per despertar una emoció concreta a l'espectador. Equilibrant el pes visual de la imatge a través de la simetria, per crear calma, o generant tensió o alleujament a partir de deixar un espai "buit" a la dreta o a l'esquerra, posant tot el pes de la imatge en un sol lloc.

De la mateixa manera les línies evoquen idees diferents. Les verticals aporten rigidesa, les horitzontals calma i les inclinades i corbes donen dinamisme i poden provocar agitació.

La il·luminació i el color funcionen igual. El contrast entre les zones més clares i fosques del fotograma contribueixen a adreçar l'atenció a determinats objectes de manera que, una zona brillantment il·luminada pot atraure la mirada cap a un gest clau, mentre que una zona en ombra pot amagar un detall. Igualment, una il·luminació suau (difusa) permet generar poc contrast i és agradable, en canvi, una llum dura (contrastada) serveix per destacar i pot generar un efecte amenaçador.

El color pot ajudar a desviar la mirada de l'espectador al nostre punt d'interès ja sigui pel contrast, posant per exemple, un element de color entre un fons blanc i negre, o amb la temperatura, sent els colors càlids més atractius que els freds.

2.2.2. EL TEMPS (RITME)

És la velocitat amb la qual succeeixen els aconteixements i avança la història. Hi ha quatre elements principals que el defineixen:

Ritme extern (durant el muntatge): consta del timing que fa referència al temps de tall entre un pla i un altre; i el tempo que és la manipulació del ritme en les accions per donar sensacions de ràpid i lent.

Ritme intern (dins del pla): consta de l'energia de l'acció, és a dir, la velocitat amb què succeeixen els esdeveniments; i la profunditat de moviment, l'actitud i la intenció que hi ha darrere el moviment que es fa en l'acció.

Hi ha diferents tipus de ritme que donen sensacions diferents:

Un ritme ràpid transmet dinamisme i s'aconsegueix amb plans curts i molt nombrosos. Contràriament, un ritme lent, expressa monotonia o adopta un to poètic i s'aconsegueix amb plans llargs i poc nombrosos.

Però el ritme també es pot construir de forma irregular a partir de mostrar plans cada cop més breus (transmetent tensió) o més llargs (que denotent relaxació), o fins i tot combinant plans breus i llargs, de manera que passant de l'un a l'altre de forma sobtada s'aconsegueixi generar sorpresa.

La successió de plans, la relació que s'estableix entre ells dins una seqüència és el Raccord i és important que no es trenqui perquè l'espectador no es perdi i percebi el relat de forma fluida com un conjunt.

2.2.3. EL MOVIMENT

Consisteix en moure la càmera.

Pot ser de forma física, sobre el seu eix o desplaçant-la. N'hi ha molts de diferents però generalment els de l'eix, si el moviment és suau, serveixen per ampliar el camp de visió perquè es vol seguir un personatge o bé descriure un lloc, poden generar expectació o fins i tot dramatisme; i si el moviment és brusc, poden servir com a punt de vista d'un personatge i donar la sensació de desorientació.

També pot ser de forma òptica. Consisteix en fer un moviment d'apropament o distanciament (zoom) o enfocar i desenfocar un objecte respecte un altre.

2.2.4. EL SO

L'audiovisual, com el seu propi nom indica, consta de dos elements molt importants, la IMATGE i el SO.

La imatge està formada per tots els aspectes visuals que he comentat i que influeixen a la construcció dels tres grans paràmetres: espai, ritme i moviment. Però de la mateixa manera que hi intervé la imatge, el so també contribueix al desenvolupament d'aquests aspectes. I, malgrat sol passar desapercebut és tant, o més, important que la imatge.

Aquest es fonamenta en quatre elements:

Música: ajuda a crear els ambients, reforça el missatge de la història i contribueix a transmetre els estats emocionals dels personatges.

Pot ser present al llarg de tota l'obra audiovisual o aparèixer en moments puntuals per destacar certes situacions o moments de la narració, interrompent la continuïtat de l'escena i permetent crear una emoció concreta.

Pot ser diagètica si forma part de l'acció que realitzen els personatges, o extradiagètica si és una música de fons afegida de forma artificial.

La creació de l'ambientació sonora és molt important perquè ajuda a submergir a l'espectador en el relat i a participar en ell.

Normalment en el cinema, per crear aquest sentiment d'unitat musical s'utilitza el leitmotiv. Aquest és un fragment musical repetitiu que va associat a un personatge o una situació de manera que, quan sona, l'espectador és capaç d'anticipar el que passarà.

La música influeix sobretot en el ritme, però pot contribuir a la descripció d'un espai o donar sensació de moviment segons el tipus de melodia. Per exemple, en una escena d'acció una música amb un ritme ràpid i constatat pot il·lustrar com córrer un personatge.

Efectes de so (Foley): són una tècnica que consisteix en reproduir artificialment sons naturals a través d'objectes per acompanyar una acció determinada. Poden ser diagètics, quan sonen tal com són realment els objectes als que fan referència; no diagètics, quan sona algun element que no veiem a la pantalla, i descriptius quan són sons irrealment inventats per representar éssers fantàstics.

En el cinema s'utilitzen molt els clichés sonors perquè, al final, formen part del llenguatge comú que tothom coneix. Així, si s'escolten petjades, tothom interpreta que s'acosta algú.

El fet que el so pugui treballar-se de forma desvinculada de la imatge permet la possibilitat d'insinuar coses a l'espectador sense haver de mostrar-les necessàriament, i per tant, s'obliga al públic a imaginar-se el què passa i no és capaç de veure, i això genera una gran tensió.

Aquesta és la gran diferència entre la imatge i el so, ja que aquest últim pot funcionar també com a "generador d'imatges", i per això és tan important.

Diàleg dels personatges: forma part de la pròpia narració de la història i permet entendre i comprendre el relat. Segons com es construeixen els diàlegs es pot afavorir l'enganxament del públic a partir de, generar preguntes o deixar frases inacabades, entre altres recursos.

Silenci: s'utilitza com a pausa entre diàlegs, sorolls o músiques, o com a recurs expressiu per crear atmosferes asfixiants, introspectives o carregades de tensió. El silenci, moltes vegades s'utilitza com a contrapunt, interrompent de cop el so i canviant el ritme.

2.3. RECURSOS PER CAPTAR L'ATENCIÓ I RETENIR L'AUDIÈNCIA

El cinema és un art que, com tots els altres, té la capacitat per canviar el món. Té l'habilitat d'atrapar el públic i modificar el seu estat d'ànim a través del relat i convertir d'1 hora, 1 minut o 1 segon un moment únic capaç d' enamorar a milions de persones i captivar els seus sentits d'una forma inexplicable.

El cinema té la potència necessària per transformar a les persones però això només s'aconsegueix entenent i dominant la narració.

Els recursos narratius són fonamentals per fer una història interessant i saber-los utilitzar correctament implica aconseguir que els espectadors es quedin enganxats a la cadira impacients per veure el desenllaç d'una història i la resolució final d'un relat.

Així doncs, com es genera "l'engagement"? Com s'aconsegueix atraure i captivar l'audiència?

Podríem dir que per enganxar el públic i mantenir-lo captiu és imprescindible generar intriga. Aquesta no és res més que el fer despertar la curiositat o l'interès per alguna cosa, i només s'aconsegueix a partir del suspens.

El suspens és un recurs literari que consisteix en generar expectació i incertesa per conèixer el desenvolupament d'una acció. És un gènere cinematogràfic que en anglès es coneix com a "thriller" i prové de la paraula "Thrill", que significa emocionar. D'aquesta manera es pot entendre que el suspens consisteix en provocar un interès cognitiu a l'espectador a través de l'emoció.

Per entendre adequadament com aquest és capaç de modificar l'estat d'ànim del públic i crear tensió, és necessari conèixer com funciona narrativament i els procediments necessaris per a la seva construcció en un relat.

El suspens es genera, normalment, per la preocupació que es té per la falta de coneixement sobre un tema. Per tant, és un procediment que consisteix en generar preguntes i posposar respostes. Això és el que provoca a l'espectador la motivació d'avançar en la història i la necessitat de voler saber més.

Aquest efecte, consegüentment, s'aconsegueix organitzant el flux d'informació (tant de quantitat com d'ordre) que se subministra a l'espectador per generar aquest efecte de tensió i mantenir-lo a l'expectativa en tot moment.

El conflicte és l'element bàsic sobre el qual es construeix una seqüència de suspens perquè implica que es produeixi una situació d'instabilitat que ha de ser resolta.

Perquè hi hagi conflicte és imprescindible que el personatge tingui un desig, una necessitat o un objectiu i que hi hagi un antagonista (alguna cosa o algú) que provi d'impedir-ho amb una força i unes motivacions iguals o superiors a ell. És a dir, el suspens crea una crisi que implica una resolució i una transformació dels esdeveniments.

Partint d'aquesta premissa, una forma de generar aquesta emoció és a través de treballar el que André Gaudreault i François Jost anomenen focalització. És a dir, definir quin és el focus del relat i per tant la relació que hi ha entre el saber de l'espectador i els personatges. Hi ha dues formes de presentar el relat i treballar-lo a partir del suspens per fer-lo interessant: privant els espectadors de certes informacions o donant a aquests un avantatge cognitiu per sobre els personatges. D'aquesta manera, manipulant l'abast de la informació brindada, és possible aconseguir grans efectes en el públic. Una narració limitada serà propensa a despertar major curiositat i sorpresa, mentre que, com deia Hitchcock, un grau de narració il·limitada ajudarà a construir el suspens d'una major forma.

Hi ha diverses maneres de treballar amb la informació. Es pot partir d'un secret, que implica que és l'espectador qui desconeix el què passa; de la tensió, que adelanta la sensació de perill perquè és el personatge qui no sap alguna cosa; o del misteri, que succeeix quan els dos (l'espectador i el personatge) ignoren la situació. La clau consisteix en jugar amb aquests recursos i fins i tot combinar-los per aconseguir efectes més potents. Per exemple desvelant un misteri per crear un secret, confessant un secret que iniciï una etapa de tensió o resolent una situació tensional per generar misteri de nou.

Aquest control del subministrament d'informació ha d'anar acompanyat amb l'ordre en què es desvela. D'aquesta manera l'estructura temporal de la trama és un dels factors clau per aconseguir crear l'efecte de tensió a l'espectador i aconseguir centrar la seva atenció al desenvolupament del conflicte.

Per això és molt important utilitzar la construcció cronològica per generar suspens. Explicar una història de manera atemporal o amb un ordre cronològic invers en comptes de lineal farà que l'espectador hagi de construir per si mateix el temps fílmic i conseqüentment s'allargarà l'espera per veure la resolució. Així doncs, aquest recurs permetrà construir narracions enigmàtiques allunyant-se de la narrativa clara i ordenada per assolir l'efecte que es busca.

Hi ha múltiples opcions a l'hora d'explicar una història. Es pot començar des del principi, des del final o fins i tot des del mig, en plena acció, el que es coneix com "in media res". Però d'igual forma també es pot fer el que s'anomena "trasloque", que consisteix en incorporar canvis i ruptures temporals en la història que es van mostrant de forma estratègica per crear suspens. Així es pot començar pel futur, seguir amb el passat, tornar amb el futur i continuar amb el present.

Aquests canvis i salts temporals són possibles gràcies als “flashbacks” i “flashforwards”, recursos que aturen l’acció que es desenvolupa per mostrar un aconteixement passat o anticipar un esdeveniment futur.

És molt comú, també, el fet de fragmentar la informació que es dona a l’espectador per generar suspens, semblant certs dubtes que no sempre acaben resolent-se i proporcionant pistes sobre el desenllaç de la història. Això es pot fer ocultant una dada important de forma momentània, construint el relat al voltant d’una informació que no serà resolta fins al final o utilitzant la mateixa estructura d’events en dos moments diferents perquè l’espectador senti que pot anticipar-se al resultat. Fragmentant la informació, s’aconsegueix estimular a l’espectador perquè es generi certes expectatives sobre el que succeirà a continuació. Així, si aquestes es confirmen com a certes es reformularan creant-ne de majors, en canvi si no es corroboren se’n crearan de noves. Això succeeix molt en trames policiaques quan, per com es desenvolupa la trama, l’espectador intenta lligar les pistes reconstruint la història dels personatges i establint hipòtesis a partir de la poca informació que té, per finalment sorprendre’s amb el verdader desenllaç desmentint les hipòtesis formulades i defraudant tota l’expectativa generada durant el transcurs de la història. Aquest gir dels aconteixements que representa un canvi inesperat a la trama s’anomena “plot twist”.

Hi ha experts que consideren que per crear suspens i per tant, intriga, és imprescindible la tensió. En aquest cas, la narrativa tensional es basa i es construeix a partir de la relació que hi ha entre la duració de la situació que implica una amenaça o dificultat i la duració de les accions que realitzen els personatges amenaçats per frenar aquesta o superar aquest. Així, la temporalitat i el ritme es converteixen en factors clau més enllà de la quantitat i l’ordre de la informació subministrada, i suposen una amenaça en si mateixos. Un exemple clar seria el fet d’acotar l’acció temporalment, per exemple, es crea una situació en la que s’ha de desactivar una bomba, hi ha un temps límit i això fa que aquest es converteixi en un personatge més de la història que afavoreix el neguit de l’espectador i al mateix temps provoca la sensació d’immediatesa en el desenllaç de la història.

El suspens, normalment es caracteritza per tenir un ritme ràpid i una acció freqüent. Aquest se serveix de varies tècniques i recursos més específics que ajuden a crear aquest sentiment d’intriga.

Un d’aquests és el “plot twist”, ja comentat, i un altre l’anagnòrisi. Aquest consisteix a fer que el protagonista descobreixi alguna cosa que porta tota l’estona ignorant. Això normalment passa quan s’està a punt d’arribar al clímax i el públic s’adona que aquell

element que ha estat present tot el temps o s'ha anat mostrant a l'espectador al llarg de la història mentres passava desapercebut pels personatges, era important.

Un altre recurs utilitzat és el MacGuffin. Aquest consisteix en mostrar un "element excusa" que aparenta ser molt rellevant pels personatges però que no té cap importància pel desenllaç narratiu. Sol ser un objecte, un concepte o una història que serveix de distracció narrativa per fer que el públic se sorprengui amb les accions finals de la història.

I un dels elements més importants en la creació del suspens i la prolongació d'aquest són els cliffhangers, recursos que consisteixen en crear una situació de gran tensió dramàtica que queda interrompuda. Aquests són molt utilitzats al final de cada capítol per generar una tensió psicològica a l'espectador que fa augmentar el desig d'avançar i descobrir la continuació de la història.

Tots els aspectes esmentats anteriorment formen part de la formalitat de la construcció del relat, però la intriga també es pot generar de forma psicològica, no només fent referència a com s'explica la història sinó al propi contingut, és a dir en els interrogants que tenen a veure amb la interpretació del text.

Per exemple, crear una ambigüïtat en la narració genera l'opció de la lliure interpretació de l'espectador, fent que, d'alguna manera, aquest participi de manera activa a la creació del relat i permetent que sigui ell mateix el responsable de donar sentit al text. Igualment, afegint simbolismes, ja siguin universals o generats a partir del codi amb què funciona la història, es condueix a l'espectador a fixar-se en els aconteixements i es contribueix a que pari més atenció al que succeeix per intentar entendre el sentit complet de l'obra.

Aquests recursos narratius han d'anar acompanyats de les tècniques pròpies que aporta el llenguatge audiovisual, d'aquesta manera els propis recursos referents a la construcció del relat es complementen amb els que materialitzen la història (imatge i so) i així s'aconsegueix un producte complet.

L'Alfred Hitchcock (1899-1980) un director, productor i guionista britànic molt reconegut per ser pioner en moltes de les tècniques que caracteritzen el gènere cinematogràfic del suspens, va crear una sèrie de principis basats en la seva pròpia visió de com havien de construir-se els relats intrigants.

Alguns d'ells podrien ser relacionables al fet de combinar la narració amb l'expressió visual i auditiva que permeten mostrar aquesta història.

Ell creia que els arguments havien de ser simples perquè els recursos visuals poguessin ser entesos per l'espectador de manera intuïtiva. Les històries complexes farien que els recursos resultessin inútils i marejarien a l'espectador amb massa informació simultània.

Considerava que els objectes són igual d'importants que els actors (tenen un valor narratiu imprescindible), per tant tot allò banal és extra i, conseqüentment, innecessari.

L'ús de la càmera subjectiva (tècnica de gravació que consisteix en filmar com si fossin els ulls del protagonista) permet situar a l'espectador en primera persona i empatitzar amb l'emoció del personatge.

Finalment, un dels aspectes a destacar seria el fet que, per ell, el color és molt important per establir el to emocional d'una escena i centrar l'atenció a un lloc concret, dirigint la mirada a allò rellevant.

El suspens no es defineix per la seva temàtica, sinó per la manera d'acostar-s'hi. És un recurs que no és susceptible dels gèneres policíacs o de terror sinó que és una tècnica narrativa capaç de retenir a l'audiència independentment del tipus de relat, sempre que s'utilitzi correctament.

3. ELABORACIÓ DE LA SÈRIE

En aquest apartat del treball explicaré les eines utilitzades i les experiències viscudes per l'elaboració de la sèrie. M'he centrat en el procés de treball que es realitza en qualsevol audiovisual: la preproducció on investigo en relació a les idees i els discursos fílmics; la producció on experimento en relació a la filmació i per últim, la postproducció on desenvolupo la meua recerca en relació a la unió entre imatges, so i processos de muntatge. Així doncs, a continuació podreu llegir el que seria un diari d'aprenentatge personal en relació a les diverses fases de producció audiovisual.

3.1. PREPRODUCCIÓ

La preproducció és l'etapa de planificació en la qual es defineix el projecte cinematogràfic. Va des de la idea original i l'elecció del tema, passant per l'elaboració de tots els guions, fins

a l'organització del rodatge. És l'etapa més llarga i decisiva del projecte perquè posa les bases i condiciona les següents fases.

Aquesta ha estat una de les etapes on m'ha costat més desenvolupar-me perquè escollir la idea que volia transmetre ha estat un dels elements més complicats de tot el procés filmic.

3.1.1. IDEA I PLANTEJAMENT

El tema de la meua minisèrie és l'amistat i les emocions.

Aquesta retrata una història que parla dels sentiments, els sentiments mixtos provocats per una amistat passada que va acabar dissolent-se sense entendre ben bé el perquè.

La història parla sobre una noia, i com a través d'un objecte ella recorda el passat i fa un viatge pel seu interior amb el qual és capaç de reflexionar sobre l'experiència viscuda, retrobar-se a si mateixa, comprendre la situació passada pel descobriment d'una veritat oculta que no havia sabut veure per culpa de les emocions i reconciliar-se amb com van anar les coses. Tot a través d'un procés emocional conduït per la música.

Aquesta idea sorgeix de la intenció d'explicar una història autèntica, sincera i propera a mi. Una història que conec de primera mà, que m'interessa i que per tant soc capaç d'explicar. La història en essència, explicada de forma esquemàtica, podria descriure's de la següent manera.

Dos amics s'estimen molt, i per alguna raó un d'ells ha de marxar. Aquesta difícil notícia resulta molt complicada de comunicar, i tot i que ell ho intenta mai ho acaba fent. Conseqüentment el temps passa i cada vegada es fa més difícil la confessió. Aquest fet provoca el distanciament progressiu del noi, i la noia, no comprenent el seu comportament i veient-lo com un canvi d'actitud envers la seva amistat, també s'acaba allunyant, deixant un record amarg que s'acaba oblidant.

El temps passa i un dia la noia troba un sobre amb un CD que li havia regalat l'altre i que mai havia obert. En ell hi ha una sèrie de cançons que en escoltar-les, tots aquests records passats resorgeixen, primer com un raig de felicitat i després com xàfec de tempesta. Aquest fenomen li fa recordar el final de la relació i entendre perquè l'havia volgut esborrar. Però, un aconteixement imprevisible, una nota de veu gravada pel noi al final del disc, permet fer entendre a la noia la situació passada, la raó per la qual va succeir tot. D'aquesta manera indaga en el record de nou i s'adona que ella també va tenir part de culpa. Així

decideix sortir per anar-lo a buscar però al passar per la porta es troba amb un aconteixement inesperat: el noi està davant seu.

3.1.1.1. REFERÈNCIES

Sempre m'ha interessat molt parlar dels sentiments, el discurs generat entorn aquest tema i l'intent d'aproximació per a comprendre'ls.

De fet la meva passió pel cinema deriva d'això. De les històries que han estat capaces d'atrapar-me perquè m'han ressonat i m'han fet entendre i concebre el cinema com un recurs per entendre el món, una forma d'aprenentatge i retrospectivament una manera d'arribar a comprendre't a tu mateix.

En referència al discurs narratiu puc dir que he estat molt influenciada pel cinema d'animació japonès, que al meu parer es diferencia molt de l'occidental per la forma d'explicar les històries. Si se'm permet generalitzar, molt sovint el cinema d'occident, especialment l'Americà, es centra en l'acció a diferència de l'oriental que presta molta atenció al relat de les emocions. D'aquesta manera l'acció serveix com a excusa per mostrar una inquietud o exposar un sentiment. Aquest plantejament conceptual, que posa com a focus un criteri totalment contrari al que m'és més proper, per territori i cultura, m'ha marcat molt des de petita.

Aquest mateix enfocament per representar històries també es trasllada en el tractament del temps i el ritme. En "l'anime" el ritme presenta molt contrast, l'acció s'interromp a favor del diàleg intern d'un personatge, aturant el temps, i per tant, modificant i superant, d'aquesta manera, la realitat.

Aquest recurs, que podria semblar contradictori al fet de contribuir a generar intriga en el públic, causa l'efecte contrari i, per tant, és aquesta aturada del temps la responsable de mantenir perplex a l'espectador.

Aquest recurs no l'he utilitzat de forma evident en el meu curt, perquè al final l'objectiu del treball era atraure l'atenció amb el mínim de temps possible, i aquesta tècnica requereix d'un cert temps per a desenvolupar-se, però sí que s'ha imitat en el tipus d'història que he realitzat. Sent una trama senzilla que es desenvolupa a temps real i que no hi ha acció si no és la pròpia dels records passats.

Així doncs molts dels recursos emprats en la realització de la minisèrie han sorgit de forma intuïtiva com a resultat de tota aquesta influència recollida durant aquests anys.

3.1.1.2. ASPECTES GENERALS EMPRATS EN LA SÈRIE PER A CAPTAR L'ATENCIÓ

En aquest apartat exposaré tots aquells recursos investigats anteriorment que he utilitzat per a construir la meua història amb l'objectiu d'atraure i retenir a l'audiència.

La història s'explica de forma que, tot i que al principi sembla que el personatge narra el relat des d'un punt de vista omniscient, el descobriment de la història, per part de l'espectador, succeeix al mateix temps que la protagonista. D'aquesta manera el públic pot sentir-se integrat d'una forma més directa afavorint la seva participació en l'obra.

La història s'explica de forma fragmentada de tal manera que, encara que aquesta es desenvolupa cronològicament, per entendre el present és necessari fer un recorregut al passat. Així la situació actual no es comprén de forma completa fins que s'acaba la història.

Aquesta s'explica utilitzant molts canvis de ritme generats pel canvi de música, els talls sobtats, la combinació de plans ràpids i seguits, i l'aparició de fons negres a determinats moments que tallen amb el curs natural dels aconteixements.

Aquests canvis produïts pel muntatge que combinen el so i la imatge de forma sincronitzada, condueixen a l'espectador a viatjar per un recorregut emotiu concret que s'accentua amb l'expressió de la veu en off.

Aquesta intriga generada, ja per aquestes tècniques, s'intensifica amb la incorporació dels cliffhangers, acabant els capítols en moments clau.

A més, el fet que l'inici d'alguns capítols no corresponguin directament amb la continuació del capítol anterior permet jugar amb l'espectador i ensenyar-li el que es vol fins acabar desvelant el dubte que s'havia generat en el moment clau i precís.

Aquest efecte de jugar amb el que es permet veure i el que es posposa també és tractat amb el tipus de plans, la majoria tancats per centrar la mirada a un determinat lloc impedit el coneixement complet d'una situació o un espai, almenys fins que es desvela. I també amb l'enfocament i desenfocament d'aquests, permetent jugar amb l'ambigüitat.

El fet que la història no es doni mastegada, que no es mostri de forma explícita el que passa realment, sinó que és l'espectador qui ha de construir el temps fílmic a partir del que va descobrint en el transcurs dels capítols, contribueix a que aquests es centrin en el que passa a la pantalla i no apartin la mirada per res.

Tots aquests aspectes generals, que s'expressen de formes úniques i personalitzades en cada capítol, contribueixen a la captació d'atenció del públic.

3.1.1.3. SIMBOLISME

La figura del CD al final serveix com a metàfora per simbolitzar l'amistat. La música és un element present i inalterable, un concepte perenne que no caduca malgrat el canvi constant de totes les altres coses. Però pot canviar la seva interpretació, és transformable dins la percepció de les persones, i per tant és símbol d'evolució, creixement i canvi.

El títol "Blidrim", és una paraula inventada, fruit d'una tarda de parlada entre amigues, precisament de la Lucía (la protagonista de la sèrie) i jo. A la que vam associar a dos significats. Per una banda fa referència al pressentiment d'haver oblidat alguna cosa important, i a l'hora serveix per expressar la unió de dues gotes d'aigua sobre una superfície.

Aquest nom encaixa molt bé amb la història perquè planteja la situació de la protagonista, no recordar alguna cosa important, i de l'altra, exposa aquesta unió de l'aigua que podria traslladar-se als dos protagonistes, fent referència a què són iguals, i malgrat els camins separats que adopten, s'acaben retrobant i convergint en un punt.

Pel que fa al tractament estètic de la sèrie, es podria remarcar que la llum és suau i els colors emprats adopten un to càlid, per remarcar aquest sentiment de tendresa i alegria, però de tant en tant, es mesclen amb tons més freds que actuen de contrapunt.

Els protagonistes estan associats cada un a un color, ella al verd i ell al vermell.

D'aquesta manera aquests colors són els més predominants durant la sèrie i apareixen en múltiples ocasions, ja sigui en el vestuari o en l'entorn. Però on es fan més evidents és, per un costat, en els dos objectes principals que es complementen i que són imprescindibles un per l'altre: el reproductor (adornat amb enganxines verdes) i el CD (escrit amb vermell); i per l'altre, en l'última escena de la porta, moment en què la noia agafa un jersei verd i se'l posa (indicant la seva importància) per acabar retrobant-se amb el noi que porta un jersei vermell.

Aquests són detalls, que poden passar desapercebuts perquè tampoc s'exposen de forma directa, però doten a la història d'una unitat i un sentit de conjunt, que no passa per alt.

La història exposa un tema universal, una situació molt comú que podria ser la història de qualsevol. Per això els protagonistes tampoc tenen nom, perquè expliquen una història que no és exclusiva seva sinó que és una, entre moltes altres.

D'aquesta manera, malgrat no haver-la viscut igual o de forma literal és perfectament relacionable i això permet aproximar-se a l'espectador.

3.1.1.4. DESGLOSSAMENT DELS CAPÍTOLS A PARTIR DE LES TÈCNIQUES PER A CAPTAR L'ATENCIÓ

La història consta de 5 capítols que podrien coincidir amb les fases emocionals que la protagonista experimenta.

CAPÍTOL 1

El primer capítol serveix com a introducció, encara que les accions es presenten de forma ambigua per deixar un espai de reflexió a l'espectador.

La història comença amb un fons negre i una veu en off (la de la protagonista), obligant a l'espectador a crear imatges mentals per il·lustrar el que s'explica. De sobte sona una música acompanyada per un degoteig d'imatges descontextualitzades i reproduïdes de forma ràpida al seu ritme. Així, s'aconsegueix l'atenció del públic, que creu que si no para atenció no serà capaç de seguir la història.

Seguidament retorna la veu en off, acompanyada d'imatges que la descriuen, que enumera un seguit de records anticipant-se el que s'explicarà més endavant i anunciant l'inici de la història.

A continuació apareix la protagonista per primera vegada fent una acció que està clar que conduirà a alguna cosa i això genera expectativa. Es mostra a la noia obrint la porta d'un traster i es talla el so de cop de forma desconcertant, fet que provoca de nou la reclamació d'atenció.

Aquí s'inicia una acció lenta en la qual la noia troba un sobre en el que hi ha un misteriós CD que porta escrit: per a tu i pel que no et vaig dir. Aquesta frase ambigua desperta curiositat a l'espectador, i el temps dedicat a ensenyar-lo fa entendre al públic que és un

objecte important que durarà tota la història. Aquesta imatge llarga contraposada al ritme ràpid del principi genera contrast i provoca que se segueixi per tal de vislumbrar-ne el final.

Per acabar es mostren tres imatges ràpides coordinades que indiquen que la noia introdueix el disc a un reproductor per escoltar-lo i just en aquest moment s'acaba el capítol impedit a l'espectador sentir el que esperava, i tallant tota mena d'expectativa deixant-lo intrigat pel que hi pugui haver.

CAPÍTOL 2

El segon capítol inicia en un lloc nou, un magatzem, totalment descontextualitzat que fa dubtar a l'espectador si el que veu és relacionable amb el capítol anterior. Comença amb una imatge borrosa que no permet reconèixer el que es mostra, i aquesta es va aclarint fent el lloc identificable.

Apareix la protagonista d'esquenes acompanyada per una música que genera ambient i se superposa amb un imatge d'ella mateixa caminant en un camp de vinya. Seguidament es retorna al magatzem on la noia investiga el lloc i de sobte apareix una imatge on es veuen dues mans ajuntant-se. En aquest moment la música es para i la noia en el magatzem es gira mirant a la càmera, com si hagués vist o recordat alguna cosa. Hi ha uns moments de silenci i immediatament s'encén una llum que prové d'una de les prestatgeries del magatzem i amb ella una música de carrusel. La noia s'acosta per mirar aquest objecte i la càmera es desenfoca acabant amb un fons negre. S'atura la música i se sent un so d'un botó (el del reproductor de CD que escolta la noia). Aquesta seqüència és desconcertant i això permet captar l'atenció del públic perquè estigui atent.

A partir d'aquí comença una segona seqüència en la qual es mostren diferents imatges ràpides, diferents moments (records) en els quals es veu la noia fent diferents activitats, i tot i que no es veu ningú més, s'intueix que en tots ells hi ha algú que l'acompanya. Aquests records es desencadenen i s'anticipen amb les imatges del magatzem.

Aquest representa el seu món interior, la seva consciència, la seva memòria. Per tant, serveix de nexa i de connexió entre els records. D'aquesta manera la noia troba un objecte dins el magatzem i immediatament el relaciona amb un moment passat.

Aquest interval d'espai-temps és d'alguna manera un món apart que funciona amb el seu propi ritme i que passa paral·lelament amb el present, que no s'ha de perdre de vista. La noia escolta el CD i és la música qui l'evoca a recordar, però és a través del magatzem amb què ella és capaç de desencadenar aquests records guardats "aparentment oblidats".

Aquests records es mostren a través d'imatges ràpides i seguides que van al ritme de la música, semblant a l'estètica de videoclip, i obligant a l'espectador a parar atenció al què passa. Aquestes es barregen, per tant, amb les imatges del magatzem i amb escenes de la noia escoltant el disc (temps real) en què ella canvia de cançó, modificant el ritme i permetent l'aparició de nous records.

Aquesta seqüència ràpida, confón i descoloca a l'espectador que no és capaç d'entendre de forma clara el que passa.

El capítol conclou amb la noia que, mentre escolta la música, veu que en el sobre d'on havia sortit el CD hi ha una altra cosa. L'obre i descobreix una fotografia on surt ella amb un noi. D'aquesta manera s'acaba el capítol deixant a l'espectador perplex.

CAPÍTOL 3

El tercer capítol comença de cop amb una veu en off que genera una pregunta i que està sobreposada a una música energètica i unes imatges extremadament ràpides que mostren la cara del noi, el que sortia a la fotografia del capítol anterior, en diferents situacions.

Seguidament es mostren els records ensenyats en el segon capítol, en la seva totalitat (a partir de plans generals i mitjos), mostrant-lo a ell i a ella en els diferents moments feliços. Així l'espectador és capaç d'entendre el capítol anterior i fer-se una idea del que va succeir en el passat.

De sobte el ritme accelerat s'atura al mateix temps que la música i apareix una pantalla negra. Després d'aquest instant, apareix una imatge de la noia gronxant-se en un gronxador i com ella observa que el del costat està buit. En aquest moment s'aixeca i se'n va. La imatge resulta amb els dos gronxadors buits i una veu en off que indica que ella s'ha adonat perquè ho va voler oblidar tot.

La imatge del gronxador no és explícita però condueix a interpretar que el noi va marxar, i que per tant, hi ha alguna cosa amagada que encara no s'ha explicat, i que serà la clau per entendre tota la història. Així l'espectador genera una barreja de sentiments mixtos entre l'alegria (pel passat) i alhora un sentiment agredolç de no saber què va passar perquè es tranquil·lit la relació.

CAPÍTOL 4

El quart capítol comença de forma desconcertant. Es mostra un billar, que serveix de metàfora pel que explica la veu en off i el que diu respón a la pregunta del capítol anterior, explica perquè ho va voler enterrar tot.

Com que la veu parla sobre el record i l'oblit, al final del monòleg interior les imatges mostrades del billar s'inverteixen tornant a l'inici, on les boles estan agrupades a punt per començar el joc. Això desperta interès a l'espectador perquè es juga amb el temps d'una forma que no es pot a la vida real. I es representa de forma conceptual el que es vol transmetre obligant a fer reflexionar al públic.

Després d'això, es veu la noia dins el magatzem i com ella agafa una caixeta que està mig amagada en una de les prestatgeries. Aquesta porta escrit: no l'obris, i tot i això ella ho fa.

A partir d'aquest moment comença a sonar una música melancòlica i amb ella es mostren diferents situacions, més pausades, en comparació als altres capítols. Aquestes ensenyen el distanciament entre els dos protagonistes, tot el que va anar malament.

El ritme del muntatge, que fa coincidir les imatges amb el tempo de la música, condueix les emocions de l'espectador i ajuda a crear un recorregut amb una emotivitat concreta.

Al final el desenvolupament de la història s'exposa de forma explícita a través de mostrar un mateix espai que canvia al llarg del temps. És a dir, es mostren de forma seguida, una imatge feliç (moment en què els dos estaven junts), una imatge de solitud (en què la noia està sola) i aquest mateix espai completament buit que culmina amb un moviment de càmera que mostra a la noia (en el present) observant aquest espai desert des de la seva cadira.

En aquest instant la música conclou i la noia va per parar el CD, però just quan està a punt d'apretar el botó sona un soroll i se sent la veu del noi que diu: t'en recordes?

Aquest fet provoca eufòria a l'espectador perquè trenca amb el ritme i l'agafa desprevingut contradient la idea mental preconcebuda del desenvolupament dels aconteixements. A més a més el capítol s'acaba de forma oberta i això provoca el desig de saber què passarà a continuació.

CAPÍTOL 5

L'últim capítol s'inicia amb la noia escoltant el missatge gravat del noi. Comença ella en veu en off descrivint un dels records més importants que van compartir, explicat per ell en el disc, però verbalitzat per ella. Seguidament s'escolta la veu del noi, i amb ella el missatge que li havia deixat a tall d'explicació. Confessa que havia de marxar i el fet de no saber com

explicar-ho va conduir a una sèrie d'aconteixements que van portar a la noia a distanciar-se. Aquest comentari està il·lustrat amb les mateixes imatges del capítol quatre però vistes des d'una perspectiva diferent per part de la noia. Apareix tot el context darrera aquells moments, i així ella s'adona que tot va passar per un mal entès, i que per tant, malgrat havia culpats el noi per desaparèixer, ella també tenia part de responsabilitat en com s'havien desenvolupat les coses. Ella també s'havia allunyat com a reacció davant les accions d'ell.

Les imatges del passat, que acompanyen l'explicació de la veu en off, incorporen petits moments de diàleg amb els que s'entén el transcurs dels esdeveniments.

Al final del discurs, es mostra la cara de la noia mentre escolta el seu amic i aquesta imatge es contraposa amb escenes del magatzem movent-se i trontollant, indicant inestabilitat emocional i remarcant el moment de trencament de la noia i realització de la veritat.

Posar aquestes imatges, ajuda a comprendre el significat del magatzem, perquè si abans no havia quedat del tot clar, ara permet entendre la connotació a la que fa referència.

Immediatament la música es relaxa, i es veu una imatge d'ella en el magatzem caient per la tristesa, ja amb una imatge fixa. Finalment s'acaba mostrant com del seu rostre cau una llàgrima real.

Aquest capítol, fins aquí es fa interessant perquè amb ell s'entén tota la història i l'espectador és capaç de relacionar tot el transcurs dels aconteixements de forma lògica.

Però el capítol no s'acaba aquí. Té un epíleg que tanca la història.

Aquest comença amb la noia recollint totes les coses amb intenció d'anar a buscar el noi. Aquesta acció va acompanyada d'una veu en off amb la que s'entén l'objectiu i amb una música de 3x4 (ritme de vals) que es coordina amb l'acció de caminar de la noia i de tirar endavant.

La noia deixa el disc, agafa un jersei, se'l posa i va per sortir per la porta, però justament quan l'obra es troba el noi a davant seu i d'aquesta manera finalitza la sèrie.

Així, es deixa un final obert a la lliure interpretació de l'espectador aconseguint que ell formi part de la història, i al mateix temps acabant amb una forta intriga que deixa, a esperar, a l'espectador amb un fort delit.

Aquesta és una escena que es prepara, molt diferent al tipus de muntatge i ritme que se segueix durant tota la història. És una seqüència llarga formada per molts plans diferents que té un recorregut que es va intensificant, i quan arriba en el seu punt àlgid apareix un fet que trenca amb aquest ritme in crescendo.

3.1.2. GUIONS

3.1.2.1. LITERARI

El guió literari és el document en què hi ha escrita tota la història pensada per ser filmada. S'hi especifiquen tots els aspectes narratius i descriptius necessaris per desenvolupar la història, des de les accions i diàlegs dels personatges, les informacions sobre els escenaris i les acotacions pels actors. No es donen especificacions tècniques, simplement es redacta la història tal com hauria de ser explicada.

El plantejament de la història el vaig tenir clar des del principi, sabia que volia fer un relat sobre l'amistat partint de les emocions, els records i la música, però la idea i el desenvolupament d'aquesta em va costar molt. Em vaig encallar perquè no tenia clar com desenvolupar la història, com explicar-la i com estructurar-la de manera que expressés el que volia transmetre.

D'aquesta manera vaig realitzar un guió literari que, durant la fase d'edició va patir algunes transformacions, fent petits canvis que ajuden a fer la història més entenedora. A continuació podeu llegir el model que vaig preparar.

GUIÓ LITERARI

CAPÍTOL 1

1 FONS NEGRE

NOIA (OFF)

Cada vegada que sona sento un nus a l'estómac com si se m'engolís l'ànima i tot i que fa mal no vull que pari. Llavors m'aferro a aquella agonia, perquè al final és l'única que em connecta amb tot això.

2 EXT. CARRER - MATÍ

Una gota d'aigua que cau a terra, un banc buit, dues mans agafant-se l'ull del noi.

NOIA (OFF)

Un record feliç, una promesa, un lloc que guarda un significat especial tancat dins una caixeta per no oblidar-lo, dues mans acariciant-se sense intenció de deixar-se anar, la mirada d'algú que una vegada va ser important, aquell instant on els planetes van decidir alinear-se tot i saber que era impossible... tots i cada un d'aquests moments em porten aquí, en aquest present.

3 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

La noia obre la porta del traster, s'asseu i comença a buscar entre els objectes un llibre. Mentre treu el llibre cau tot el bloc de papers i entre ells troba un sobre. L'obre i descobreix que hi ha un CD que posa: per a tu i pel que no et vaig dir.

4 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

La noia col·loca un reproductor de CD sobre la taula, hi introdueix al CD i apreta el botó per escoltar-lo.

CAPÍTOL 2

1 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

Es veu el passadís d'un magatzem buit, de sobte apareix la noia d'esquenes i comença a caminar pel passadís.

FLASHBACK A:

2 EXT. CAMP DE VINYA - TARDA

La noia camina pel voltant d'un camp de vinya.

FI DEL FLASHBACK:

3 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia segueix caminant pel magatzem mentre observa els diferents prestatges.

FLASHBACK A:

4 EXT. CAMP DE VINYA - TARDA

La noia li dóna la mà a algú.

FI DEL FLASHBACK:

5 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia gira la cara i mira a la càmera com si hagués vist alguna cosa.
Sona una música de carrussel i ella camina fins al lloc d'on prové aquesta.

FLASHBACK A:

6 INT. HABITACIÓ NOIA (ABANS) - TARDA

La noia està estirada al sofà, té 2 CD a la mà i es gira d'esquena a la càmera per parlar amb la persona que té al costat (no es veu).

NOIA

Quin vols?

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

7 EXT. CAMÍ DEL CAMP - MATÍ

La noia camina pel passeig mentre riu rient mentre parla.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

8 EXT. ESCALES CARRER - MATÍ

La noia riu mentre mira a algú que no es veu.

FI DEL FLASHBACK:

9 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

La noia canvia de cançó.

10 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia passa la mà per sobre els llibres d'un prestatge.

FLASHBACK A:

11 INT. HABITACIÓ NOI - VESPRE

La noia fa karaoke drete (canta amb un micro a la mà).

FI DEL FLASHBACK:

12 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia agafa una llibreta d'una de les prestatgeries.

FLASHBACK A:

13 INT. CASA NOIA - MATÍ

La noia està asseguda a una taula estudiant, es gira, tira un paper a la persona que té al costat i mira endavant de nou mentre se li escapa el riure.

FI DEL FLASHBACK:

14 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

Cau una caixa plena de boles de tennis taula a terra.

FLASHBACK A:

15 EXT. ERA DEL JARDÍ - MATÍ

La noia està jugant a tennis taula i falla el punt.

NOIA

(fa cara d'enfadada però amb un toc d'humor)

Nooooo!

FI DEL FLASHBACK:

16 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia està dreta al mig del magatzem. De sobte apareixen uns globus que l'envolten.

FLASHBACK A:

17 EXT. TERRAT CASA - VESPRE

Un grup d'amics estan asseguts al voltant d'una taula a la terrassa. Una persona li porta un pastís a la noia. Ella gira el cap a l'esquerra per mirar a algú, tanca els ulls i bufa les espelmes del pastís.

FI DEL FLASHBACK:

18 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

La noia està asseguda al seu escriptori, mira si hi ha alguna cosa més a dins el sobre i de dins cau una fotografia on surt ella i ell.

CAPÍTOL 3

1 FONS NEGRE

NOIA (OFF)

Ja quasi se m'havia oblidat, però llavors arribes tu i ho canvies. Ho revisc tot i em sembla impossible haver-ho oblidat, ho revisc tot i el mar en el què em banyes fa que tingui més set que abans. Però llavors, per què he volgut desfer-te en l'espai?

FLASHBACK A:

2 EXT. ERA DEL JARDÍ - MATÍ

El noi riu.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

3 EXT. ESCALES CARRER - MATÍ

El noi riu.

FLASHBACK A:

4 EXT. CAMÍ DEL CAMP - MATÍ

El noi camina i riu.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

5 INT. HABITACIÓ NOI - VESPRE

El noi canta i riu.

FLASHBACK A:

6 EXT. HABITACIÓ NOIA (ABANS) - TARDA

La noia agafa dos CD, gira el cap per mirar el noi, que està assegut a terra mentre llegeix un llibre.

NOIA

Quin vols?

NOI

(mira a la noia)

Aquest!

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

7 EXT. ESCALES - MATÍ

El noi està assegut a l'escala, mira a la noia somriu i li dona la mà.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

8 INT. CASA NOIA - MATÍ

El noi i la noia estan asseguts a una taula estudiant. La noia tira un paper al noi i ell la mira rient.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

9 EXT. ERA DEL JARDÍ - MATÍ

El noi està jugant a tennis taula, guanya el punt i aixeca els braços per marcar la victòria.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

10 EXT. CAMÍ DEL CAMP - MATÍ

El noi i la noia caminen mentre riuen.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

11 INT. HABITACIÓ NOI - VESPRE

El noi fa karaoke amb la noia (canta amb un micro a la mà).

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

12 EXT. TERRAT CASA - VESPRE

El noi mira a la noia mentre ella apaga les espelmes del pastís.

FI DEL FLASHBACK:

13 EXT. GRONXADOR - TARDA-VESPRE

La noia es gronxa en un gronxador mentre es mira els peus. De cop para, gira el cap a l'esquerra i contempla l'altre gronxador que està buit. S'aixeca i se'n va.

14 FONS NEGRE

NOIA (OFF)

I de la mateixa manera que entra, surt, així, de sobte ho recordo i entenc perquè ho havia oblidat.

CAPÍTOL 4

1 INT. BILLAR

Les boles es troben al centre del billar i es separen pel toc de la blanca.

NOIA (OFF)

Amb un simple cop tot pot esmicolar-se i canviar en qüestió de segons. Llavors la història es converteix en un joc perillós on almenys una de les parts surt sagnant i acaba oblidant perquè és menys dolorós que odiar. Perquè és millor enterrar que pensar que el que més et va estimar et va donar l'esquena, pot ser perquè en realitat no t'estimava prou. Però només fa falta una simple imatge, una simple cançó per fer que el cel es trenqui i caigui a trossets sobre la

superfície fent-te qüestionar tots els ossos i preguntant-te com pots haver oblidat una cosa així. I és llavors quan la ferida coberta de sal crema més que mai.

2 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia veu alguna cosa al final d'una de les lleixes i estira la mà fins a agafar una caixa que posa: no obrir, se l'apropa i l'obra.

FLASHBACK A:

3 EXT. VORA DEL RIU - MATÍ

La noia està recolzada a una barana que dona al riu. Fa una trucada però l'altra persona no contesta.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

4 INT. DAVANT PORTA PIS NOI - TARDA

La noia truca a la porta, ningú contesta i marxa.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

5 EXT. CARRER - MATÍ

La noia camina quan de sobte rep un missatge al mòbil que posa: "ho sento al final no vindré". Mira endavant i veu el noi assegut a un banc llegint. Fa cara d'indignada i dolguda, i marxa.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

6 EXT. PARC - MATÍ

La noia està sola asseguda en un banc trista.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

7 INT. HABITACIÓ NOIA (ABANS) - TARDA

La noia i el noi estan estirats al sofà escoltant música i rient.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

8 INT. HABITACIÓ NOIA (ABANS) - VESPRE

La noia està asseguda al sofà amb el cap recolzat als genolls. Fa cara de solitud i tristesa.

FI DEL FLASHBACK:

9 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

Es mostra el sofà completament buit. Després es veu a la noia asseguda a la cadira del seu escriptori mentre mira el completament desert.

Es gira per parar el CD en marxa i quan està just a punt d'apretar el botó sona un soroll i s'escolta la veu del noi.

NOI (OFF)

Te'n recordes?

CAPÍTOL 5

1 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

Es veu el reproductor de CD.

2 EXT. PRAT - VESPRE

La noia i el noi caminen. Ella assenyala el cel perquè ha vist un estel fugaç. Els dos s'estiren a l'herba i contemplen les estrelles.

NOIA (OFF)

Nit fosca, i cel brillant, et dic que he vist un estel i no em creus, em segueixes i la visió és espectacular. Si no fos perquè la nit desprèn espurnes, diria que ets tu qui la fas brillar i són els teus ulls qui la il·luminen. Però de la mateixa manera que arribes, te'n vas, i és llavors quan el

càlid vespre es congela pel fred i les llàgrimes que cauen del cel com estels.

FLASHBACK A:

3 EXT. PARC - MATÍ

La noia i el noi estan asseguts a un banc parlant.

NOI (OFF)

Havia de marxar i no sabia com dir-t'ho. Ho vaig provar...

NOI

(el noi està nerviós)

T'he de dir una co... (la noia l'interromp)

NOIA

(fa cara de cansada, recolza el seu cap amb les mans)

Pfff... estic tan cansada. No he dormit gens avui. (Pausa)

Perdó, què deies?

NOI

És igual... He de marxar vale, quedem un altre dia?

(el noi s'aixeca i se'n va)

NOI (OFF)

Però els intents es van quedar en això.

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

4 EXT. CARRER - MATÍ

El noi està assegut a un banc llegint i rep un missatge al mòbil.

NOI (OFF)

El temps corria i l'únic que vaig saber fer va ser evitar la situació.

La noia veu el noi i marxa amb cara d'indignada.

NOI (OFF)

Però amb això només vaig aconseguir que et distanciessis de mi...

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

5 EXT. PARC - TARDA

La noia està asseguda amb uns amics parlant.

AMIC

Tu tarda molt no "aquest"? El turco.

NOIA

(la noia està trista)

No, no cal que li diguis, igualment no vindrà.

NOI (OFF)

Que t'allunyessis...

FI DEL FLASHBACK:

FLASHBACK A:

6 EXT. VORA DEL RIU - MATÍ

La noia camina i rep un missatge. Mira el mòbil i veu que té 4 trucades perdudes del noi. Fa cara d'indignada, ignora les trucades i continua caminant.

NOI (OFF)

I finalment desapareguessis per complet. Pot ser no amb intenció, però si per inèrcia.

FI DEL FLASHBACK:

7 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia camina pel magatzem. Tot trontolla.

8 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

La noia es posa les mans el cap amb cara de "què he fet"?!

NOI (OFF)

Em sap greu el que vaig fer i com van anar les coses, i sé que aquest recull de cançons no canviarà el fet que m'odiïs...

9 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia camina pel magatzem. Tot trontolla.

10 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

La noia escolta el missatge del noi.

NOI (OFF)

Però espero que almenys hagi servit perquè entenguis tot el que em vaig callar.

11 INT. MAGATZEM (GIRL'S MIND)

La noia seu en el magatzem i es posa a plorar.

12 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

Cau una llàgrima de la cara de la noia.

NOI (OFF)

Aquest recull va per a tu, i pel que no et vaig dir.

13 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

La noia acaba d'escoltar el missatge i comença a recollir les coses de la taula. Treu el CD del reproductor, l'endrega, i se l'emporta.

NOIA (OFF)

Ara he entès que m'havia equivocat, m'havia equivocat i em fa mal pensar que tot va passar per un malentès. Avui ha semblat que estava dins un somni i al despertar he recordat cada detall. Ara només tinc ganes de veure't, encara que només sigui durant uns segons.

14 INT. HABITACIÓ NOIA (ARA) - TARDA

La noia agafa un jersei que està sobre el sofà i deixa el CD.

NOIA (OFF)

Però per molt que vulgui res tornarà a ser com abans, així que només em queda aferrar-me al record tant com pugui abans que desaparegui i això, això consumeix l'ànima, l'esperit i el cos conseqüentment.

15 INT. CASA NOIA - TARDA

La noia es posa el jersei i camina fins a la porta. L'obra i el noi està allà davant.

3.1.2.2. TÈCNIC

El guió tècnic és l'arxiu en el qual s'indiquen tots els aspectes tècnics necessaris per a fer la gravació i posteriorment el muntatge. Així s'especifiquen els plans que es volen utilitzar, els moviments de càmera i les transicions, i es fa una previsió de la durada de cada pla, escena i seqüència.

A continuació el guió tècnic preparat per a fer la sèrie.

GUIÓ TÈCNIC

CAPÍTOL 1

Pla	Esc	Seq	Tipus de pla	Angulació	Moviment de càmera	Imatge	Àudio	Temp s inci	Temp s final	Durad a pla
1	1	1				Fons negre	Veü en off	00:00	00:15	00:15
Transició: per tall										
1	2	2	PD fix	Frontal		Una caixa plena de discs	Solo - Mimmi Bangoura	00:15	00:16	00:01
Transició: per tall										
1	3	3	PD fix	Contrapicat		Un fanal	Solo - Mimmi Bangoura	00:16	00:17	00:01
Transició: per tall										
1	4	4	PD fix	Lateral		Raïm	Solo - Mimmi Bangoura			
Transició: per tall										
1	5	5	PD fix	Frontal		Espelmes d'un pastís	Solo - Mimmi Bangoura	00:17	00:20	00:03
Transició: fosa negra										
1	6	6	PD fix	Frontal		Gota d'aigua caient al terra	Veü en off Solo - Mimmi Bangoura	00:20	00:25	00:05

Transició: per tall										
1	7	7	PD fix	Lateral		Banc	Veü en off Solo - Mimmi Bangoura	00:25	00:30	00:05
Transició: per tall										
1	8	8	PD fix	Frontal		Dues mans agafant-se	Veü en off Solo - Mimmi Bangoura	00:30	00:35	00:05
Transició: per tall										
1	9	9	PD fix	Frontal		Ull noi	Veü en off Solo - Mimmi Bangoura	00:35	00:40	00:05
Transició: per tall										
1	10	10				Fons negre	Veü en off Solo - Mimmi Bangoura	00:40	00:45	00:05
Transició: per tall										
1	11	11	PM fix	Frontal		La noia entra al traster	Solo - Mimmi Bangoura	00:45	01:40	00:55
Transició: per tall										
2	11	11	PD fix	Picat		La noia obra el sobre i troba un CD	Silenci	01:40	01:45	00:05
Transició: fosa negra										
1	12	12	PD fix	Frontal		La noia col·loca un reproductor de CD sobre la taula	Silenci	01:45	01:46	00:01
Transició: per tall										
2	12	12	PD fix	Zenital		La noia encén el reproductor	Silenci	01:46	01:47	00:01

CAPÍTOL 2

Pla	Esc	Seq	Tipus de pla	Angulació	Moviment de càmera	Imatge	Àudio	Temp s inci	Temp s final	Durada pla
1	1	1	PM fix	Frontal	enfocament	La noia caminant pel magatzem	The voice of the earth - Sayuri Hayashi Egnell	00:00	00:15	00:15

Transició: per tall										
1	2	1	PM fix	Frontal		La noia caminant per un camp de vinyes	The voice of the earth - Sayuri Hayashi Egnell	00:15	00:25	00:10
Transició: per tall										
1	3	1	PM fix	Frontal		La noia caminant pel magatzem	The voice of the earth - Sayuri Hayashi Egnell	00:25	00:28	00:03
Transició: per tall										
1	4	1	PD fix	Zentral		Dues mans agafant-se	The voice of the earth - Sayuri Hayashi Egnell	00:28	00:30	00:02
Transició: per tall										
1	5	1	PP fix	Frontal		La noia es gira mirant a la càmera	Silenci	00:30	00:31	00:01
Transició: per tall										
2	5	1	PG fix	Frontal		La noia mira a la càmera i s'acosta al carrossel	Sona la música d'un carrossel	00:31	00:43	00:12
Transició: per tall										
3	5	1	PD fix	Frontal		El carrossel	Sona la música d'un carrossel	00:43	00:48	00:05
Transició: fosa negra										
1	1	2	PP fix	Frontal		La noia escollint dos discs i girant-se en contra la càmera cap a algú.	Efecte de so: botó Cry when it's over - Lupus Nocte	00:48	00:58	00:10
Transició: per tall										
1	2	2	PP fix	Frontal		La noia caminant i rient amb algú que no es veu	Cry when it's over - Lupus Nocte	00:58	01:03	00:05
Transició: per tall										
2	2	2	PD fix	Zentral		Peus de la noia	Cry when it's over - Lupus Nocte	01:03	01:05	00:02
Transició: per tall										
1	3	2	PP fix	Frontal		La noia riu	Cry when it's	01:05	01:08	00:03

							over - Lupus Nocte			
Transició: fosa negra										
1	1	3	PP fix	Frontal		La noia canvia de cançó	Efecte de so: botó All night dance - pow	01:08	01:13	00:05
Transició: per tall										
1	2	3	PD fix	Frontal		La noia toca uns llibres del magatzem	All night dance - pow	01:13	01:16	00:03
Transició: per tall										
1	3	3	PP fix	Frontal		La noia canta amb un micro (karaoke)	All night dance - pow	01:16	01:21	00:05
Transició: per tall										
1	4	3	PP fix	Lateral		La noia agafa una llibreta del magatzem	All night dance - pow	01:21	01:24	00:03
Transició: per tall										
1	5	3	PP fix	Frontal		La noia estudia	All night dance - pow	01:24	01:29	00:05
Transició: per tall										
1	6	3	PP fix	Frontal		D'un prestatge del magatzem cauen unes pilotes	Silenci	01:29	01:32	00:03
Transició: per tall										
1	7	3	PP fix	Frontal		La noia juga a tennis taula	All night dance - pow Efecte de so: botó	01:32	01:37	00:05
Transició: fosa negra										
1	1	4	PM fix	Frontal		La noia mira a la càmera. Cauen globos sobre seu en el magatzem.	Silenci	01:37	01:42	00:05
Transició: per tall										
2	1	4	PD fix	Frontal		Globus al terra del magatzem	Silenci	01:42	01:45	00:03
Transició: fosa negra										

1	1	5	PM fix	Frontal		Algú li dóna un pastís d'aniversari a la noia.	I'm still in love with you - jake sing	01:45	01:48	00:03
Transició: per tall										
2	1	5	PP fix	Frontal		La noia es gira per mirar qui té al costat.	I'm still in love with you - jake sing	01:48	01:51	00:03
Transició: per tall										
3	1	5	PPP fix	Frontal		La noia bufa les espelmes del pastís	I'm still in love with you - jake sing	01:51	01:56	00:05
Transició: fosa negra										
1	1	6	PD fix	Zenital		La noia troba una foto dins el sobre	Silenci	01:56	02:06	00:10

CAPÍTOL 3

Pla	Esc	Seq	Tipus de pla	Angulació	Moviment de càmera	Imatge	Àudio	Temp s inci	Temp s final	Durada pla
1	1	1				Fons negre	Love me back - mondays	00:00	00:07	00:07
Transició: per tall										
1	2	1	PP fix	Lateral		El noi rient	Love me back - mondays	00:07	00:10	00:03
Transició: per tall										
1	3	1	PP fix	Frontal		El noi rient	Love me back - mondays	00:10	00:13	00:03
Transició: per tall										
1	4	1	PP fix	Frontal		El noi caminant i rient	Love me back - mondays	00:13	00:16	00:03
Transició: per tall										
1	5	1	PPP fix	Frontal		El noi rient	Love me back - mondays	00:16	00:19	00:03
Transició: fosa negra										
1	1	2	PP fix	Frontal	lateral	La noia triant entre 2 CD i preguntant: quin vols?, el noi diu: aquest	Veü en off Love me back - mondays	00:19	00:34	00:15

Transició: per tall										
1	2	2	PG fix	Frontal		La noia donant la mà al noi en unes escales	Love me back - mondays	00:34	00:39	00:05
Transició: per tall										
1	3	2	PM fix	Frontal		El noi i la noia estudiant	Love me back - mondays	00:39	00:43	00:05
Transició: per tall										
1	4	2	PP fix	Lateral		El noi jugant a tennis taula	Love me back - mondays	00:43	00:48	00:05
Transició: per tall										
1	5	2	PG fix	Frontal		El noi i la noia caminant i rient	Love me back - mondays	00:48	00:53	00:05
Transició: per tall										
1	6	2	PM fix	Frontal		La noia i el noi cantant karaoke	Love me back - mondays	00:53	00:58	00:05
Transició: per tall										
1	7	2	PM fix	Frontal		El noi mira a la noia mentre bufa les espelmes del pastís	Love me back - mondays	00:58	01:03	00:05
Transició: per tall										
1	1	3				Fons negre	Veu en off	01:03	01:08	00:05
Transició: per tall										
1	2	3	PD fix	Zenital		Els peus de l'anoia balancejant-se	Efecte de gronxador	01:05	01:08	00:03
Transició: per tall										
2	2	3	PP fix	Frontal		La noia mirant-se els peus	Efecte de gronxador	01:08	01:11	00:03
Transició: per tall										
3	2	3	PM fix	Frontal		La noia gronxant-se en un gronxador i mirant que el del costat és buit	Efecte de gronxador	01:11	01:14	00:03
Transició: per tall										
4	2	3	PG fix	Frontal		El gronxador	Efecte de	01:14	01:17	00:03

						buit	gronxador			
Transició: per tall										
5	2	3				Fons negre	Veü en off	01:17	01:22	00:05

CAPÍTOL 4

Pla	Esc	Seq	Tipus de pla	Angulació	Moviment de càmera	Imatge	Àudio	Temp s inci	Temp s final	Durada pla
1	1	1	PD fix	Zenital		Unes boles de billar que se separen	Veü en off	00:00	00:03	00:03
Transició: per tall										
2	1	1	PD fix	Lateral		Boles de billar xocant entre elles	Veü en off	00:03	00:06	00:03
Transició: per tall										
3	1	1	PD fix	Frontal		Boles de billar xocant entre elles	Veü en off	00:06	00:09	00:03
Transició: per tall										
1	2	1	PP fix	Lateral		La noia estirant el braç per agafar alguna cosa del magatzem	Silenci	00:09	00:12	00:03
Transició: per tall										
2	2	1	PD fix	Frontal		La mà de la noia agafant una caixeta	Silenci	00:12	00:15	00:03
Transició: fosa negra										
3	2	1	PD fix	Frontal		La noia veient què hi ha escrit a la caixeta i obrint-la	Silenci	00:15	00:18	00:03
Transició: per tall										
4	2	1	PPP fix	Frontal		La cara de la noia sorpresa	Silenci	00:18	00:20	00:02
Transició: fosa negra										
1	1	2	PM fix	Frontal		La noia trucant per telèfon	Like Home - jakob ahlbom	00:20	00:35	00:15
Transició: per tall										

2	1	2	PD fix	Lateral		La noia penjant la trucada	Like Home - jakob ahlbom	00:35	00:40	00:05
Transició: per tall										
1	2	2	PM fix	Frontal		La noia truca a la porta	Like Home - jakob ahlbom	00:40	00:50	00:10
Transició: per tall										
1	3	2	PM fix	Frontal		La noia enviant un missatge pel carrer	Like Home - jakob ahlbom	00:50	00:55	00:05
Transició: per tall										
2	3	2	PD fix	Frontal		La noia llegint la contesta del noi	Like Home - jakob ahlbom	00:55	00:57	00:02
Transició: per tall										
3	3	2	PPP fix	Frontal		La noia girant el cap i veient el noi en un banc	Like Home - jakob ahlbom	00:57	00:59	00:02
Transició: per tall										
4	3	2	PG fix	Frontal		El noi assegut en un banc llegint	Like Home - jakob ahlbom	00:59	01:02	00:03
Transició: per tall										
1	4	2	PM fix	Frontal		La noia asseguda al terra trista	Like Home - jakob ahlbom	01:02	01:07	00:05
Transició: fosa negra										
1	1	3	PP fix	Frontal		El noi i la noia asseguts al sofà rient	Like Home - jakob ahlbom	01:11	01:14	00:03
Transició: per tall										
2	1	3	PP fix	Frontal		La noia sola i trista al sofà	Like Home - jakob ahlbom	01:14	01:17	00:03
Transició: per tall										
3	1	3	PP fix	Frontal	lateral	El sofà buit, es veu com la noia se'l mira des de la cadira	Like Home - jakob ahlbom	01:17	01:32	00:15
Transició: per tall										
1	2	3	PD fix	Frontal		La noia va per parar el CD.	Silenci	01:32	01:35	00:03
Transició: per tall										

2	2	3	PD fix	Lateral		Està a punt d'apretar el botó però s'atura quan sona la veu del noi	So del missatge del noi	01:35	01:37	00:02
---	---	---	--------	---------	--	---	-------------------------	-------	-------	-------

CAPÍTOL 5

Pla	Esc	Seq	Tipus de pla	Angulació	Moviment de càmera	Imatge	Àudio	Temp s inci	Temp s final	Durad a pla
1	1	1	PD fix	Frontal		Reproductor CD	Pretty little moments - Airae	00:00	00:05	00:05
Transició: per tall										
1	2	1	PM fix	Frontal		El noi i la noia caminant, la noia s'enyala el cel	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:05	00:08	00:03
Transició: per tall										
2	2	1	PM fix	Zenital		El noi i la noia estirats al terra mirant el cel	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:08	00:13	00:05
Transició: per tall										
3	2	1	PP fix	Lateral		La noia gira el cap per mirar el noi	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:13	00:16	00:03
Transició: per tall										
4	2	1	PM fix	Zenital		La noia estirada al terra sola mirant el cel	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:16	00:19	00:03
Transició: fosa negra										
5	2	1	PD fix	Nadir		El cel estrellat	Pretty little moments - Airae	00:19	00:22	00:03
Transició: fosa negra										
1	1	2	PG fix	Frontal		La noia i el noi parlant, ell marxa	Veu en off Pretty little moments -	00:22	00:27	00:05

							Airae			
Transició: per tall										
1	2	2	PP fix	Frontal		El noi mirant el missatge que li ha arribat al telèfon	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:27	00:30	00:03
Transició: per tall										
1	3	2	PP fix	Frontal		La noia amb amics seus dient: no cal que li diguis res, igualment no vindrà	Pretty little moments - Airae	00:30	00:35	00:05
Transició: per tall										
1	4	2	PM fix	Frontal		La noia caminant	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:35	00:38	00:03
Transició: per tall										
2	4	2	PD fix	Frontal		La noia veient que té 4 trucades perdudes	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:38	00:41	00:03
Transició: per tall										
1	1	3	PP fix	Frontal		La noia escoltant el missatge del noi trista	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:41	00:44	00:03
Transició: per tall										
1	2	3	PM moviment	Frontal		La noia caient pel magatzem	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:44	00:47	00:03
Transició: per tall										
1	3	3	PP fix	Frontal		La noia posant-se les mans al cap	Veu en off Pretty little moments - Airae	00:47	00:50	00:03
Transició: per tall										
1	4	3	PM fix	Frontal		La noia caient pel magatzem	Pretty little moments - Airae	00:50	00:53	00:03

Transició: fosa negra										
1	1	4	PM fix	Frontal		La noia escoltant el CD	Pretty little moments - Airae	00:53	00:58	00:05
Transició: per tall										
1	2	4	PG fix	Frontal		La noia asseguda en el magatzem trista	Pretty little moments - Airae	00:58	01:03	00:05
Transició: per tall										
1	3	4	PPP fix	Frontal		Una llàgrima caient pel rostre de la noia	Pretty little moments - Airae	01:03	01:08	00:05
Transició: fosa negra										
1	1	5				Fons negre		01:08	01:11	00:03
Transició: per tall										
1	2	5	PD fix	Frontal		El reproductor de CD	Veu en off And waves break on distant shores - at the end of times, nothing	01:11	01:14	00:03
Transició: per tall										
1	3	5	PD fix	Picat		La noia recollint la taula	Veu en off And waves break on distant shores - at the end of times, nothing	01:14	01:29	00:15
Transició: per tall										
1	1	6	PD fix	Frontal		La noia deixant el disc sobre el sofà i agafant un jersei	Veu en off And waves break on distant shores - at the end of times, nothing	01:29	01:36	00:07
Transició: per tall										
2	1	6	PD fix	Frontal		La noia caminant amb el jersei a la mà	Veu en off And waves break on distant shores - at the end of times, nothing	01:36	01:39	00:03

Transició: fosa negra										
1	2	6	PD fix	Frontal		Els peus de la noia caminant pel passadís	And waves break on distant shores - at the end of times, nothing	01:39	01:42	00:03
Transició: per tall										
2	2	6	PD fix	Frontal		La mà de la noia obrint la porta	And waves break on distant shores - at the end of times, nothing	01:42	01:45	00:03
Transició: per tall										
3	2	6	PP fix	Frontal		El noi a davant la porta	And waves break on distant shores - at the end of times, nothing	01:45	01:48	00:03
Transició: per tall										
4	2	6	PM fix	Frontal		El noi i la noia davant per davant	And waves break on distant shores - at the end of times, nothing	01:48	01:53	00:05

3.1.2.1. ILLUSTRAT (“STORYBOARD”)

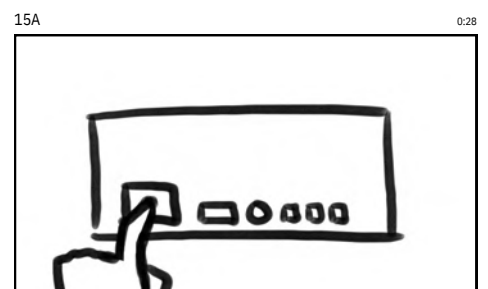
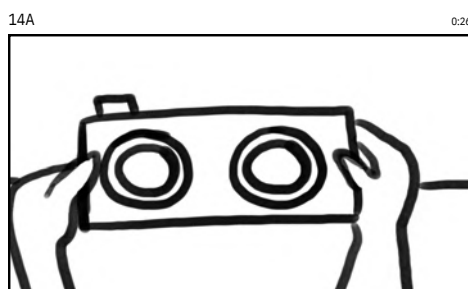
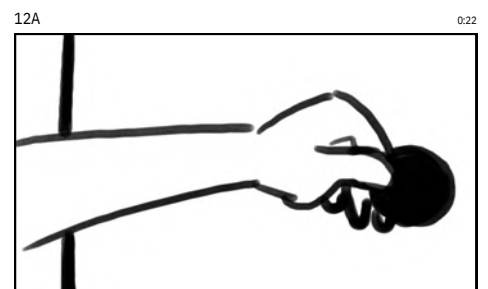
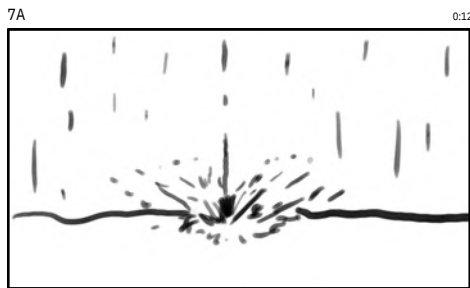
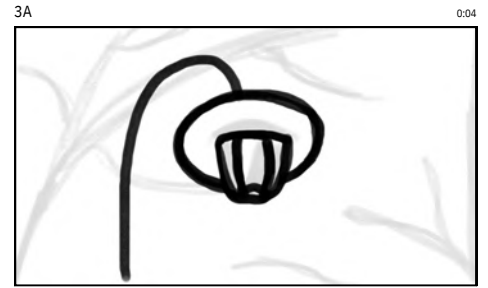
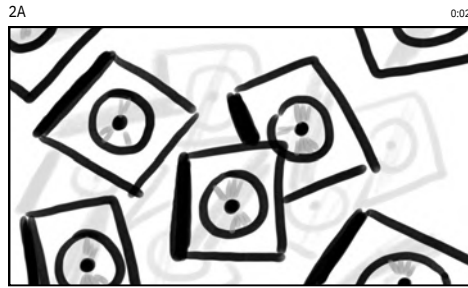
El guió il·lustrat, conegut com “storyboard”, és un arxiu que serveix com a fitxa visual per il·lustrar els aspectes esmentats en els dos guions anteriors. Està format per un conjunt de vinyetes que permeten previsualitzar l'estructura de la pel·lícula.

“L'storyboard” està simplificat, conté tots els aspectes i l'ordre realitzat en l'elaboració final de l'audiovisual, però el resultat final incorpora més plans, afegits durant el muntatge derivats de proves de gravació fetes durant la producció.

A continuació podeu veure l'storyboard realitzat amb el programa “Storyboarder”.

CAPÍTOL 1

Boards: 15 | Ratio: 16 : 9

CAPÍTOL 2

Boards: 26 | Ratio: 16 : 9

PM

PM

PM

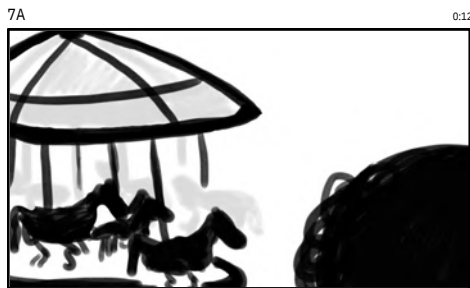
PD

PP

PM

PD

PP

PP

PP

PD

PP

PP

PP

PD

16A 0:30

PM

17A 0:32

PP

18A 0:34

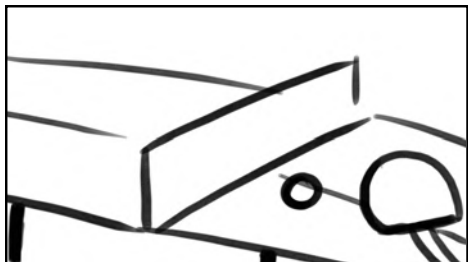
PM

19A 0:36

PD

20A 0:38

PD

21A 0:40

PM

22A 0:42

PD

23A 0:44

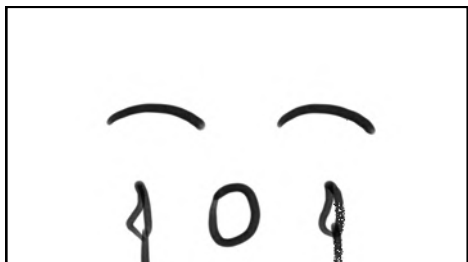
PM

24A 0:46

PPP

25A 0:48

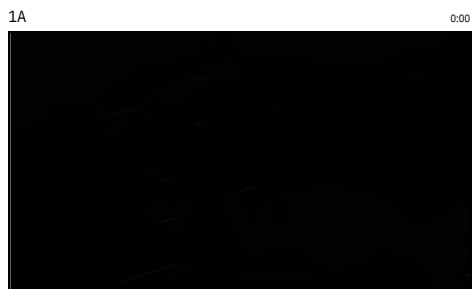

PPP

26A 0:50

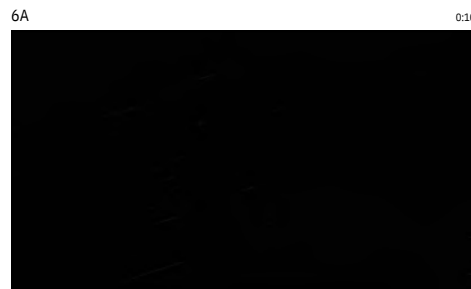

PD

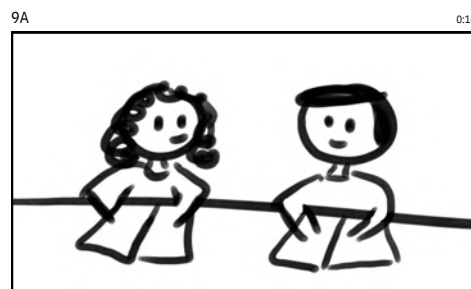
PP

PP

PP

PPP

PP

PE

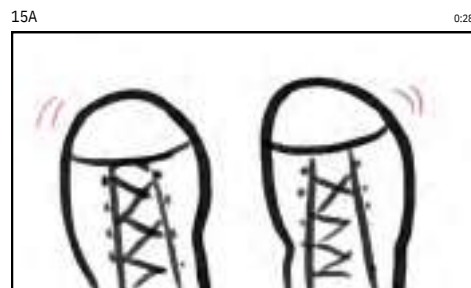
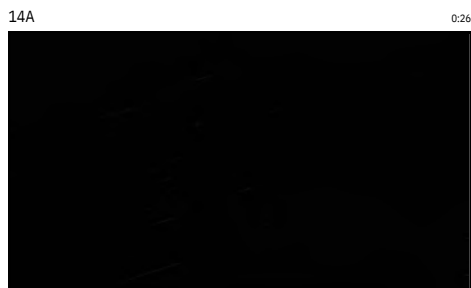
PM

PP

PG

PM

PP

PD

CAPÍTOL 3

Boards: 18 | Ratio: 16 : 9

16A

0:30

PP

17A

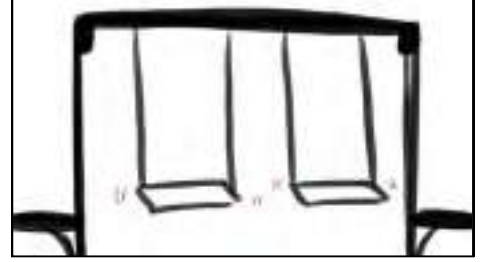
0:32

PM

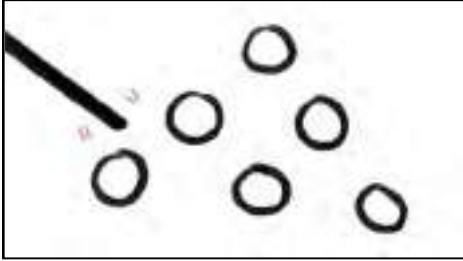
18A

0:34

PG

1A 0:00

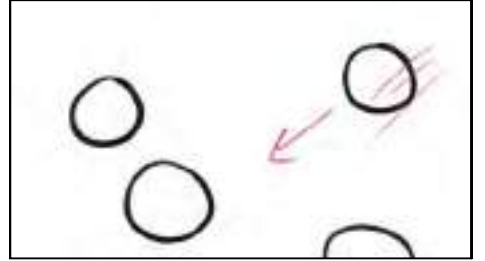
PD

2A 0:02

PD

3A 0:04

PD

4A 0:06

PP

5A 0:08

PD

6A 0:10

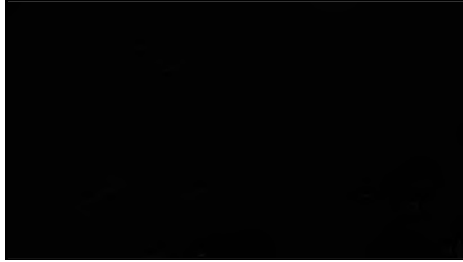
PD

7A 0:12

PPP

8A 0:14

9A 0:16

PM

10A 0:18

PD

11A 0:20

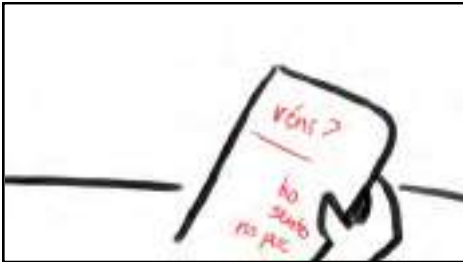
PM

12A 0:22

PP

13A 0:24

PD

14A 0:26

PPP

15A 0:28

PG

CAPÍTOL 4

Boards: 25 | Ratio: 16 : 9

16A 0:30

PM

17A 0:32

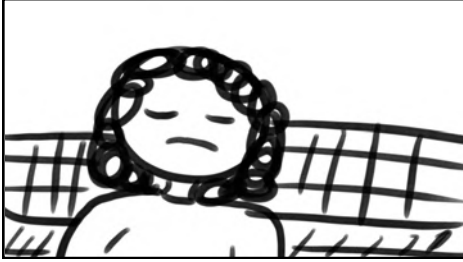

18A 0:34

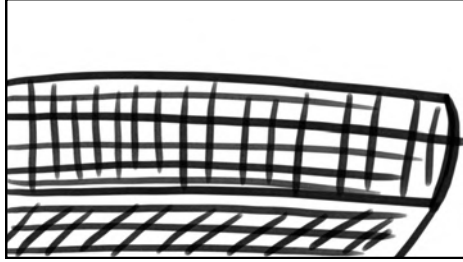
PP

19A 0:36

PP

20A 0:38

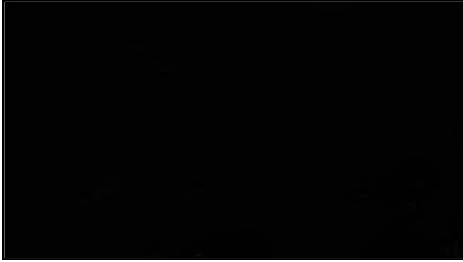
PD

21A 0:40

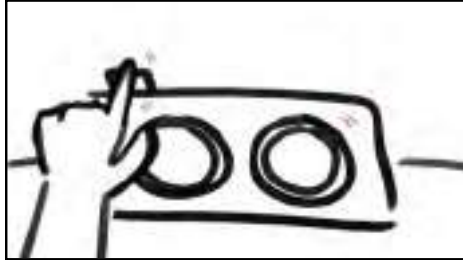

PM

22A 0:42

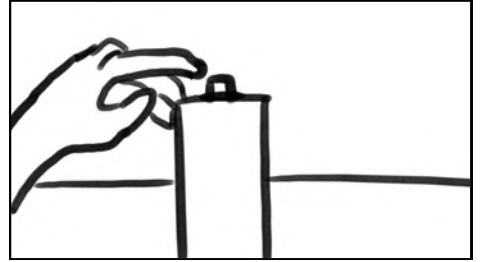

23A 0:44

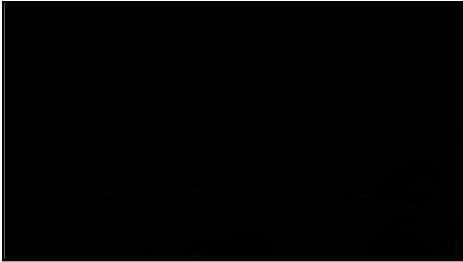
PD

24A 0:46

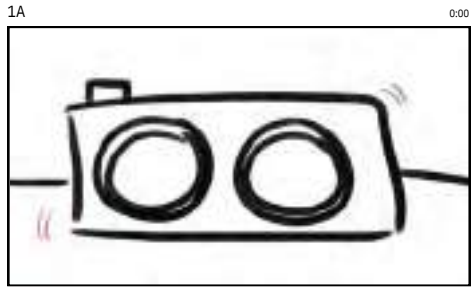
PD

25A 0:48

CAPÍTOL 5

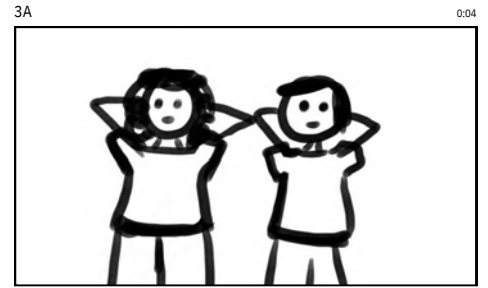
Boards: 29 | Ratio: 16 : 9

PD

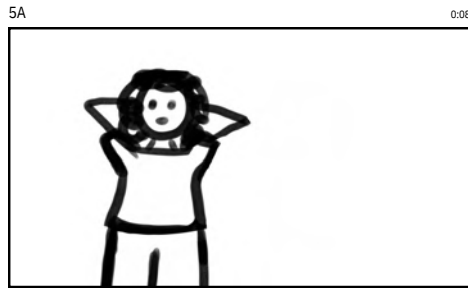
PP

PM

PP

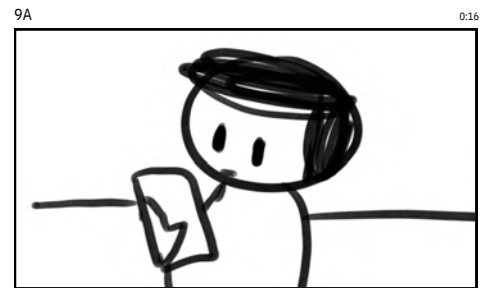
PM

PD

PA

PP

PP

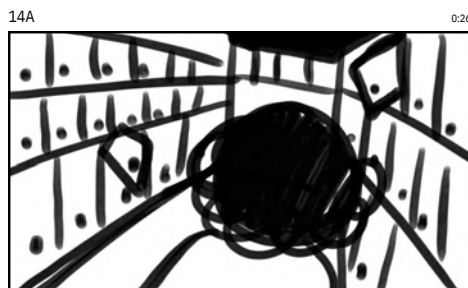
PA

PD

PP

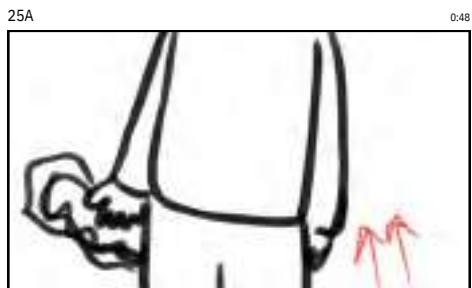
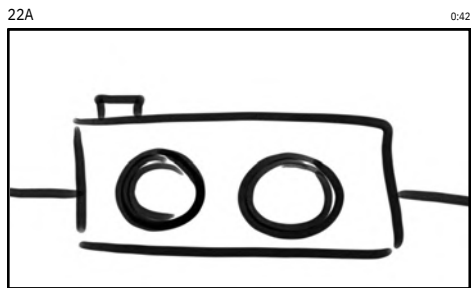
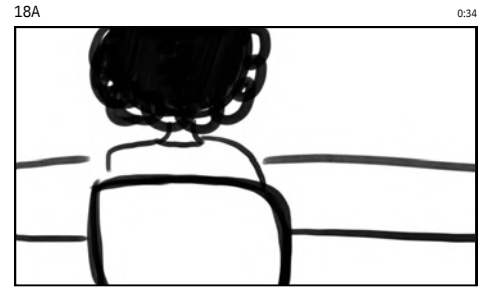
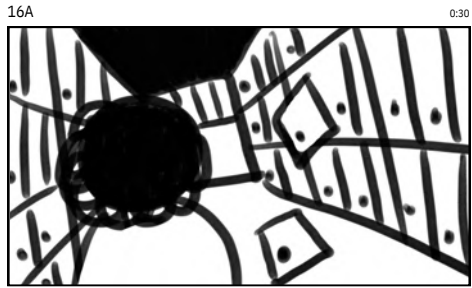
PM

PP

CAPÍTOL 5

Boards: 29 | Ratio: 16 : 9

3.1.3. PLA DE RODATGE

El pla de rodatge és un esquema que serveix per planificar de manera estructurada els dies de gravació. S'hi especifica tota la informació necessària perquè tots els àmbits que intervenen a la fase de producció es sincronitzin. Així s'especifiquen els dies de rodatge, l'ordre de gravació de les escenes i el material necessari per a realitzar-les.

Jo em vaig fer un esquema, que em va servir com a pla de rodatge en el que vaig separar per dies les escenes, especificant les localitzacions i els actors. D'aquesta manera totes les escenes en negre són les que apareix la noia sola i les vermelles les que apareixen els dos (ell i ella).

A continuació hi ha el pla de rodatge.

PLA DE RODATGE

DIA 1

CASA IAIA (ARA)

- troba el CD
- posa el CD
- obre el CD i li cau la foto d'ells dos
- mira l'escena on abans hi era ell
- plora
- va per parar el CD quan sona veu
- reacció cara quan escolta veu d'ell
- troba CD sobre la taula i el tira
- cordant-se sabates, posant jaqueta...
- **obre la porta, hi ha l'altre**

CASA IAIA (ABANS)

- **estirats al sofà, ella tria entre els 2 cd mentre l'altre llegeix**
- ella sola, quan no hi ha l'altre
- mòbil (vols quedar?, no no puc) ~

DIA 2

MAGATZEM

- caminant pel magatzem i girant-se
- escoltant música i mirant el carrusel
- algo de caminar (una flor o una pedra o algo)
- CD, micro o algo per karaoke
- agafa un llibre de l'estanteria
- cau una caixa de ping pong
- surten globus disparats
- intenta agafar algo amagat (caixa no obrir)
- ella plorant al magatzem
- terratrèmol magatzem

DIA 3

BATET

- caminant per les vinyes
- caminant pel carrer i rient ~
- estudiant ~
- karaoke ~
- ping pong
- escala ~
- estrelles

OLOT

Carrer

- columpi (MORROT)
- escala (MORROT)
- asseguts parlant, el noi se'n va (MORROT)
- on ets? ho sento al final no vindré (PLAÇA ESTRELLA)
- truca i no contesta (RIU)

DIA 4

OLOT

Casa Isabel

- porta ~
- mòbil (vols quedar?, no no puc) ~
- estudiant ~

Casa Guillem

- karaoke ~
- aniversari
- porta ~
- ull principi
- espelmes

* repetir escena:

asseguts parlant, el noi se'n va

3.2. PRODUCCIÓ

3.2.1. ELEMENTS VINCULATS A LA DIRECCIÓ D'ART

Per realitzar la minisèrie era necessària la planificació i preparació dels escenaris, del material i vestuari específic de cada escena.

D'aquesta manera la direcció artística la vaig realitzar jo i on es fa més evident és en la posada en escena del magatzem.

Aquesta la vaig preparar utilitzant varis elements que poguessin relacionar-se amb els diferents records mostrats durant la sèrie. Així, vaig crear un espai de memòria desorganitzat però significatiu. Vaig intentar crear un ambient misteriós que afavorís l'atenció del públic i vaig jugar amb la il·luminació que prové de dalt, creant uns reflexos molt interessants, i de les llumetes incorporades, que aporten calidesa a la imatge i condueixen directament a l'espai reservat pels records amb el noi.

Figura 1: Font pròpia, disseny del magatzem

Figura 2: Font pròpia, disseny del prestatge dels records

L'altre espai, que apareix notablement a la sèrie és l'habitació de la noia. Que, per representar els records del passat hi ha una decoració formada per unes llumetes i unes guirnalles d'estrelles, que aporten felicitat a l'escena, i en canvi, en les actuals l'espai es troba totalment buit de decoració.

Pel que fa al material en sí, l'únic que vaig haver de preparar des de zero va estar el CD. Aquest volia que fos bonic visualment i que es veiés que estava fet a mà. Així aporta un valor casolà amb el que es veu que és un regal que ha estat pensat i realitzat amb autèntica dedicació.

Figura 1: Font pròpia, elaboració del CD

Figura 2: Font pròpia, preparació de l'escenari: Habitació de la noia

3.2.2. FILMACIÓ

La filmació de tota la minisèrie es va realitzar en 4 dies seguits, per temes logístics i de disponibilitat dels actors i material tècnic. La càmera que vaig utilitzar va estar la: Canon 5D Mk II, utilitzant una òptica de 24-70 mm.

La sèrie vaig filmar-la íntegrament a la Garrotxa: Olot i Batet. Ja que és un espai que tinc proper i que volia que sortís com a context on es desenvolupava la sèrie.

La gravació es va realitzar seguint el pla de rodatge, tal com estava especificat. Vaig tenir la sort de comptar amb l'ajuda de dos amics meus que em van ajudar amb la il·luminació i amb l'enregistrament documental del procés.

Com que era la primera vegada que realitzava un projecte audiovisual com aquest, em vaig prendre la llibertat d'experimentar. D'aquesta manera, un cop trepitjant el lloc, testejant la càmera i veient la relació entre l'espai i els actors, vaig gravar plans i escenes de forma espontània, segons la suggerència provocada per part de tots aquests factors. Així vaig aconseguir un recull de gravacions força extens que em va permetre tenir més marge a l'hora de realitzar el muntatge.

Durant la gravació em vaig trobar amb alguns problemes, i reptes però gràcies a l'ajuda que vaig rebre, vaig poder trobar alternatives. Hi va ajudar que la filmació es realitzés a l'estiu, moment ideal per poder filmar diverses vegades els plans proposats.

Va ser la primera vegada que vaig utilitzar una càmera d'aquestes característiques i el fet que fos manual, va suposar tot un repte per a mi, havent de repetir moltes escenes perquè m'equivocava a l'hora d'enfocar i desenfocar, o perquè regulava el zoom en comptes de l'òptica.

No vaig tenir cap problema pel que fa al temps de gravació, ni cap imprevist que em dificultés la filmació d'alguna escena, llevat del pla final de la porta en la que apareix el noi. Aquesta la vam realitzar a la tarda-vespre però a fora encara hi havia molta llum, fet que provocava que ell quedés a contrallum. Així doncs vam utilitzar una làmpada desmuntada per il·luminar la cara del noi i vam poder solventar el problema.

L'únic gran canvi va estar el fet que vam haver de repetir l'escena en què el noi i la noia

parlen en el banc durant el capítol quatre perquè no havia quedat bé. D'aquesta manera vam haver de fer un petit canvi en el pla de rodatge per fer espai a la regravació d'aquesta escena.

Aquí es poden observar algunes imatges realitzades durant la producció que il·lustren part del procés.

Figura 3: Font pròpia, gravació a l'exterior (Escena 4 del capítol 5)

Figura 4: Font pròpia, gravació a l'interior (Escena 16 del capítol 2)

Figura 5: Font pròpia, gravació amb un pla picat (Escena 2 del capítol 5)

Figura 6: Font pròpia, gravació al vespre (Escena 17 del capítol 2)

Figura 7: Font pròpia, gravació d'un pla detall (Escena 4 del capítol 2)

Figura 8: Font pròpia, gravació sense trípode (Escena 10 del capítol 3)

3.3. POSTPRODUCCIÓ

3.3.1. EDICIÓ, MUNTATGE I ETALONATGE

L'edició i el muntatge són els dos processos que consisteixen en agrupar els vídeos realitzats durant la producció i organitzar-los per tal d'aconseguir realitzar la narració prevista.

El muntatge fa més referència a la part de selecció i organització cronològica dels vídeos, i l'edició a la perfecta sincronització i continuïtat del material fílmic que culmina amb l'audiovisual enllestit.

Per a realitzar aquesta fase em vaig haver d'enfrontar amb l'Adobe Premiere, un programa que no havia utilitzat mai i que és l'eina que s'utilitza per fer les postproduccions. Així, vaig començar pel capítol quatre perquè era el que tenia més clar a nivell tècnic. Vaig seguir pel cinquè, llavors el segon, el tercer i finalment el primer, que vaig ajustar en funció dels altres.

Durant el muntatge una de les parts més importants va ser l'edició de la música. Cal recalcar que totes les cançons escollides i utilitzades són lliures de drets. En tots els capítols

la imatge es va muntar partint del ritme de la música i no a la inversa. D'aquesta manera els talls dels plans i el canvi d'escenes van venir determinats per la sonoritat, i aquesta va ser editada, per tal de fer-la concloure al moment clau, on finalitzava una seqüència i en començava una altra. Així, en aquest muntatge rítmic, vaig aplicar diferents efectes com la "ganància constant" per tal d'incrementar el volum de la cançó progressivament, o la "fosa creuada" per generar l'efecte contrari.

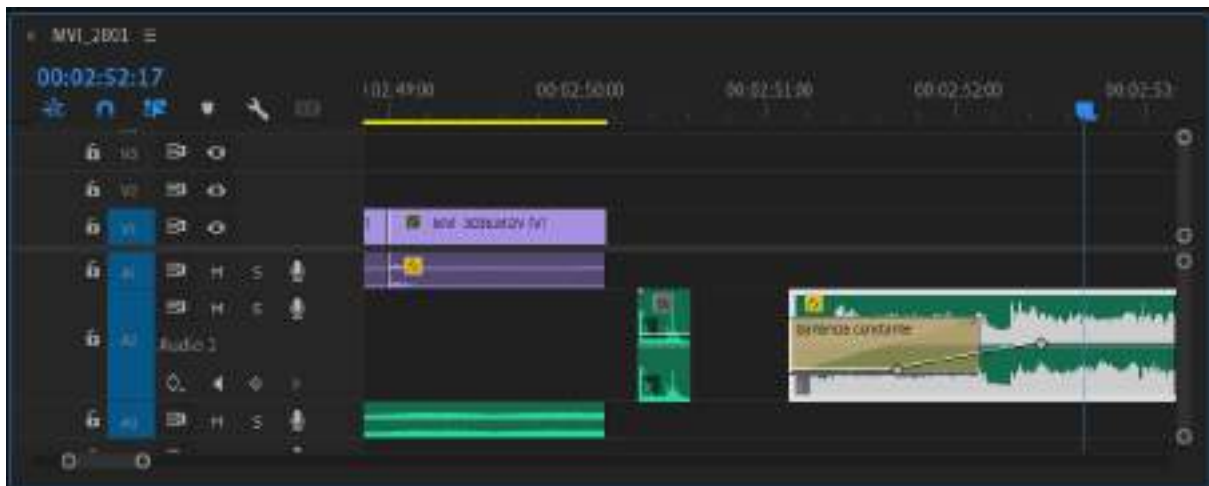

Figura 9: Font pròpia, aplicació de la "ganància constant" en una peça d'àudio.

D'igual forma, vaig tractar el so de la música per coordinar-lo amb la veu en off i evitar solapar les dues de forma agressiva per l'oïda. Per fer-ho vaig regular manualment les pujades i baixades del volum.

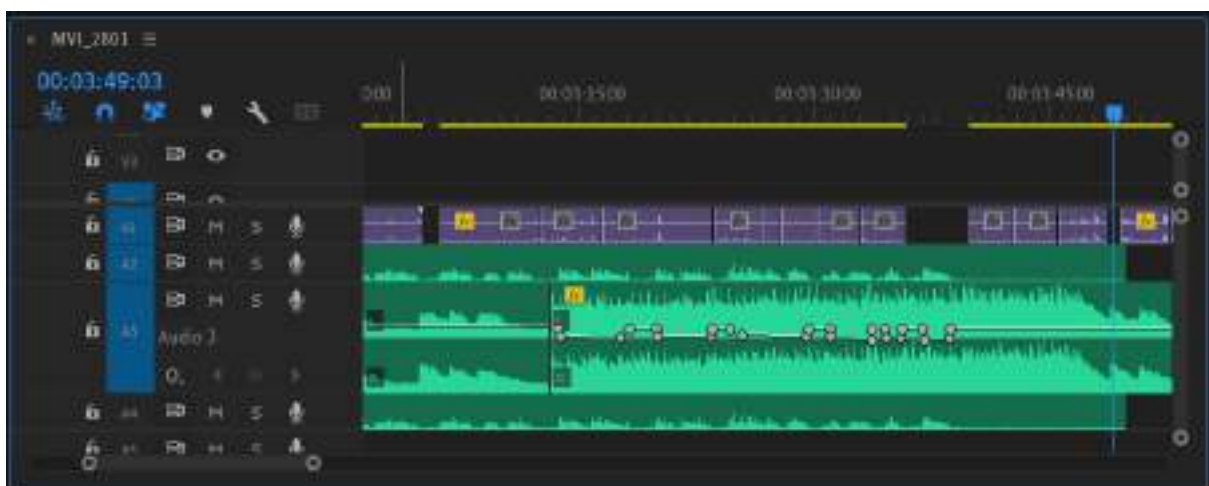

Figura 10: Font pròpia, ajustament de l'àudio de forma manual.

Durant l'edició vaig incorporar efectes de so per imitar sons que formaven part de l'audio diegètic de la història, com per exemple el so del botó del CD o l'efecte de gravació del missatge del noi en el capítol 4.

La gran dificultat del muntatge va estar l'ajustament del so (referent al diàleg). Aquest, gravat amb un micro d'ambient, comptava amb molt soroll de fons, i malgrat vaig aplicar la reducció de soroll durant l'edició, el so no va quedar net. Aquest mateix factor va provocar que el propi volum de l'àudio enregistrat fos molt flux i a part de pujar-lo al màxim vaig haver de duplicar-lo fins que quedés més o menys integrat al conjunt. Fins i tot una escena va haver de doblar-se per poder fer el diàleg entendible.

Cal destacar que durant el procés d'edició vaig haver d'aplicar l'efecte estabilitzador en alguns videos que havia gravat sense trípod perquè no quedessin tan moguts. I vaig haver de modificar el temps d'alguns d'ells, de forma molt sutil, perquè encaixessin amb la música. Alentint-ne alguns que no duraven prou o accelerant-ne d'altres per coordinar l'acció amb el ritme.

Pel que fa a l'etalonatge, últim procés de la postproducció que consisteix en regular el color, quasi no vaig tenir temps de realitzar-lo. Però en una futura fase del projecte ho faré.

Malgrat això sí que vaig ajustar alguns clips que havien quedat una mica sobreexposats, abaixant la brillantor i enfosquint la imatge, o regulant-ne la tonalitat per fer-la coincidir amb la resta de plans de la mateixa escena, i assegurar el compliment del raccord.

Figura 11: Font pròpia, ajustament de la temperatura de color de l'escena final del capítol 5.

La sèrie completa, ben acabada es pot visualitzar en els següents enllaços:

Capítol 1:

https://youtu.be/Mllh_dwsa1Q

Capítol 2:

<https://youtu.be/pJ9jCHss8xg>

Capítol 3:

<https://youtu.be/LclploC7VFQ>

Capítol 4:

https://youtu.be/QiiyEbpM_Gc

Capítol 5:

<https://youtu.be/fGxoUFFB1Oc>

Teaser:

<https://youtu.be/l4zsFncawic>

4. OPINIÓ AUDIÈNCIA

Per tal de comprovar si el meu objectiu s'havia complert, vaig decidir mostrar la sèrie a les dues classes de batxillerat i fer-los respondre un qüestionari que em permetés avaluar el grau "d'engagement" que generava cada capítol de la sèrie al finalitzar la seva reproducció.

El qüestionari consistia en puntuar de l'1 (poc) al 10 (molt) les ganes que tenien de veure el següent capítol.

Els gràfics que contenen les dades completes dels resultats es troben a l'annex 2.

La mostra va ser de 40 persones i els resultats obtinguts van ser molt satisfactoris.

La puntuació mitjana global va estar un 8'22, i la màxima puntuació (10) va obtenir un total de 21 vots en el darrer capítol, sent el que va assolir la mitjana més alta amb un 9'25.

El segon capítol va obtenir la valoració més baixa, un 7'18, seguit del primer amb un 7'88, del tercer amb un 8'08 i del quart amb un 8'73.

Cal destacar que la puntuació 9, va ser, per mitjana la més votada amb un 30'5% seguida del 8 amb un 28% i del 10 amb un 17'5%.

Aquests resultats es complementen amb els comentaris de les preguntes finals en les que es demanava: què és el que més t'ha enganxat? i el que menys?

En ells moltes de les respostes coincidien i remarcaven que el que més els enganxava era el fet que la història s'anés descobrint a poc a poc i tingués un final obert, i com la relació entre la música i la imatge ajudava a crear tensió en la història.

En canvi, el que menys els va enganxar va ser el fet de no entendre què passava a l'inici del relat, per això la puntuació més baixa coincideix amb el segon capítol.

Veient els resultats i tinguent en compte els comentaris dels enquestats puc intuir que els dos primers capítols són els que menys han enganxat perquè eren els més ambigus i presentaven la història d'una forma poc clara. Sobretot el segon, que mantenia un ritme accelerat que podia dificultar encara més la comprensió de la història. A partir del tercer capítol el relat es comença a entendre i això es veu reflexat en la valoració.

El quart i cinquè capítol, formalment es diferencien dels altres tres perquè presenten un ritme més lent i amb ells s'entén tota la història, això explica que siguin els valorats amb notes més altes. A més a més, els dos acaben en mig d'una acció, el quart amb un cliffhanger que apareix sobtadament, i el cinquè deixant un final obert que agafa a l'espectador desprevingudament.

5. CONCLUSIONS

Un cop acabat tot el treball d'un any d'investigació, creació i comprovació sobre un tema totalment nou per a mi amb l'objectiu d'assolir el meu propòsit: descobrir quines són les tècniques que s'utilitzen en el cinema per a captar l'atenció del públic i retenir a l'audiència, he arribat a les següents conclusions.

Enfrontant-me a les dificultats que suposa el desenvolupament d'un projecte com aquest, m'he adonat que l'audiovisual no compta amb una fórmula màgica capaç d'assegurar l'èxit d'una producció, sinó que aquest és el fruit d'un conjunt de factors i aspectes complexos que han de funcionar de forma coordinada, i per tant, tot i que existeixen recursos i tècniques capaços d'enganxar al públic, només és la perfecta combinació entre tots els elements que intervenen a la creació d'un audiovisual, la que ho fa possible.

Com ja s'ha vist a l'inici del treball, l'audiovisual neix amb l'objectiu d'explicar històries i entretenir el públic, com ja feien les primeres soup operas, i com des de llavors la mateixa intenció s'ha mantingut fins a l'actualitat.

Per tant, la narració és l'element base sobre la qual es construeix el discurs i si bé la història és l'inici de tot i és molt important, en l'audiovisual quasi ho és més com s'explica aquesta història, quina és la seva narrativa. I és aquí on determinades tècniques juguen un paper fonamental a l'hora de despertar l'interès de l'espectador, interès que es basa en el suspens, és a dir, en la quantitat i el caràcter d'informació que se li subministra a l'espectador, l'ordre en què s'explica i el ritme amb què s'exposa per a seguir-lo mantinguent activat en la seva atenció.

L'audiovisual utilitza la imatge i el so per comunicar aquest missatge i funciona amb les seves pròpies regles, per això per poder construir un discurs entenedor i relacionable amb l'espectador s'ha de conèixer el llenguatge audiovisual. D'aquesta manera, combinant perfectament l'espai, escollint de forma selectiva el que es mostra a l'audiència, amb el temps, definint el ritme en què succeeixen els esdeveniments; i el moviment, permeten jugar amb el punt de vista amb el qual es perceben les accions, i coordinant-t'ho amb el silenci i el so, s'aporta un valor expressiu al discurs que permet assolir l'objectiu.

D'aquesta manera, es pot afirmar que qualsevol història és capaç d'atraure el públic, tot depèn de com es presenta a partir del discurs i com aquest es vesteix a través de la imatge i

el so. Una bona història no funciona si no es serveix d'uns recursos formals estèticament interessants, com tampoc un discurs té interès si no compta amb una narració captivadora. Per tant, el resultat final, és una màgica combinació de tots els elements que constitueixen la força comunicativa d'aquesta eina, l'audiovisual.

Fer aquest treball ha sigut una experiència totalment enriquidora per a mi perquè m'ha permès endinsar-me en un món completament desconegut que sempre m'havia interessat i aprendre un munt de coses, que em serveixen de base de cara el futur. Tinc clar que no vull abandonar aquest àmbit d'estudi, l'audiovisual sempre m'ha atret, i ara que el conec de més a prop encara tinc més ganes d'explorar-lo i descobrir els secrets que amaga.

He gaudit molt de tot el procés del treball, des de la cerca fins a la realització del producte final, llegint, resumint, revisant, modificant, corregint, rellegint i tornant a llegir, però també he patit molt pel temps, convertint-se en un personatge crític dins la història de la meua pròpia vida.

Soc conscient que la fita del meu treball era molt ambiciosa, i tot i que hi ha aspectes que ara canviaria i realitzaria de forma diferent, aquest aprenentatge forma part del creixement, i puc afirmar que estic molt satisfeta del resultat final del treball, i a punt per a començar-ne un de nou, ja amb aquesta experiència a l'esquena com una immillorable referència.

6. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

- Balló, J. i Bergala, A. *Motivos visuales del cine*. Editores varios. Barcelona 2016
- Pérez de La Rotta, G. *Génesis y sentido de la ilusión fílmica*. Editores Siglo del Hombre. Bogotá 2003
- Fernández Díez, F i Martínez Abadía, J. *Manual básico del lenguaje y narrativa audiovisual*. Editorial Paidós. Barcelona 1999
- Sánchez, F. *El cine nuevo del nuevo siglo (y otras nostalgias)*. Editores varios. Mexico 2008
- Pezzella, M. *Estética del cine*. A. Machado Libros de la edición en castellano. Madrid 2004

Definició i tipus de sèries, origen i evolució

OKDIARIO. *¿Quién inventó las series de televisión?*

Recuperat el 27 de desembre de 2022,

<https://okdiario.com/series/quien-invento-series-television-1682856>

Series de TV: El origen y el negocio. Quimera Digital.

Recuperat el 27 de desembre de 2022,

<https://qumeradigital.wordpress.com/2016/01/02/series-de-tv-el-origen-y-el-negocio/>

Producciones, A. *¿Cuál fue la primera serie?*

Recuperat el 27 de desembre de 2022,

<https://www.avantiproducciones.com.ar/primera-serie/>

Rebón, A. *Pequeña historia de las series de la televisión*.

Recuperat el 27 de desembre de 2022,

<https://diariodelcineasta.com/historia-series-de-television/>

Univision, P. *¿Qué es una soap opera?*

Recuperat el 27 de desembre de 2022,

<https://www.univision.com/entretenimiento/cine-y-series/que-es-una-soap-opera>

Plataformas de streaming

Fernández, Y. *Comparativa de Disney+, Netflix, HBO, Prime Video, Movistar+ Lite, Filmin, Apple TV y Rakuten TV: catálogo, funciones y precios.*

Recuperat el 27 de desembre de 2022,

<https://www.xataka.com/basics/comparativa-disney-netflix-hbo-movistar-prime-video-apple-filmin-catalogo-funciones-precios>

Las mejores plataformas de streaming.

Recuperat el 27 de desembre de 2022,

<https://tv.selectra.com/es-ES/plataformas>

Laura, L. *Contenidos diferentes en las plataformas de streaming.*

Recuperat el 27 de desembre de 2022,

<https://www.giztele.com/contenidos-diferentes-en-las-plataformas-de-streaming/>

Martin, S. *El binge watching, o la adicción a las series. CC Adicciones.*

Recuperat el 04 de gener de 2023,

<https://www.ccadicciones.es/el-binge-watching-o-la-adiccion-a-las-series/>

Onieva, Á. *Netflix no cede a la emisión semanal: ¿error o acierto? Fotogramas.*

Recuperat el 04 de gener de 2023,

<https://www.fotogramas.es/series-tv-noticias/a41705851/netflix-emision-semanal-error-acierto/>

Tones, J. *Atracón de temporadas completas o estrenos escalonados de episodios: por qué cada plataforma de streaming emite sus series de forma distinta.*

Recuperat el 04 de gener de 2023,

<https://www.xataka.com/streaming/atracon-temporadas-completas-estrenos-escalonados-episodios-que-cada-plataforma-streaming-emite-sus-series-forma-distinta>

En el laberinto de las plataformas VOD: Un estudio comparativo de Netflix, Amazon Prime Video, HBO, Movistar+ Lite, Filmin y Disney+.

Recuperado el 04 de gener de 2023,

<https://revistas.ucm.es/index.php/CDMU/article/view/79113/4564456559642>

Llenguatge audiovisual

Lautrec, T. *Descubre qué es el lenguaje audiovisual.*

Recuperat el 23 d'octubre de 2022,

<https://www.toulouselautrec.edu.pe/blogs/que-es-lenguaje-audiovisual>

Ruiz, A. *Lenguaje audiovisual: estos son sus elementos principales.*

Recuperat el 23 d'octubre de 2022,

<https://www.esdesignbarcelona.com/actualidad/disenio/lenguaje-audiovisual>

Breve Introducción al lenguaje audiovisual.

Recuperat el 03 de gener de 2023,

http://www.educa.jcyl.es/educacyl/cm/gallery/leer-la-imagen/6_P_Realidad_o_ficcion_El_vededor_de_humo/assets/anexo.-breve-introduccion-al-lenguaje-audiovisual.pdf

Aspectos morfológicos del lenguaje audiovisual.

Recuperat el 03 de gener de 2023,

<https://prezi.com/fx-zwsjgk2/aspectos-morfologicos-del-lenguaje-audiovisual/>

Principios básicos de lenguaje audiovisual.

Recuperat el 23 de gener de 2023,

<http://audiovisualenguaje.blogspot.com/2017/06/aspectos-sintacticos-delenguaje.html>

Composición cinematográfica: apuntes para futuros cineastas.

Recuperat el 16 de febrer de 2023,.

<https://welabplus.com/composicion-cinematografica-apuntes-para-futuros-cineastas/>

Morala, A. *¿Qué es la continuidad cinematográfica?*

Recuperat el 16 de febrer de 2023,

<https://www.cortorama.com/blog/que-es-la-continuidad-cinematografica/>

Crusellas, L. *Cuáles son los elementos del lenguaje audiovisual.*

Recuperat el 12 d'abril de 2023,

<https://www.cpaonline.es/blog/artes-escenicas/cuales-son-los-elementos-del-lenguaje-audiovisual/>

Crespo, M. A., & Perfil, V. T. *AMR Producciones*.

Recuperat el 12 d'abril de 2023,

<https://amrproducciones.blogspot.com/2013/03/el-ritmo-cinematografico.html>

Càmera

LaGuerre, A. *Tipos de Movimientos de Cámara en el Cine*.

Recuperat el 12 de febrer de 2023,

<https://historiadeltcine.es/glosario-terminos-cinematograficos/tipos-movimientos-camara-cine/>

Ángulos de cámara en el cine para crear películas increíbles.

Recuperat el 12 de febrer de 2023,

<https://www.crehana.com/blog/estilo-vida/angulos-de-camara-cine/>

Lautrec, T. *¿Qué es un plano en cine y qué tipos existen?*.

Recuperat el 12 de febrer de 2023,

<https://www.toulouselautrec.edu.pe/blogs/que-es-plano-cine>

Navarro, C. *Tipos de movimientos de cámara en el cine*.

Recuperat el 04 d'abril de 2023,

<https://vivirdeltcine.com/movimientos-camara-cine>

Distancia focal.

Recuperado el 04 d'abril de 2023,

<https://www.nikon.com.mx/learn-and-explore/a/tips-and-techniques/entendiendo-la-distancia-focal.html>

Lenguaje audiovisual. Ángulos de toma. Escuela de televisión comunitaria.

Recuperat el 06 d'abril de 2023,

<https://escuelatvcomunitaria.wordpress.com/2016/05/26/lenguaje-audiovisual-angulos-de-toma/>

JoeOrtega. *Lenguaje Audiovisual: Planos, movimientos y ángulos*.

Recuperat el 06 d'abril de 2023,

<https://docsjo.wordpress.com/2019/08/20/lenguaje-audiovisual-planos-movimientos-y-angulos/>

Il·luminació

Creativo, C. R. O. *Tipos de iluminación en el cine.*

Recuperat el 27 de març de 2023,

<https://quatrefilms.com/2022/09/15/iluminacion-en-el-cine/>

Iluminación en el cine: todo lo que tienes que saber.

Recuperat el 27 de març de 2023,

<https://www.crehana.com/blog/estilo-vida/iluminacion-cine/>

So

La importancia del sonido en el cine.

Recuperat el 12 de febrer de 2023,

<https://35mm.es/importancia-sonido-cine/>

Recursos per a captar l'atenció

Serrano, A. *La ciencia explica por qué nos enganamos TANTO a las series.*

Recuperat el 12 de febrer de 2023,

<https://www.glamour.es/placeres/cultura/articulos/por-que-me-engancho-series-netflix-hbo/34840>

Cubero, D. E. *Cómo utilizar el suspense en un guión.*

Recuperat el 12 d'abril de 2023,

<https://cursosdeguion.com/96-utilizar-suspense-guion/>

LaGuerre, A. *Thriller / Suspense (Género de Cine): significado y mejores películas.*

Recuperat el 26 d'abril de 2023,

<https://historiadelcine.es/generos-cinematograficos/thriller-suspense-significado-mejores-peliculas/>

Prósper Ribes, J., & Universidad Politécnica de Valencia. *Suspense y narrativa: características y organización temporal.*

Recuperat el 26 d'abril de 2023,

<https://doi.org/10.21134/mhcj.v10i0.309>

Recursos narrativos: planting y payoff, ironía dramática y suspense.

Recuperat el 26 d'abril de 2023,

<https://aprendercine.com/recursos-narrativos>

Cançons utilitzades en els capítols (lliures de drets):

Capítol 1:

Mimmi Bangoura, (2023) Solo

Capítol 2:

Sayuri Hayashi Egnell, (2023). The voice of the earth

Luella Gren, (2020). The carousel twins

Lupus Nocte, (2023). Cry when it's over (Instrumental Version)

PØW, (2023). All night dance.

Roof, (2023). It girl (Instrumental Version)

JAKE \$ING, (2023). I'm still in love with you

Capítol 3:

Mondays, (2010). Love me back (Instrumental Version)

Velee, (2010). Painting (Instrumental Version)

Capítol 4:

Ever so blue, (2022). Home

Jakob Ahlbom, (2019). Like home

Deanz, (2020). Let me drown (Instrumental Version)

Capítol 5:

Airae, Pretty little moments

At The End Of Times, Nothing, (2022). And waves break on distant shores

ANNEXOS

ANNEX 1. LENGUATGE AUDIOVISUAL (*versió extensa*)

L'audiovisual és un mitjà de comunicació que combina el so i la imatge per transmetre un missatge. I, com qualsevol recurs per comunicar, necessita un llenguatge propi per poder fer aquest missatge entendible pel receptor.

Aquest, està format per una sèrie de normes i regles que s'han de conèixer i tenir en compte per poder comunicar correctament el que es vol transmetre i aconseguir generar a l'espectador les emocions que es busquen.

La càmera no actua igual que l'ull humà i té unes limitacions per representar la realitat que han fet que fos necessari la creació d'aquest llenguatge.

Aquesta limitació, el fet que la càmera no pugui representar la realitat de forma objectiva, ha fet possible que el cinema es converteixi en un art que, a part de mantenir un efecte de naturalitat amb el qual l'espectador és capaç d'interpretar el missatge i relacionar-se amb ell, pugui ser creatiu utilitzant recursos expressius propis, que només es poden aconseguir amb la càmera, capaços de produir efectes i generar emocions que la realitat no pot aconseguir.

És precisament això el que fa del cinema, un art captivador que és capaç d'enganxar al públic i mantenir-lo embadalit davant la pantalla.

El llenguatge audiovisual és viu i per tant sempre es va enriquint amb noves aportacions. Per això, és la nostra responsabilitat utilitzar-lo sent conscients dels seus avantatges però també hem de ser capaços d'allunyar-nos-hi i saltar-nos algunes normes, quan cal, per tal de fer les nostres propostes més interessants i aconseguir generar l'efecte que volem.

El llenguatge audiovisual es fonamenta en diferents elements.

ASPECTES MORFOLÒGICS

Són els elements que s'utilitzen per elaborar el missatge audiovisual, les imatges i el so.

IMATGES

Les imatges es basen en punts, línies, formes i colors. Depenent de la combinació de tots aquests es poden crear imatges més o menys fidels a la realitat i depenent de com es representen i s'ensenyen poden generar diferents sensacions.

Les imatges es classifiquen segons si són:

- Icòniques: representen figurativament la realitat per similitud o per una convenció.
- Abstractes: són imatges que no tenen similitud amb la realitat. La seva interpretació s'aconsegueix a partir d'un exercici simbòlic, com una metàfora.
- Originals o redundants: segons si els elements són nous o ja han estat molt utilitzats (estereotips).
- Denotatives o connotatives: segons la seva ambigüitat i la manera d'interpretar-les.
- Simples o complexes: segons el grau d'atenció que es necessita per captar-les.
- Iconicibles o abstractes: depenent de si les imatges són o no un reflex de la realitat.

Poden ser:

- Figuratives: representen la realitat.
- Simbòliques o esquemàtiques: s'assemblen a la realitat (solen ser símbols).
- Abstractes: no s'assemblen a la realitat. El seu significat ve donat per conviccions.

SO:

Està format per 4 elements principals:

La música, els efectes de so, les paraules (diàleg) i el silenci.

Paraules (diàleg):

És el principal component del so que afecta a la història. Proporciona la informació que no s'aconsegueix mostrar amb les imatges i les accions.

Música:

La música ajuda a crear els ambients, reforça el missatge de la història i contribueix a transmetre els estats emocionals dels personatges.

Pot ser present al llarg de tota l'obra audiovisual o aparèixer en moments puntuals per destacar certes situacions o moments de la narració.

La música pot complir diverses funcions:

- Música documental: correspon directament al so de la història narrada. Per exemple, una ràdio que escolten els personatges.
- Música incidental: es fa servir per potenciar una situació determinada: evocar una època o un sentiment, acompanyar el ritme de l'acció...
- Música asincrònica: s'utilitza com a contrapunt. Per exemple posar música nadalenca per acompanyar imatges de guerra.

Efectes de so:

Els efectes sonors són una tècnica que consisteix a reproduir artificialment sons naturals a través d'objectes per acompanyar una acció determinada. Aquest recurs, al món del cinema, es coneix com a Foley. Els efectes sonors són vitals per potenciar els sons d'ambient que interessen i donar suspens a una escena.

- Soroll: Solen ser onomatopeies.

N'hi ha 3 tipus:

- Soroll diegètic / objectiu: és el que sona tal com és. Pot ser ambient general (vent, pluja, trànsit) sense necessitat de ser sincrònic.
- Soroll no diegètic / subjectiu: es produeix per crear una situació anímica sense que es vegi l'objecte que produeix el so. Per exemple, el tictac d'un rellotge, passos lents o portes que grinyolen.

- Soroll descriptiu: són els inventats per produir sons irreals, fantàstics o sobrenaturals. Per exemple, les veus d'extraterrestres a les pel·lícules de ciència ficció, màquines o artefactes desconeguts.
- Silenci: El silenci s'utilitza com a pausa entre diàlegs, sorolls o músiques, o bé com a recurs expressiu. Amb el silenci es generen emocions o sensacions, ja que té una gran eficàcia dramàtica a l'hora de crear atmosferes asfixiants, introspectives o carregades de tensió.

ASPECTES SEMÀNTICS

Són els recursos expressius i lingüístics que donen un significat (literal o figurat) a les imatges per tal de crear missatges més persuasius.

N'hi ha molts de diferents però normalment els més utilitzats són:

- Elipsis: és l'omissió d'un element. En el cinema consisteix a fer salts en el temps o l'espai. L'espectador no perd la continuïtat de la seqüència, encara que s'hagin eliminat els passos intermitjos.
- Metonímia: consisteix en substituir un element per un altre. En el cinema normalment s'utilitza per identificar el personatge sense mostrar-lo. Ex: ensenyar una pistola en comptes de la cara de l'assassí.
- Sinècdoque: consisteix en mostrar una part per representar el tot. Ex: Mostar només el tros més important d'un objecte per despertar interès a l'espectador i que aquest hagi de reconstruir amb la ment la part que no es veu.
- Hipèrbole: és l'exageració dels elements o la realitat. Serveix per crear impacte a l'espectador. S'aconsegueix utilitzant imatges irreals, fent trucs o efectes especials.
- Comparació: consisteix en col·locar 2 elements diferents per poder comparar les seves qualitats i propietats.

- **Metàfora:** consisteix en relacionar una imatge amb un significat que va més enllà del que representa la imatge per transmetre un missatge.
- **Personificació:** consisteix en donar a un objecte o animal atributs humans.
- **Antítesis:** consisteix en comparar 2 elements oposats per ensenyar extrems.
- **Hipèrbaton:** consisteix en alterar l'ordre lògic dels elements d'una imatge o seqüència. Ex: persones que caminen pel sostre (canvis de perspectiva).
- **Repetició:** consisteix en repetir determinats elements d'una imatge o seqüència.

ASPECTES SINTÀCTICS

Són els recursos tècnics que s'utilitzen per representar els elements audiovisuals de diferents maneres i poder estructurar els missatges de forma adequada depenent del que es vol transmetre. Engloben els aspectes que componen l'espai, el temps i el moviment.

L'ESPAI

L'audiovisual intenta representar les 3 dimensions de la realitat en 2 i ho fa a través de diferents recursos com són: la profunditat de camp, la perspectiva o el moviment dels personatges.

En l'audiovisual l'espai ve configurat pels plans, els angles, els punts de vista, la composició, la il·luminació i el so.

En el cinema l'espai queda limitat pel tros que es capta amb la càmera. Aquest espai s'anomena enquadre.

Per indicar l'enquadre utilitzat es descriu el tipus de pla que recull.

PLANS:

Fan referència a la part del subjecte que queda recollida en la imatge. Existeixen diferents tipus de plans i cada un pot servir per explicar una mateixa història de maneres diferents.

Plans descriptius: tenen com a funció principal descriure el lloc des d'on es realitza l'acció.

- Gran pla general: hi ha molta distància entre la càmera i els elements que es graven, i pràcticament no es distingeixen les figures humanes. Aquest tipus de pla s'utilitza per mostrar l'espai a on es desenvolupa l'escena i per ensenyar el format dels personatges dins el context.

- Pla general: el subjecte apareix enter en la imatge. Quan s'enquadra a una sola persona s'anomena pla enter i quan s'enquadra a més d'una persona pla de conjunt. Segons la part de l'escenari que es mostra es pot distingir entre pla general llarg, pla general o pla general curt.

En el llarg es predomina l'escenari i s'emfatitza el moviment corporal del subjecte en relació a l'ambient. El general serveix per indicar la persona que realitza l'acció i ensenyar a on està situada, i el curt serveix per centrar més l'atenció en el cos i expressió del subjecte.

*Utilitzar molts d'aquests tipus de plans pot resultar avorrit i molts dels detalls de la imatge poden passar desapercebuts.

Plans narratius: tenen com a funció principal narrar l'acció que es desenvolupa.

- Pla enter: és un pla més pròxim en el que es mostra el personatge sencer del cap als peus. Aquest pla serveix per mostrar l'acció que es desenvolupa i permet apreciar les característiques físiques generals del subjecte. Moltes vegades s'utilitza per mostrar com va vestit el personatge o quina és la seva manera de moure's.
- Pla americà: aquest pla emmarca el subjecte des del cap fins als genolls. L'objectiu és mostrar les accions físiques dels personatges i la seva expressió. Té la distància perfecta per mostrar les mans i el cap que són les parts del cos que donen més expressivitat.
- Pla mig: mostra el subjecte de cintura cap amunt. Serveix per mostrar l'expressió del subjecte però mantenint l'entorn visible al mateix temps. Aquest pla permet presentar l'acció que fa el personatge i apreciar les seves emocions.

Depenent de si s'acosten més als genolls o al pit s'anomenen llargs o curts. Els llargs permeten observar l'actuació dels braços i les mans, i els curts les expressions facials.

*És un dels tipus de pla més utilitzats perquè l'espectador pot captar tots els elements de forma ràpida i duren poc, això fa que proporcionin un ritme dinàmic a l'audiovisual.

Plans expressius: tenen com a funció principal expressar les emocions dels personatges.

- Primer pla: emmarca el rostre del personatge i talla a les espatlles. Afegeix detall a l'escena i serveix per destacar les emocions del personatge i aconseguir que el públic empatitzi amb aquest. També es pot utilitzar per mostrar accions concretes com per exemple un cop de peu. Sol ser curt i se sol intercalar amb altres plans ja que aporta poca informació sobre l'acció i sobre l'entorn.

*Aquest pla s'ha d'utilitzar amb moderació i de manera fluida i ha de significar alguna cosa perquè l'audiència buscarà importància en el que es mostra.

- Primeríssim primer pla: enquadra una part concreta del rostre com els ulls o la boca per recollir l'expressió. És el pla més íntim i fins i tot pot resultar incòmode. S'utilitza per mostrar una emoció de manera més intensa.
- Pla detall: mostra objectes o parts concretes del cos del subjecte. un primer pla d'una part del subjecte diferent al rostre. S'utilitza per mostrar alguna acció concreta important o destacar algun objecte que té una funció important dins la trama.

*Aquests plans solen durar poc i s'intercalen amb altres plans que aporten més informació ja que l'ús excessiu de plans pròxims pot dificultar la percepció de la realitat i obligar a l'espectador a reconstruir-la de manera subjectiva.

La funció dels plans és relativa ja que depèn de la intenció amb la que s'enfoca l'escena. Per exemple, un pla general podria ser narratiu si es vol mostrar la soledat i aïllament d'un personatge.

ANGLES:

Fan referència a la posició, altura i inclinació de la càmera respecte al subjecte o objecte principal.

Els angles afecten la forma com l'espectador percep el subjecte i ajuden a donar dinamisme al muntatge. N'hi ha de diferents tipus:

- Angle frontal: la càmera es situa a l'altura dels ulls del subjecte de forma paral·lela a terra. No proporciona cap valor expressiu, manté una posició neutral.

*Sol ser l'angle més utilitzat.

- Angle picat: la càmera es situa sobre l'altura dels ulls del subjecte diagonalment en direcció al terra. A causa de la perspectiva el personatge queda més petit en relació a l'entorn i ens fa veure el subjecte com algú fràgil, dèbil o inofensiu. Per això se sol utilitzar per transmetre a l'espectador un sentiment d'inferioritat o innocència del personatge o fins i tot per ridiculitzar-lo.
- Angle contrapicat: la càmera es situa per sota l'altura dels ulls del subjecte, de forma diagonal mirant al cel. A causa de la perspectiva el personatge queda engrandit i per això s'utilitza per magnificar el subjecte i transmetre a l'espectador un sentiment de superioritat del personatge.
- Angle zenital: la càmera es situa sobre el subjecte de forma perpendicular al terra. Serveix per connotar altura o debilitat. Se sol filmar amb drons i serveix per connotar altura o debilitat o fins i tot per donar l'efecte de què hi ha una presència omnipresent a la història. S'utilitza per donar un efecte estètic i se sol utilitzar amb els plans detall.
- Angle nadir: la càmera es situa a sota el personatge de manera perpendicular. Aquest efecte dona l'aparença que les figures a la pantalla són més grans i per tant aporta dramatisme i sensació de dominància o poder.

*Aquest tipus d'angle s'utilitza molt en escenes d'acció com persecucions, ja que les fa més dinàmiques, o per retratar la grandesa d'un lloc com un bosc o una ciutat. A vegades també s'utilitza per mostrar el que veuen els personatges sota d'ells i generar intriga.

- Angle arran del terra: la càmera es situa sobre el terra sense cap inclinació. Serveix per ensenyar la perspectiva ...
- Pla Holandès o aberrant: la càmera té una inclinació horitzontal pronunciada. Transmet inestabilitat, confusió, ansietat i alienació. S'utilitza molt per comunicar que un personatge està marejat, ebri o desconnectat de la realitat i per donar dinamisme a una escena.
*No es pot abusar d'aquest tipus d'angle ja que pot marejar a l'espectador.
- Pla dorsal: es mostra la perspectiva del personatge que apareix a l'escena però amb ell inclòs. Manté l'espectador al marge però aporta informació addicional que el protagonista no coneix.
*S'utilitza molt en films de terror quan l'agressor està veient la víctima i està a punt d'atacar.
- Flip over: És un joc de càmera de 180 graus inesperat que serveix per sorprendre i ensenyar que el que es mostrava en realitat estava al revés.
- Pla escorç: mostra el protagonista que parla de cara i el que escolta d'espatlles. S'utilitza durant les converses entre personatges. S'utilitza per donar dinamisme a una conversa i estètica al pla. Així mateix, es fa servir per veure les reaccions del personatge des d'un punt gairebé subjectiu.
- Angle lateral: La càmera s'ubica al costat del personatge i se'l veu de perfil. El pla lateral es fa servir per mostrar detalls que es perdrien en un pla frontal. Així mateix, es fa servir com un recurs per comunicar desconfiança i secretisme, i aporta una estètica diferent i intrigant.
- Inclinació lateral: la càmera es col·loca de forma inclinada cap a un costat. Serveix per expressar inestabilitat, inseguretats i s'utilitza quan es vol aconseguir l'efecte de la càmera subjectiva (tècnica que consisteix en mostrar amb la càmera el que veuen els ulls del personatge).

COMPOSICIÓ:

És la disposició i organització dels elements dins l'enquadre (marc que delimita la imatge). La composició permet dissenyar les imatges i enfocar la mirada en allò important per tal d'aconseguir transmetre i expressar el missatge que es vulgui.

Per generar composicions s'han de tenir en compte diversos aspectes:

- L'enfocament: serveix per dirigir l'atenció de l'espectador cap on es desitja. Hi ha diferents tècniques:
 - “Emplenar l'enquadrament”: l'objecte d'interès ocupa tota la composició. Per exemple, amb un primeríssim primer pla.
 - “Quadre dins de quadre”: es dirigeix l'atenció al punt d'interès aïllant-lo de la resta emmarcant-lo. Es pot fer a través d'una porta, una finestra o algun element de la natura.

- Profunditat de camp: és l'espai de la imatge que apareix enfocat. Si s'utilitza bé es poden crear efectes estètics interessants destacant determinats objectes o difuminant-ne d'altres per evitar distreure l'atenció de l'espectador.
 - Gran profunditat de camp: la majoria d'objectes es veuen nítids, tant els que estan pròxims a l'objecte principal com els que estan lluny.
 - Poca profunditat de camp: només es veuen amb claredat els objectes situats a prop de l'objecte principal que s'ha volgut enfocar.

- Distància focal: és l'angle de visió de la imatge, és a dir, quant de tros es capturarà de la imatge i com de grans seran els elements. Com més llarga sigui la distància focal, més estret serà l'angle de visió i més gran serà l'augment. Hi ha dos tipus de lents: de distància focal fixa i de zoom, les de zoom tenen una òptica ajustable que permet canviar la distància focal.

- Ubicació dels objectes:
(Regles compositives)
 - Regla dels terços: consisteix en dividir la pantalla en 3 parts iguals de manera vertical i horitzontal i col·locar els objectes principals en els 4 punts d'interacció que es generen perquè són els punts de força de l'enquadrament. Amb aquesta regla s'aconsegueix evitar la monotonia que

produeixen els enquadres massa simètrics i és una manera de marcar les línies de moviment dins del pla.

- Simetria dinàmica: consisteix en traçar una línia entre els cantons de l'enquadrament i travessar aquesta amb una línia perpendicular que es connecta amb un cantell del quadre. El punt d'intersecció entre les rectes genera un punt d'interés a on s'han de col·locar els objectes importants. Va sorgir perquè la regla dels terços era massa estàtica. Aquest tipus de composició s'utilitza molt en l'anime.
- Proporció àuria: està creada a partir d'un patró de números i mides basats en l'espiral àuria. Aquesta mesura es troba a la natura (a les llavors de gira-sol o a les petxines, entre altres) i per tant les imatges que segueixen aquesta proporció resulten agradables a la vista. El resultat d'aquesta composició és molt semblant a la regla dels terços.
- Principi de simetria: consisteix en col·locar els elements de forma equivalent respecte l'eix vertical o horitzontal de la imatge tenint en compte els colors, la forma i el mida d'aquests. Transmet una sensació d'equilibri.
- "Llei de la mirada": consisteix en organitzar els elements deixant un espai segons a on miren. Si el subjecte mira a la dreta, s'ha de deixar aire a la dreta i si mira a l'esquerra, l'aire estarà a l'esquerra. L'aire ha d'ocupar aproximadament els dos terços restants en els quals no hi ha el personatge. Aquesta regla s'aplica als diàlegs i a les entrevistes.

També es fan composicions en les quals el personatge se situa al centre del quadre. Això se sol utilitzar quan el personatge està de cara a la càmera, quan hi ha dos o més personatges mirant en diferents direccions o quan el personatge està mirant a banda i banda del quadre.

- Il·luminació i colors: Gran part de l'impacte d'una imatge es deu a la manipulació de la il·luminació. Al cinema, la il·luminació és més que la llum que ens permet veure l'acció. Les zones més clares i fosques del fotograma contribueixen a crear la composició global de cada pla i adrecen la nostra atenció cap a determinats objectes i accions. Una zona brillantment il·luminada pot atraure la mirada cap a un gest clau; mentre que una ombra pot amagar un detall o crear suspens sobre el qual s'hi pot

amagar. La il·luminació també pot definir textures: la suau corba d'un rostre, la brillantor del vidre, la llampada d'una pedra preciosa...

El color també ens pot ajudar a desviar la mirada de l'espectador al nostre punt d'interès. Ja sigui per contrast posant-ho tot en blanc i negre excepte un element colorit. O també per temperatura; els colors càlids capten més l'atenció que els colors freds. Un altre principi bàsic és que ressaltarà més una figura blanca en un fons fosc que una figura negra en fons clar.

S'han de tenir en compte diversos aspectes:

Les línies formades per certs elements i per la disposició dels mateixos a la imatge tenen un efecte sobre la vista i la percepció. Suggereixen certes sensacions i evocuen certes associacions d'idees a l'espectador.

- Línies verticals: connoten activitat i rigidesa, produeixen una sensació de quietud i vigilància, s'associen a una situació d'estabilitat. S'aconsegueix aquesta composició quan la majoria dels objectes del pla estan disposats verticalment. No s'ha d'abusar de línies verticals ja que poden cansar i provocar una sensació de monotonia a l'espectador.
- Línies horitzontals: produeixen una imatge que reflecteix calma, tranquil·litat, estabilitat, equilibri. Produeixen una sensació de pau, quietud i serenitat. S'associen a una situació d'estabilitat. No se n'ha d'abusar perquè poden provocar una sensació de monotonia.
- Línies inclinades i corbes: produeixen una sensació de dinamisme, moviment i agitació. Les inclinades poden produir sensació de perill i les corbes sensualitat. Aporten relleu i sensació de continuïtat a les imatges i proporcionen un ritme dinàmic a les seqüències.

CONTINUÏTAT O RACCORD:

És la relació que s'estableix entre els diferents plans d'una seqüència per tal d'aconseguir que el relat flueixi i es percebi com un conjunt. És molt important que no es trenqui la continuïtat dels elements entre els plans perquè l'espectador no es perdi en la successió de les imatges.

- Raccord de mirada: és la direcció en què la mirada d'un personatge es dirigeix a un punt concret. Normalment, es dona entre personatge que es miren o parlen (ja que els ulls sempre miren cap a un costat). Si l'individu A mira cap a la dreta, l'individu B (amb qui parla) s'ha de mirar a l'esquerra. Així, aconseguim que es tornin mirades i entenem la conversa.
- Raccord de direcció: són els desplaçaments entre plans. Si un personatge surt caminant del pla per la dreta, al següent pla hi haurà d'entrar per l'esquerra.
- Raccord de posició: és la disposició dels elements a l'escena. No hi poden haver canvis en la distribució d'aquests. Si apareix una ampolla d'aigua sobre la taula aquesta s'ha de mantenir i si un personatge té la mà alçada en un pla, en el següent ha d'aparèixer igual.
- També és important tenir en compte el raccord d'il·luminació, de so, de maquillatge, perruqueria, atrezzo... i raccord d'interpretació. Si un intèrpret plora en un pla, en el següent no pot sortir rient.
- Els salts d'eix: fan referència a la posició de la càmera. La càmera s'ha de col·locar seguint la llei dels 180° perquè no es trenqui la continuïtat d'una escena.
L'eix de la càmera és el centre d'acció d'una conversa, de manera que si es canvia el costat amb el qual es filma, el fons i la direcció de les mirades dels personatges canviaran i distorcionaran l'escena fent que la conversa no sembli natural. Per això, els plans s'han de prendre sempre des del mateix costat de l'eix (o esquerra o dreta).

IL·LUMINACIÓ:

La il·luminació és la que s'encarrega de generar l'ambient, captar l'atenció dels espectadors i guiar la seva mirada. Si s'utilitza correctament és capaç de mantenir el públic dins la història que s'està explicant. També ajuda a definir el caràcter dels personatges i mostrar el seu estat psicològic.

Qualitat:

- Il·luminació suau: és una il·luminació difusa que genera poc contrast i permet apreciar bé els detalls a l'ombra. És agradable.

- Il·luminació dura: és una il·luminació direccional que produeix molt contrast i serveix per destacar les formes i contorns de les persones i els objectes. Pot generar un efecte amenaçador.

Quantitat:

- Llum suficient.
- Sub-exposada: poca llum
- Sobre-exposada: molta llum

Direcció:

- Obliqua posterior: ajuda a resseguir les formes.
- Contrallum: ressalta les línies i formes, genera alt contrast.
- Frontal: aplanar la textura (homogeneïtzar l'espai).
- Lateral: se situa a un costat de l'objecte o personatge i serveix per donar contrast i accentuar contorns.
- Zenit: llum que ve des de dalt, genera ombres pronunciades.
- Nadir: llum que ve des de sota, genera ombres pronunciades.

Fonts de llum:

- Il·luminació principal: és la que proporciona la major part de la llum a l'escena. Es fa servir per ressaltar els elements importants i brindar la dimensió correcta als objectes.
- Il·luminació de farciment: és la que té la funció de suavitzar els contrastos que s'originen amb el focus principal per eliminar ombres.
- Il·luminació posterior: té la funció de donar relleu al subjecte i separar-lo del fons. Està situat a darrere el personatge i fa contrallum.
- Il·luminació de fons: il·lumina l'escenari i dona relleu al decorat.
- Llum lateral: se situa a un costat de l'objecte o personatge i serveix per donar contrast i accentuar contorns. Dona un efecte suau a la imatge i drama a l'escena.
- Llum funcional: és la llum que forma part de l'escena. Ex: una espelma, un llum o una llanterna.
- Llum motivada: és la llum que pretén reproduir una font de llum natural. s'imita, és a dir, la llum que es posa en escena fent veure que és la que il·lumina l'espai.

- Llum rebotada: és la que rebotja en una superfície per no impactar directament a l'objecte o personatge. D'aquesta manera es poden donar efectes d'il·luminació a la imatge.
- Contrallum: se situa darrere i per sobre l'objecte de l'escena amb el propòsit d'oferir profunditat entre l'objecte i el fons, especialment si és fosc.

COLOR:

En els audiovisuals els colors transmeten idees, emocions i sensacions. Cada color té un significat i depenent del que es vol transmetre s'utilitza una gamma de colors o una altra.

Entre les principals propietats dels colors hi ha:

- La tonalitat: diferencia un color d'un altre.
- La saturació: representa la força que té el color, el seu grau de puresa o de barreja amb el blanc.
- La lluminositat: és la capacitat que té per reflectir la llum. Els molt il·luminats suggereixen grandiositat o llunyania i els poc il·luminats suggereixen proximitat.

Tonalitat:

- Colors càlids (són excitants i estimulants). En general els espais amb colors càlids semblen més grans i propers.
 - Blanc. És el color de la llum i de la claredat. S'associa a neteja, puresa, pau i calma.
 - Groc: Evoca alegria, vitalitat i diversió. També és un color associat a la riquesa.
 - Taronja: Les tonalitats suaus transmeten una sensació agradable d'ambient familiar i de confort. D'altra banda, com que és un color molt visible s'usa per senyalitzar perills i cridar l'atenció.
 - Vermell: És el color de la sang i del foc. Es relaciona amb l'acció, el coratge, la passió, el dinamisme... Comunica sensacions d'excitació, agressivitat i moviment. També es fa servir per cridar l'atenció i indicar perill.
- Colors freds: (són sedants). En general, els espais amb colors freds semblen més petits i llunyans.

- Verd: És el color de la natura que tranquil·litza i relaxa. També s'associa a l'esperança, salut, vitalitat i seguretat.
- Blau: El color del cel i del mar. Simbolitza coses grandioses, autoritat, lleialtat, dignitat, l'infinit. Quan és clar relaxa i proporciona frescor, seguretat i confiança; quan és fosc resulta trist.
- Violeta: Es relaciona amb ambients elegants o luxosos.
- Gris: Color neutre, metàl·lic. També evoca manca de color, tristesa, pobresa.
- Negre: Té dues significacions principals. D'una banda (a la nostra societat) es relaciona amb el misteri, la ignorància, la por, la solitud, la foscor, la mort. Però també s'associa amb el poder, el domini, l'elegància i la sobrietat.

RITME

És la velocitat amb la qual succeïxen els aconteixements i avança la història. El ritme és un dels elements que influeix més a aconseguir que les imatges resultin atractives pels espectadors. Ve determinat en funció de les sensacions que es volen transmetre i al públic al qual va dirigit.

Hi ha 4 elements principals que defineixen el ritme cinematogràfic d'una pel·lícula:

- Ritme extern (durant el muntatge):
 - Timing: consisteix en determinar els talls que hi ha en una escena. És la relació que s'estableix entre el fotograma (fragment en el qual es talla l'acció) i la duració (temps de tall entre un pla i un altre).
 - Tempo: és la manipulació del ritme per donar forma a les sensacions de ràpid i lent que percep l'espectador. En la concepció del Tempo d'una pel·lícula té molta importància la barreja de sons.
- Ritme Intern (dins del pla):
 - Energia de l'acció: és la velocitat amb què succeeixen els esdeveniments.
 - Profunditat de moviment: és l'actitud i la intenció que hi ha darrere del moviment que es plasma davant de la càmera.

Formes bàsiques de ritme:

- Ritme Dinàmic: transmet a l'espectador una sensació de dinamisme i acció. S'aconsegueix mitjançant la utilització de molts plans curts (pla mitjà, primer pla...) i de curta durada. El canvi ràpid de plans donarà sensació de ritme.
*Cal tenir present que l'ús de plans massa breus pot dificultar l'assimilació de la informació per part dels receptors.
- Ritme Suau: transmet a l'espectador una sensació de tranquil·litat. El ritme suau s'aconsegueix fent servir plans llargs i poc nombrosos.
*S'ha de tenir en compte que l'ús de plans massa llargs pot crear un ritme massa lent i fer perdre l'interès dels espectadors.

Tipus de ritme:

- Analític: Plans curts i molt nombrosos. És un ritme ràpid que transmet dinamisme, dramatisme, activitat, esforç...
- Sintètic: Plans llargs i poc nombrosos. És un ritme lent que pot expressar sensualitat, monotonia, poesia...
- In crescendo: Plans cada cop més breus (transmeten tensió i dramatisme) o plans cada cop més llargs (transmeten relaxació i serenitat).
- Arrítmic: Els plans són breus o llargs, sense tonalitat especial (sons regulars que s'associen a un espai). A vegades canvien sobtadament aportant sorpresa.

MOVIMENTS DE LA CÀMERA:

Poden ser:

Físics: la càmera es mou. Poden ser sobre l'eix de la càmera o desplaçant-la.

- Panoràmiques o panteos: Consisteix en un moviment de rotació horitzontal o vertical. Aquests moviments es poden fer tant amb un trípod com amb la càmera a la mà i permeten relacionar diferents elements, descobrir un espai o seguir l'acció d'un personatge.
 - Panoràmica vertical o TILT: consisteix en moure l'eix de la càmera verticalment:
 - TILT UP: moviment de baix a dalt.
 - TILT DOWN: moviment de dalt a baix.

- Panoràmica horitzontal: consisteix en moure l'eix de la càmera horitzontalment:
 - Panoràmica de reconeixement: quan es fa un recorregut lentament d'esquerra a dreta o viceversa i dona a l'espectador dades sobre l'espai. S'utilitza per crear expectació o fins i tot dramatisme. (descriure un lloc)
 - Panoràmica de seguiment: quan es segueix al subjecte mentre es mou a l'espai. (seguir un personatge o objecte en moviment)
 - Panoràmica en escombrat o Whip PAN: és un moviment ràpid de la càmera d'un punt a un altre. Les imatges que queden enmig d'aquests dos punts són imperceptibles pels espectadors. La seva funció és contrastar o comparar. (quan la càmera s'atura sobtadament per destacar un personatge rellevant)

- Panoràmica circular: moviment vertical o horitzontal de 360°.

- Panoràmica obliqua: moviment diagonal.

- Roll: la càmera gira sobre el seu propi eix.

- Barrido: panoràmica ràpida que no deixa veure amb claredat l'escena. Sol utilitzar-se com a recurs estètic o com a transició entre escenes. Si es fa servir com a punt de vista d'un personatge, pot donar la sensació que aquest està marejat o desorientat.

- Traveling: és el moviment que fa la càmera per seguir un personatge. Es col·loca la càmera sobre unes rodes o uns raïls per facilitar-ne el desplaçament i poder apropar-se o allunyar-se del personatge durant la filmació.
 - Avanç / retrocés: segons si la càmera es desplaça des d'un lloc llunyà cap a un de més proper, o al revés. Si s'acosta es reforça l'acció i afegeix dramatisme. Si s'allunya permet que l'espectador es relaxi i centri l'atenció en altres elements o personatges que entren a escena.
 - Ascendent / descendent: la càmera segueix el personatge fent moviments cap amunt o cap avall.

- Lateral: la càmera es mou en paral·lel a un personatge que es desplaça horitzontalment. Permet seguir d'aprop l'expressió del personatge i l'acció que es realitza i accelera les imatges. És molt utilitzat en escenes d'acció.
- Circular: la càmera es mou en cercle al voltant del personatge. Té una finalitat romàntica o simbòlica.
- Divergent: Modifica la perspectiva i juga amb la relació entre la càmera i l'objecte.
- Compensat / Dolly Zoom: Es fa combinant un travelling retrocés i fent zoom in a l'objecte. Serveix per donar efectisme i crear sensació de moviment.

Òptics: la càmera no es mou.

- Zoom: moviment d'apropament o distanciament.
 - Zoom in: Es dona quan s'augmenta la distància focal de la lent, fet que produeix un acostament als objectes i es redueix la profunditat de camp, aplanant la imatge.
 - Zoom out: Seria el moviment contrari. Es redueix la distància focal, s'augmenta la profunditat de camp i es produeix un allunyament de l'objecte que estava enquadrat en primer pla.
- Trasfocus o focus de bastidor: es fa servir per enfocar i desenfocar un objecte respecte a un altre.

ALTRES ASPECTES:

SIGNES DE PUNTUACIÓ:

- Tall en sec: es canvia de pla directament sense cap element intermig. És el més habitual. (descans)
- Fosos: es dissol l'última imatge fins que la pantalla queda en negre. Produeix la sensació que finalitza un període de temps. Crea una pausa llarga (punt i a part).

- Obertura en negre: d'una pantalla fosca sorgeix la imatge cada cop de forma més lluminosa.
- Encadenat: es sobreposen 2 plans. És una transició suau. Serveix per evocar records.
- Desenfocaments: és un desenfocament seguit d'un enfocament en què apareix una nova escena.
- Cortinetes: són imatges sobreposades. Una desapareix per un costat i l'altre pel costat oposat. Són poc habituals al cinema.
- Barrido: es passa al següent pla amb un desplaçament ràpid. Es veuen línies desenfocades.
- Congelat: és un efecte que congela el moviment d'una persona en una posició determinada i en un lloc concret de l'escena, mentre que en un altre punt aquesta mateixa persona continua fent altres moviments.

Molts d'aquests signes de puntuació es reforcen amb sons, o marcant el tall entre un so i un altre per acompanyar el canvi d'escena.

TRUCS:

- Registre intermitent: Permet presentar aparicions, desaparicions i transformacions de persones i objectes. També s'utilitza per mostrar animacions on els protagonistes són objectes (nines, titelles...).
- Muntatge invers: Permet mostrar la reconstrucció d'objectes trencats i seqüències que tornin enrere.
- Muntatge múltiple: es combinen les seqüències registrades amb altres fragments de documentals o altres pel·lícules.
- Maquetes i escenaris projectats: s'utilitzen per crear els llocs on els personatges desenvolupen les accions. Serveix per crear seqüències impossibles en escenaris irrealis (efectes especials).
- Cromakey: permet barrejar imatges i fer sobreimpressions. Consisteix a trobar un pla que no tingui gaire moviment de càmera, eliminar de l'escena l'actor, creant un fons

net darrere seu i col·locar el nou personatge que anteriorment ha estat gravat davant d'una pantalla verda o blava.

ASPECTES ESTÈTICS

Són els recursos que s'utilitzen per donar bellesa i harmonia als elements audiovisuals i fer-los atractius al públic.

S'ha de tenir en compte, sobretot, la composició, el color i la il·luminació.

ASPECTES DIDÀCTICS

Són els elements que ajuden l'espectador a captar millor el contingut i interioritzar el missatge de la sèrie (si la funció és pedagògica).

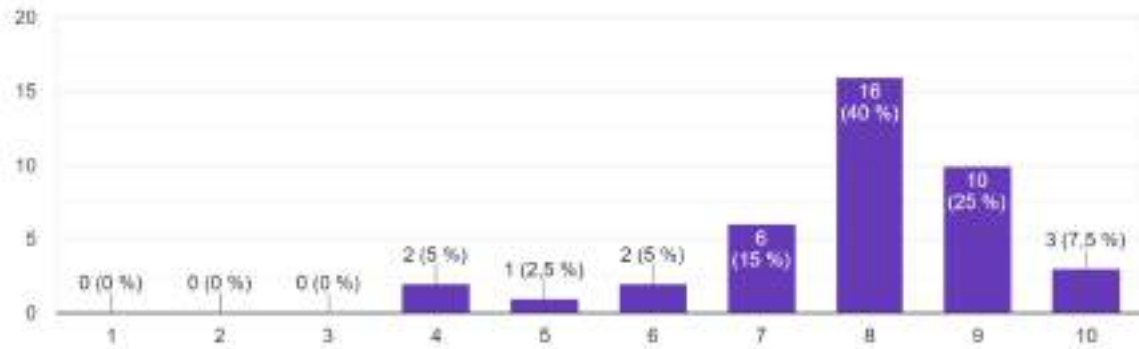
Entre ells destaquen els esquemes, els resums i la formulació de preguntes.

ANNEX 2. VALORACIONS (gràfics i comentaris)

CAPÍTOL 1:

Puntua de l'1 (poc) al 10 (molt) quant t'ha enganxat el capítol

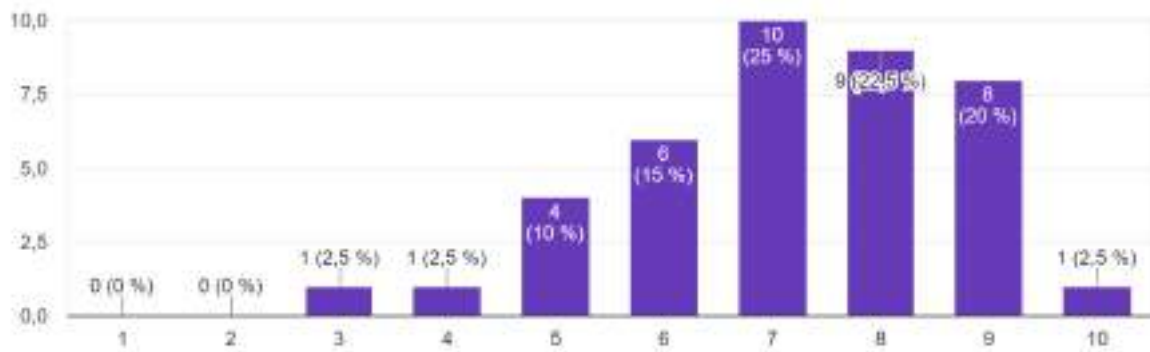
40 respostes

CAPÍTOL 2:

Puntua de l'1 (poc) al 10 (molt) quant t'ha enganxat el capítol

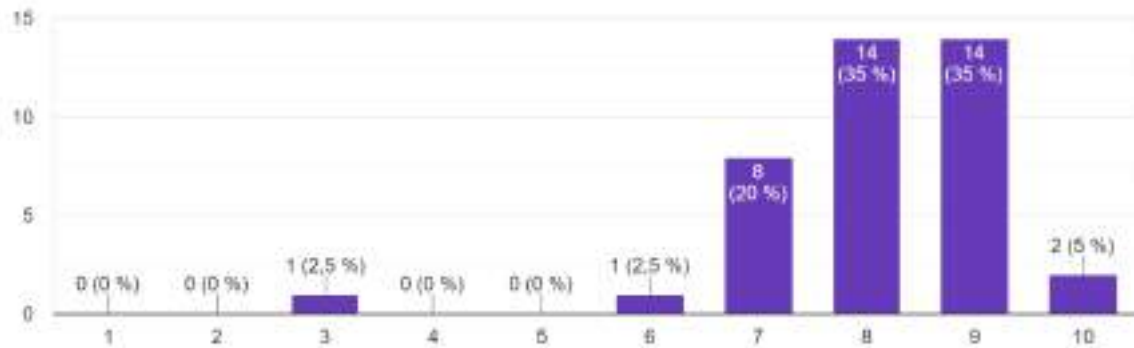
40 respostes

CAPÍTOL 3

Puntua de l'1 (poc) al 10 (molt) quant t'ha enganxat el capítol

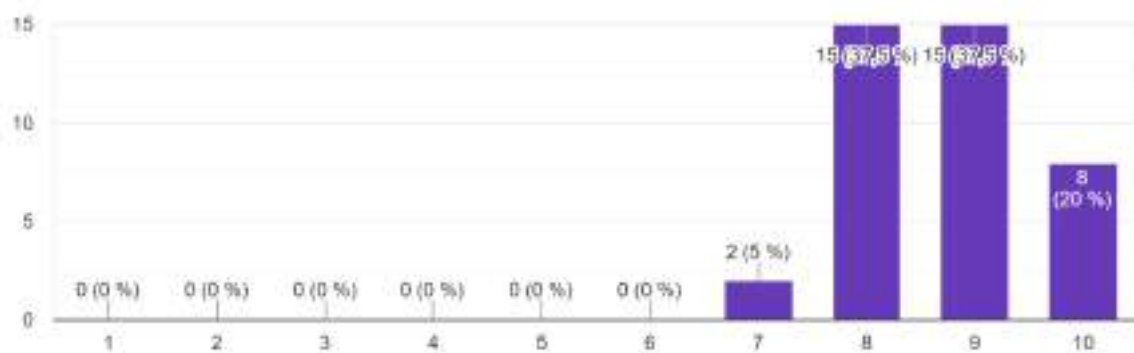
40 respostes

CAPÍTOL 4

Puntua de l'1 (poc) al 10 (molt) quant t'ha enganxat el capítol

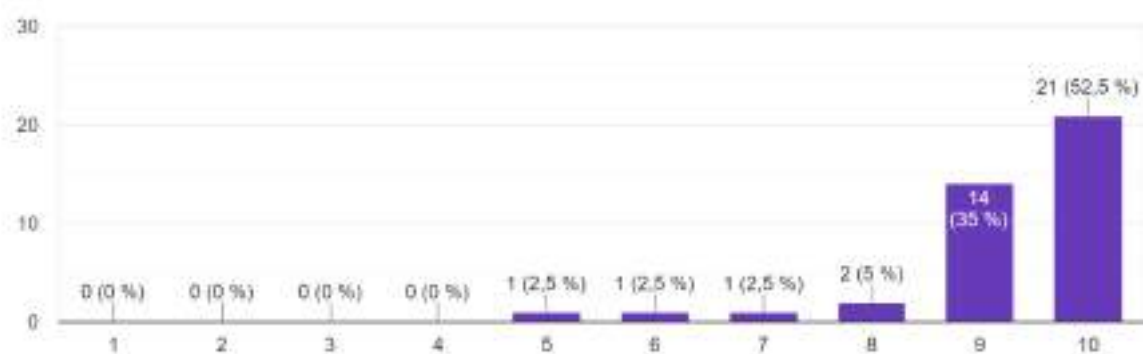
40 respostes

CAPÍTOL 5

Puntua de l'1 (poc) al 10 (molt) quant t'ha enganxat el capítol

40 respostes

COMENTARIS

Què és el que **més** t'ha enganxat?

Si pots explica el perquè.

Sobretot els silencis i buits entre seqüències, així com la intriga al final de cada capítol i el fil conductor de la història.

Els plans curts amb la veu en off

La història

M'ha enganxat que sigui una història corrent i realista que em podria sentir identificada

Com està filmat

El suspense entre escenes i les emocions dels personatges.

La manera de relacionar la música amb la imatge.

El que més m'ha enganxat ha estat el primer moment en el què apareix el disc, ja m'ha fet estar pensant en què era i perquè tenia tanta importància fins al final

Voler descobrir que havia de passar al final

L'història, el no saber com acabaria.

els finals oberts, detalls impactants finals, els diàlegs i les imatges q acompanyen la història

La intriga de no saber el que passara entre els dos personatges inclus després de l'ultim capitol m'ha enganxat tant q voldria seguir mirant el que pasará

Els misteris del final del capítol que et deixa amb la intriga de que pasará

Les transicions, la qualitat de l'imatge i l'història

L'història i l'edició

Encara que cada episodi té molt poca durada, la història que s'hi explica s'entén clarament i et deixa com la intriga sobre el que pasará després.

Les transicions rapies ajuden a estar més atent i enganxat.

La incertesa i expectativa.

M'ha enganxat sobretot la intriga per saber com acabarà la relació dels personatges principals. si tornarien a juntar-se

Que l'episodi quedés penjat enmig d'un fragment que et deixava volent saber, exactament, què passava a continuació, com quan, de cop, sona la veu del noi enmig de la reproducció del CD

El tercer capítol m'ha enganxat a la trama, ja que es pot veure de que va la història al apareixer el noi. També la bona qualitat del film, la musica i els sons, son punts claus.

El que passa entre els dos

la intriga que deixa tota l'estona darrer captiol, diversos elements.

Sobre el tema que tracta, el que podrà passar. Em crea curiositat perquè a molts de nosaltres també ens passa, no són simplement personatges d'un curt.

M'ha enganxat sobretot els colors, calitat de la imatge. Els actors/actrius m'han semblat que han fet una feia increïble, penso que han actuat molt bé. El final he entès millor del que anava el video complert i m'ha semblat molt bonic.

Realment m'ha agrada tot, els capítols tenen molt bona calitat i els actors ho han fet molt bé.

la música ma semblat molt adequada en cada pla

Quan ella troba el CD entre tots els llibres, perquè és una molt bona manera de donar intriga, i dona ganes de veure el pròxim capítol.

El que més m'ha enganxat es sobretot el com està plantejada la trama i que aquesta està explicada a partir de flashbacks.

Voler entendre què va passar en la relació dels dos protagonistes, perquè es van distanciar.

El suspens de que sera el següent que passarà

Les escenes saltades fan que no sapigues quin és exactament el context i l'argument de l'història i això fa que em produeixi molta curiositat.

Curt i ràpid amb ganes de voler veure més. Els monòlegs dels personatges.

Ha set el missatge que dona o ens transmet d'una forma molt directa i real, perquè es un missatge que xoca pero es necesari saber

Les fases per les que passa la protagonista i com al final s'ho ha hagut de prendre.

M'ha agradat molt visualment i el fet de que sigui tan conceptual penso que és el que més m'ha cridat l'atenció.

El fet de seguir una "història" a fet q cada cop m'enganyes més amb els curts. Les escenes de les boles de billar m'ha atret molt al igual que la música i efectes de so.

M'ha enganxat el fet de no tenir la història completa i anar-la descobrint cada vegada després de conèixer els sentiments de la protagonista.

Les ganes de conèixer els sentiments que es mostren

Què és el que **menys** t'ha enganxat?

Si pots explica el perquè.

No hi ha res que m'hagi fer perdre l'atenció

El plans llargs

El principi

Nada de Nada m'encanta en plan flipo en que hakis fet això

Pot resultar confosa la manera d'explicar la historia

Els dos primers capítols per alguna raó no aportaven les mateixes ganes de seguir que el altres.

Que al segon capítol no s'enten gaire la historia.

L'història d'amor que acaba siguent una mica el de sempre

En el capítol 2 no en tenia que passava ja que només sortia escenes de la noia en moments feliços i tristos però no s'entenia el motiu pel qual estava en aquestes emocions.

masses fonts negres

moltes escenes i plans

Potser hi ha alguna part poc entesa

Que al segon capítol es perd una mica la història amb tants de plans i coses diferents

La veu a vegades

Al curt numero 2 no s'entenia be el tema

.

Res

La dificultat per seguir o entendre l'àudio.

Non m'han acabat d'enganxar els flashbacks

el principi sense saber gaire de que aniria

Que alguns capítols semblaven curtsmetratges i, podrien ser autoconcloents.

Potser al principi costa una mica d'endinsar-se a la historia perque no saps molt com va.

A vegades es més difícil entendre el context.

algunes parts no entenc la necessitat i algunes no les entenc

No hi ha res concret que no m'hagi enganxat però potser hi ha hagut algun moment que no m'intrigava el que passava.

No és ben bé del que menys m'ha enganxat pero el principi no entenia ben bé el que passava, al llarg del video he comprovat que era una historia i el final ho he entés millor.

M'ha agradat tot però els segon capítol no l'he acabat d'entendre i això ha fet que me descol·loqui una mica però tot i això m'ha agradat moltíssim.

Potser en algunes parts no s'enten per què ell marxa, o per què es distancien.

El que menys seria que en alguns punts el volum es massa alt.

El capítol 2, perquè no et deixa un tema obert sense resoldre.

Els capítuls s'acaben en la part més interessant

Hi ha algunes escenes del curt que no acabo d'entendre,

El context de la historia no s'acabava d'entendre. Sembla que hi ha salts temporals.

Ha estat la part on es mes la vivencia dels records que ens fan veure durant els capítuls, perquè em tenia mes intrigat el final

El segon episodi crec que inclos m'ha confós una mica.

Al principi ho he notat més repetitiu, al capítol 3 on es tornen a veure les mateixes escenes però amb el noi m'ha tornat a enganxar.

Els moments de ciències, tot i ser necessaris, els trobava fashucs i una mica abrimadors.

No m'ha enganxat tant el segon capítol quan només podia veure la protagonista i encara no sabia de que anava la història.

Alguns tòpics

PUNTUACIÓ GLOBAL I MITJANES DE CADA CAPÍTOL

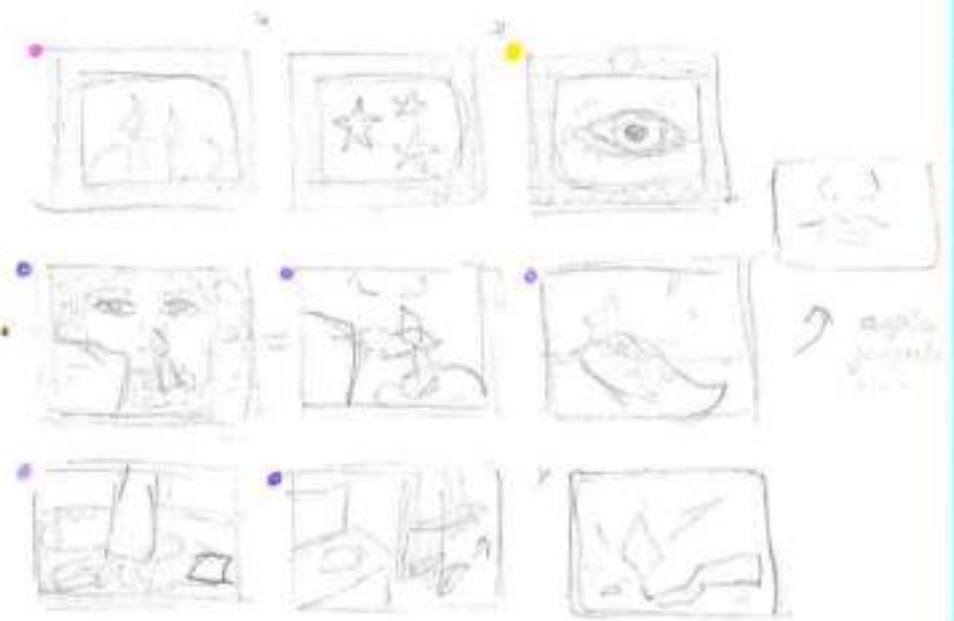
PUNTUACIÓ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Notes
CAPÍTOL 1				2	1	2	6	16	10	3	7,88
CAPÍTOL 2			1	1	4	6	10	9	8	1	7,18
CAPÍTOL 3			1			1	8	14	14	2	8,08
CAPÍTOL 4							2	15	15	8	8,73
CAPÍTOL 5					1	1	1	2	14	21	9,25
	0	0	2	3	6	10	27	56	61	35	8,22
	0,00%	0,00%	1,00%	1,50%	3,00%	5,00%	13,50%	28,00%	30,50%	17,50%	

ANNEX 3. PROCÉS DE TREBALL DE PREPRODUCCIÓ

HISTÒRIA

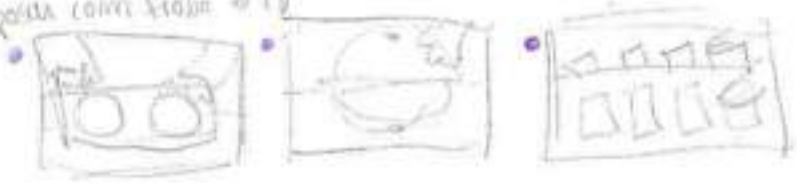
Dos amics inseparables que per una raó externa s'han de separar. Un dels dos ha d'anar a viure a una altra ciutat i el problema és tan gran que s'aïllen fins a deixar de parlar del tot.

La noia troba un CD que li havia regalat l'altre amb una playlist de cançons escollida. A partir d'aquí comença a recordar tots els moments que havien passat junts i a la vida real comença a passar coses relacionades amb el seu amic que fa que prengui certes decisions i es mostri davant seu una sèrie d'aconteixements i possibilitats que faran canviar el rumb de les coses.

10

postcard cover book 10

no front plants

semua objek

gambar paja

gambar objek di depan

gambar objek di belakang

mirant l'exterior
quieta
se senten nervis
(o nervis)

cap es girat
→
cançons
cançons

→ quin yaki
passat?
quin dia
→ gir cap altre
(transició)

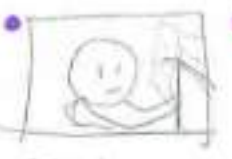
cançons
rient
(si, si, totalment)

els peus

cançons
cançons

Agafar un
llibre

estudiant
es guai de
parl amb gent
i i...

caixa volen
parl-parl
cançons

parl parl

pregunt + feut
basta no, no
pot des +

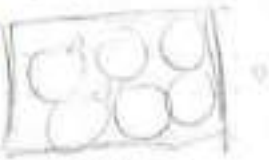
si corda la
Schuch, no pot
des

son-

va

Globus

confeti

moltes cançons
(cançons)

mirat cap
altre

famós els
ulls

cançons

mirat el
el girat

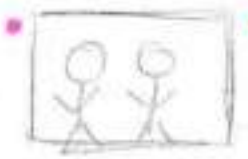
foto dels?

lligant altres
(el de... cançons)

mirat cançons
...

ei (estudiant)

Karaoke

torona!!

si

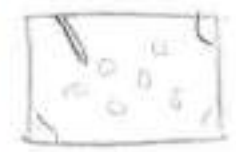

capella

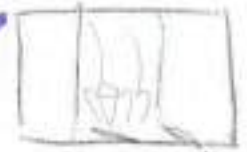

el girat
mirat cançons
i cançons

col... sostre

birka

no entencent
ocupa alguna

l'habitacle

trasant

nom de l'habitacle

assessats i
sen'ra

veles quines?
no, no puc

tac tac porta

c'en va

l'espero
ho sent al
corral o al...

an'frega, canson
i sen'ra...
li de sen'

una munt...

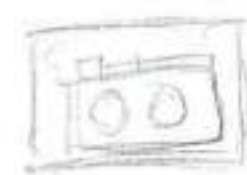
mentres?

reproducció CD

habiaola

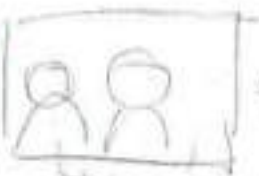
comencant pel temps

estant al pres

penjant i
veient que l'home
tracades de l'arbre

l'home es jura que
no pot...

fa ooh i
reacota la m...

març

gira el cap i li diu

res a igual
de...

mentres que li
surt?

mentres que li
diu...

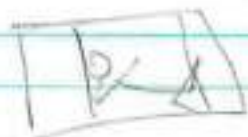

els pègols
de...

nota
han de vent
amb porta

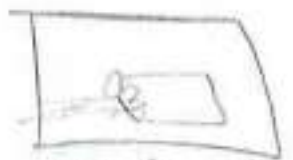
agafant el paper i llegint

grua la carta i veu que hi ha d'ell

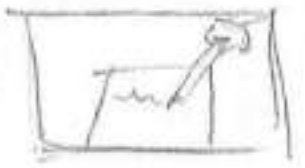
veu l'home

tira la carta

li no pot ser (no li agrada)

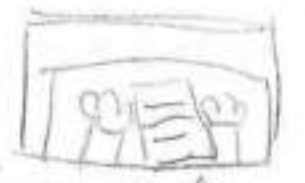
escriu la carta

allarga el paper

es dedica a escriure

aparta el full, aparta la carta

elaborar després

obre paper i aparta unes lletres

crema carta

aparta paper i indica i s'abolla

canvia

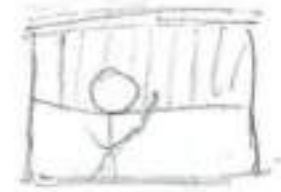
obre la postal

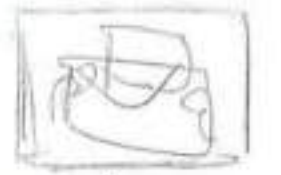
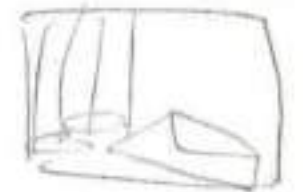
canvia d'ell

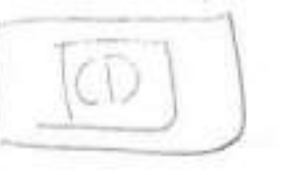
canvia d'ella

escriu alguna

llegeix

es torna a abans

cordant la sabala

(ella mentre va recordant es prepara per marxar)

finix clau, s'aboca de la taula i es prepara mentre té els records

→ queda impartida i escriu en el seu diari - ^{→ principi E}
tant temps pensant això, pensant allò

from the pen

meu veig, meu veig a veure'l

la inseguretat, la por i ———— em van aparcar
de teu, veig pensar el que no era

* imatge del noi esperant en algun
lloc: l'altra no apareixent

històries d'amor cartes mai enviades, pensaments i
converses imaginades i accions
avujades que s'han quedat en aire

HISTÒRIA

2 amics que se separen, passa un
temps i un troba un Disc que li
havia regalat l'altre. A partir d'aquí
comença a recordar tots els moments
que havien passat junts.

- Escriure una carta cap a aquella persona
- Tenir una diada del passat i començar-ne
un al present
- Fer algo a través dels somnis
-

Desapareix un dia, sense dir res, no el pot contactar
més

- l'intenta buscar a partir de pistes que va trobant
- Manka sense dir res pensant que tornaria però
no torna

Avisa de que algú li ha pensat algo / té un accident
es troben al final

Cada cop m'hi m' paral·lelisme entre present i passat

① → la persona 1 està adreçant i troba el disc que li havia regalat la persona 2. Disc de 5 cançons espècials que evocuen dit moment

Cançons → 1 quan es coneixen (els 2 escalten la mateixa canço) (origen)

complicitat) → canço que escolten en el Friday nights ~~o perquè l'escalten al principi o al final~~ perquè quan escoltaven la canço havien de fer algo concret (elenguatge secret)

→ dedicada a ella (canço que em recorda a) (complicitat i moments → moment felicitat moment recordament)

meu fill → aventura compartida (frapellera, viatge)

meu fill → canço de consuel

moment recordament
meu fill
universari
Friday nights
menjant gelat

1 → es coneixen en un banc, els 2 escalten la mateixa canço cançó i veu alguna cosa que li fa pensar en ell (no està clar al principi de que m'hi hagi) m'hi hagi.

Es veu un nen menjant gelat que porta la sudorera que ell portava al Friday nights

gènere

→ cançó, veu a l'altre a l'altre costat, para un cotxe i desapareix.

→ cançó i sent la seva veu (no és ell) ^{estic joja?}

→ veu una persona asseguda en un banc, va fins allà i no és ella.

→ comença a veure alguna d'aquelles cançons

→ va pel carrer i cau, algú l'ajuda a aixecar i té la visió de que és ell.

→ entra en una cafeteria s'assenta en una cadira i a la seva esquena hi ha l'altre.

Problemes econòmics:

→ Mare i pare noia s'expulsen de la feina per alguna raó i el responsable és el pare del nen (i el fill)

una necessitat queda i el nen s'intenta consolar, investiga que ha passat i descobreix que la culpa la té el seu pare se sent tan culpable que li fa negocys parlar amb ella (pq el pare ha agafat un estatus social millor que li permetia un ascens i un carrer per treballar en una altra ciutat).

creu que la millor solució és apartar-se d'ella perquè sino pot acabar pitjor i no li val per mar.

Ella no ho sap i no entén res i se sent fatal perquè l'altre l'està ignorant.

Li a tornar pel cul!

PASSA UN TEMPS (2 anys)

Troba un CD i tal abandonat al fronton i comença a recordar (se sent impotent)

El veu i no veu un dia en una plaça (mirada ràpida).

El noi torna perquè el pare li feu manar la feina d'entregar algo o buscar algo i ell intenta evitar trobar la noia, però ellora se sent nostàlgic i ell vol recordar ~~les~~ ^{llocs} ~~llocs~~ ^{concrets} → de records

La noia no s'adona mai del que ve passar può el perdora perquè l'amistat és més important que un problema.

El noi s'adona que li hauria d'haver explicat i que de fet li ha fet més mal sent això que no pas si hagués fet el contrari.

* → poden aparèixer pers. secundaris que siguin la clau del retrobament i la reflexió dels 2.

Idees

Troba un CD que li fa recordar tots els moments que havien parat junts

(aquest és un símbol d'amistat (d'activitat compartida), un element secret entre els 2, i la música és un símbol perenne eternament-la com un element que perdura en el temps, un element que no es dissipa ni caduca, segueix present com un objecte real de conexió que pot prendre un valor diferent perquè és canviàble, transformable)

→ trobament a través del somriure?

→ vincle entre la música (passat-present)

paralelisme
escalla música, el veu, es para i ja no el veu

→ la noia necessita trobar el noi perquè sense ell no pot acabar una cosa (quedar incompleta, li falta el meitat)

→ els dos compartixen experiències semblants, això és el que els uneix.

→ un dia mentre exploraven el traster de la casa d'un dels 2, van descobrir una caixa vella plena de discs de vinil. Intrigats la van obrir i van trobar una col·lecció d'àlbums clàssics d'artistes irlandais estaven fascinats per la música d'aquell temps. La noia va a la casa per recordar i troba algo

(ells)
→ la seva música es connecta en una barreja, una unió de 2 sentiments, 2 ànimes.

Es va transportar en un mar de records

Les cançons evocaven aventures compartides, riuets al parc i tardes interminables de complicitat.

Cada melodia recordava un moment especial i despertava emocions que havien quedat enterrades dins el seu cor.

Els records s'entrellacaven amb els successos del present

La canço que tarallegaven mentre caminaven pel riu sonava a la ciutat (amb els cotxes, la gent).

→ les cançons tenen un llenguatge concret que només entenen els 2.

→ els 2 tenen parisi per la música i aquest és l'element que els uneix.

→ no sap perquè el noi va desaparèixer; a partir de revisar els records i la seva reconstrucció descobreix el motiu.

↳ tot es connecta amb el CD, el llibre que li ve donava en ell hi troba alguna cosa que no havia vist

→ es coneixen en un banc, els 2 escolten la mateixa canço

→ universari noia

→ miren llibres, es transporten amb les històries

els moments no són tan importants sinó la connexió

hi ha algú i recordat que s'ha de fer, enmig de tot mira el riu.

→ imatges de l'habitació amb elements dels 2.
→ imatges " " sense "

↳ entre el passat i el present.

La música és l'eix vertebrador, és el símbol del vincle entre 2 amics. // que serveix com a element història / relació perenne que no caduca.

→ mai i mundanya, trojete??

→ la noia vol descobrir perquè va marxar records promiscuats per la música

→ no se sap si el riu de veritat o no

→ a través dels records, recorre els llocs i troba pistes

→ a través de recordar troba elements en els records que modifiquen la seva percepció i s'adona de coses que no sabia

→ va amb bicicleta i riu.

la canço la porta entre el passat i el present a accedir a recordar

li regala el CD l'últim dia que es veuen i ella no s'havia escoltat

- ella no el veu fins al 3r cap
- 4t ell surt molt
- si descobreix el motiu i el troben

- 1r cap → universos passen amb els ulls tancats, escolta una música / agafa un objecte i es descompara en un instant.
- 2n " →
- 3r " →
- 4r " →
- 5è " →

guio / música / parat-present

- es distancien per raons naturals (la gent canvia i s'allunya, perquè agafa camins diferents)
- està atrapada en el passat (llocs confosos en què es barreja parat i present)
- un món concret un pot jugar amb un arb de rúbic

CD pone → records perduts / para que no olvides el mostren en els records menys de distanciament subtils

la noia se embarca en un viatge emocional y peligroso para desentrañar los enigmas de su memoria perdida y descubrir la verdad que cambiará su vida para siempre.

Cap 1.

- Pantalla negra, apareixen crèdits mentre música de suspens crea una atmosfera intrigant
- Imatge s'evaeix a una habitació fosca i empalhinada
- la llum tenue es filtra per les cortines adreixats de il·luminant alguns elements de la sala
- la noia es mou cautelososament per l'habitació explorant entre les capes de pols acumulades.
- Troba les seves mans troben un objecte (caixa o CD), la noia l'agafa i es veu que és un antic CD amb una etiqueta desgastada que pesa: Records Perduts.
- La noia surt de l'habitació i es dirigeix a l'estudi, ~~agaf~~ obre el reproductor de CD, insereix el disc i presiona el botó de reproducció.
- La música enigmàtica s'esvaeix i una sèrie d'imatges borroses apareixen a la pantalla.
- imatges passen ràpid: flashos de llous, costres y fragments de converses.
- La noia fa cara de preocupada / concentrada (arrufa les celles) intentant descifrar què signifiquen

a poc a poc les imatges es fan + nítides
aquells records.

- de sobte una imatge congelada fa respirar profundament a la noia.
- Ella està parada davant una casa en ruïnes. L'emoció l'atrapa mentre records entenebrats comencen a sorgir. El rastre d'un noi i un nom que xixineja a la foscor.
- El cor de la noia s'accelera. Sap que aquests records tenen un significat profund i ha de descobrir la veritat danera d'ells.
- Sense pensar-hi dues vegades, s'ajunta de la cadira i surt corrents de casa seva amb el CD a la mà.
- La pantalla s'estreix a negre mentre la música puja deixant a l'espectador amb una sensació de misteri i anticipació.

Cap 2:

- La noia es troba conduint per una carretera solitària, en seva ment plena de preguntes i el seu cor ple d'atrics per descobrir la veritat dels records perduts.
- El paisatge nocturn s'estreix en una sortida del sol quan s'acosta a un petit poble de les afores.
- Comença la investigació visitant la direcció que va venir en el record congelat: la casa en ruïnes.

* La noia es troba en un camí perillós en el qual la seva vida i la dels que estiguera penjant d'un fil mentre s'acosta la veritat final.

→ A l'anibar es troba amb un munt d'escorbors sense rastre del que hi havia hagut en aquell moment. Però algo li diu que hi ha alguna cosa més del que sembla a simple vista.

→ Ella busca ajuda i va descobrint coses eliminant la seva intriga encalada més.

→ Decidida a descobrir la veritat, la noia es submergeix en una investigació obsessiva. Busca en arxius de la biblioteca local, porta amb ~~molts amics i coneixuts~~ i segueix qualsevol pista que pugui portar-lo a la revelació del parat.

→ A mesura que aprofundeix en la búsqueda comença a descobrir connexions. Els records fragmentats es tornen + clars i obscurs, revelant una red de mentides i traïcions.

→ En desesperació per anibar al fons de tot s'adentra en un joc mortal de gat i ratolí tractant de mantenir-se un pas endavant d'aquells que fan qualsevol cosa per mantenir els secrets entenebrats.

→ Els events del parat s'entrellacen amb els del present i el destí de la noia i la seva connexió amb ~~ella~~ està en joc. Ha de reunir les peces del trencadossos abans que sigui massa tard i els secrets entenebrats el consumeixin per complet.

És un emocionant thriller ple de gir i inesperats, revelacions impactants i una camina a contracorrent per descobrir la veritat i afrontar les conseqüències dels records perduts. *

Sadona que la pèrdua de records no va ser accidental; descobreix que la seva conexió amb el rei resulta molt més profunda del que mai havia imaginat i sadona que el seu destí està completament lligat a ell.

El mot deira ptes codificades que només ella pot desxifrar

La noia i el rei es troben i el rei li explica com va ser el moment de la seva descoberta, el testimoni de persones dades i els elements que passen a memòria que ella troba en la investigació. Cada peça del trencaclosques s'uneix gradualment, revelant una sèrie d'enganys que

La noia segueix el rastre de les cançons del CD per trobar el seu antic amic. Al llarg de la búsqueda descobreix secrets ocults, revelacions impactants i finalment comprèn el significat darrera la seva desaparició i com les seves vides s'entrellacen de forma

única.

Un dia mentre explora l'attic de casa la noia descobreix una caixa oblidada plena de records. Entre fotos, joguets i cartes troba una antiga cinta de cassette amb una etiqueta que posa: El nostre estiu inolvidable. Intrigada pels records que podrien estar ocults a la cinta ~~però~~ busca un reproductor i pressiona el botó d'inici. La noia

Comença a comprendre que hi ha elements del seu passat que han estat borrats de la seva memòria però que han deixat petjada en el seu subconscient

inquietud de no recordar algo que sap que és important

vidre que es trencava

tot es connecta i convergeix en un lloc comú - l'espai

xielt // està imaginant una cosa molt profundament, la persona s'està a punt de girar i algú toca la noia, la imatge s'equalitza. ^{mentre} l'altre d'una feia en mans ella mira de recollir el

1/4

ni per obrir la porta i ~~seu~~ ~~seu~~ se'l troba davant seu. És reïtat? → resulta que és un record

que tota la història recaigui sobre els records (les coses evocatives que passen són d'aquí)

que els records vinguen al principi i que l'acció que succeeix al present es va trepidant

Cada cosa que fa li evoca amb ell, li fa pensar en ell or: li cau una calònia del seu pare a terra; era la màquina alor que feia ell

tot mentida (imaginació) fins que al final és real

Li regalava un ramet de flors pel seu aniversari; ella sempre pot pensar, en algun dels dies recollir les flors al camp

quan enjorri algú tot el fa pensar en ell, cada cosa que fan.

aquest CD que ara et regalo sempre me recordaria

en el CD hi pot haver un track amagat al final amb molt rato de silenci i en el qual es pot sentir a parlar i així se controlen les coses

III
MÉS al jour party atrapada en el passat,
recorda una cosa que no pensava
que fos tan important

Final - va per obrir la porta i se'l troba
allà davant

un dia mentre explora l'ètic de casa, la noia
troba una caixa oblidada plena de records.

Entre fotos, jocs i cantes troba un CD / cinta cassette
amb una etiqueta que posa: _____

De cop apareixen flashs ràpids de diferents
coses.

La noia amb cara de shock s'ofereix corrents,
agafa un reproductor de CD i apreta el botó.

Es transporta a un escenari confús, allà ven
objectes importants que desapareixen, flors que
es parceixen

s'acosta a un lloc i veu algú d'esquenes
s'apropa i quan s'està a punt de girar algú
toca la noia "es desperta", l'altre llustra per
màxim (germana petita) i ella amb distància
de reüll el reproductor de CD. (mira)

La germana i ella comencen a jugar a
algo i això la transporta a un record.

(juguem al bosc, s'estan perseguint i de cop la
germana desapareix)

frater → casa iaia

→ pintant-se coses a les mans, missatges

→ a l'habitació estirats al llit escoltant
música

→ recollint flors pel camp

→ És el seu aniversari (present) està bufant
les espelmes i veu la seva cara quan
obre els ulls amb el reflex de les espelmes

→ comença a jugar amb la seva germana
a algun joc, sona una música; recorda algo

→ està en una cafeteria ella s'anava i a
damera seu hi ha el noi.

Hi ha una conversa al bosc entre el noi i la
noia, com + xerxes + records es desencadenen, i
més específics, nitids es tornen.

→ juga a escacs amb la seva germana i es
transporta a un record

[fins ara els millors moments que he passat
han estat amb tu

m'en vaig per força

Principi records són foscos perquè està traumatada per la seva desaparició

+ endavant tot és + alegre i positiu

com + consciència → + nitiditat són els records

La noia té records bons però foscos perquè se sent traïdonada pel fet que ell marxa sense dir res.

Quan troba el CD, després de tenir els flashos va per trencar-lo però no ho fa: decideix escoltar-lo.

Quan escolta la traça amagada descobreix que no li va dir perquè no podia, perquè se sentia malament, per això li va donar el CD.

Així s'adona de que sí que li importava.

5 CAPÍTOLS

- Imaginació → un element ignora al imp
- MacGuffin → element excusa

està en un lloc confús, veu objectes imp que formen part de records específics, i com aquests desapareixen, veu flors paucides...

s'acosta a un bloc i veu a una persona d'esquenes; quan aquesta s'està a punt de girar l'altre es "desperta".

dub imatges barrejades de records

??? → escolta ^{la} música durant trajecte cotxe juga amb la germana a pilla-pilla...

Està al bosc i escolta una veu, uns riuers i recorda coses, imatges, de cop el veu de manera nítida i hi parla. A partir d'aquí comença a recordar-ho tot nítidament i alegre.

tira el CD enrere i torna a escoltar una cançó per seguir pensant en el record que s'esvaeix quan s'acaba la cançó.

Per què vas marxar? → descobreix-ho tu mateixa. S'acaba el CD: reconecta amb el

present,, es queda reposant sobre la taula amb el CD i de cop se sent una cosa, aixeca el cap de cop i puja el volum.

La història passa en un trajecte en cotxe, durant aquest, ella fa un recorregut pel ~~passat~~ emocional que acaba ajudant a entendre el passat i reconciliant-se amb el present.

1r Cap

Troba CD té primers records (Flashbacks)

2n Cap

Escaltea CD i es transporta a records

3r Cap

Records es fan + nítids

4t Cap

Acaba el CD i descobreix un secret amagat

5è Cap

Desitja fer alguna cosa al respecte, s'acaben trobant davant per davant

- Plot Twist
 - Element: imp desaper
 - Memòria d'anticipació
 - Dato escaudido (omissió d'ades)
 - Subversió de expectatives
 - ↳ fet que contradique prograni natural acastament
 - (desvela secret que inicia tapa de suspens)
 - Relog narratiu → acota ariu (temp)
 - Ambigüitat narrativa
- SECRET SUSPENS MISTERI

- MUSIC Can We Work It Out - Elton
The End - Stone
The Climb - Tellesonic
Center of Gravity - Tellesonic
Reaching beyond the clouds - ↓
Inventions of the future - Experia
vatrijé kull - Martin Landh
Prepare for Liftoff - Tellesonic
Alpha code - Tellesonic
Soothing Nature - spirits of our dreams

Tenen una conexió molt especial, una relació d'1 entre 1 milió

Ella se sent traicionada, se sent perduda però accepta que tot forma part del curs del temps, la gent creix; canvia, les coses abasseu i el món segueix rodant.

S'ha d'acceptar i seguir endavant, al cap d'un temps els records es discipen, se's hi resta importància i s'acaben esveint. Pot ser per la llunyania o perquè són substituïts per altres records més importants

I quan aconseguim estar en pau per uns segons, aquella foto, aquell dibuix, aquella dor torna ^{↳ i questionant tots els altres del cos} més forta que mai fesitte preguntar com pots haver oblidat una cosa així. I és llavors quan la ferida cobreix de sal venia més que mai.

I desitjes tornar a estar allà, en aquell dia de pluja on les estrelles brillaven però no més que els seus ulls, aquells ulls que per poc desapareixien de la memòria. I saps que no pots perquè per molt que vulguis res tornaria a ser com abans i el únic que pots fer és aferrar-te en el record i guardar-lo tant com puguis abans d'acceptar la realitat, i la veritat, de que no hi ha res a fer per molt que ho intentis o desitjis.

• la impotència consumeix l'ànima i el cos consecuentment.

ara podria necessitar una dutxa de pluja i estrelles

Per això em quedo aquí atrapada en mig del no res esperant l'arribada d'algui que va desaparèixer sense dir res, perquè no calia.
↳ realment

↳ m'he enganxat a mi mateixa pensant que tot era culpa teua, que eres tu el que havies marxat perquè la veritat que amago costa d'acceptar; és més fàcil culpar-te, però m'he adonat que és més fàcil deixar-te anar que odiar-te que reconèixer que la culpa va ser tota meua, que vaig ser jo qui et va apartar no de manera conscient però sí per inèrcia

per què? la veritat és que jo mateixa tampoc ho sé suposo que la distància era inevitable i no vaig saber com mantenir la rosa vermella. tant per si no la vaig regar prou com per si la vaig efegar el que està clar és que no va sobreviure i aquesta incapacitat de cuidar un perquè i em perseguirà. Per això ho sento, sento haver-ho patir perquè sé que no vas parlar mai més igual que jo, entenc que et cansessis però no vull que passis que tot t'effinís menys del que tu ho vas fer i per això em sap greu que no haver-ho dit prou com perquè t'hi creïessis. I la ditò perquè se'n que sempre em passa que t'importava més de que tu us'importés a mi.

vas pujar al cotxe i vas dir si tu ho fas jo també, vas mirar endavant, em vas agafar la mà i vaig pensar: és perfecta per mi, està igual de boja que jo. Em vaig agafar fort i vaig apretar l'accelerador.

+ realista - pla + + contrast.

PERSONALITAT (la gent està plena de contradiccions)

ID carac. (equilibri entre rangos pos. i neg.) = rum

A carac. imp que impacta amb la relació amb els altres

Pensaments / Idees lligades al comportament

... existència ... demostren ... per aconseguir

valors (el pen que té cada un) Prioritats

Què vol? Motivacions → per ... per ...

Què sent el personatge? ... de ... del ...

Què pensa d'ell mateix

... de ... de ...

... de ... de ...

+ Comportament

... de ... de ...

Conducta

ex: es callat (conducta) però si algú dir alguna cosa no pot evitar reaccionar (comportament)

Expressió corporal

Forma de parlar

Hobbies

ex: si algú prenchiblement la agrediu el silenci

Particularitat → manies, rituals, ruses

ex: el líder: per tot, i encara que té una memòria brillant si no es fa sòbria de la cosa

Gustos i coses que odia (pot ser contradictori)

ex: es poc honest però odia els mentiders

Passat → és imp saber els seus. quan que influència el personatge i que el fan ser tal com és

MOVEMENTS

Flashbacks

espelmes d'aniversari, música (CD), fotos, ulls, estrelles, banc plaça, farola, aigua, sabates, llibre, poma, brana, canta, mirall

ella asseguda al bus

ell apareix fent algo (tirant-se per un traupast) o està estudiant al seu escritori i té el mateix

llibre / foto que surt en els flashbacks

potar un missatge del whatsapp d'algú que no té accés al mòbil (per una trucada) → el porta a actual (pensa poc, prene acció)

— (tot el que podria haver sigut i no ha sigut)

imatges falses de com hauria sigut si ara estiguessin junts

llavors es veu que no és real sinó que s'ho està imaginant

lamar a prendre algo: estar al parc, anar a la biblioteca
(al supermercat/banc)

està amb algú parlant o a la taula i desapareix i ella és
se senten riures i ella és

va per agafar el bus i el perd bussejant, s'atura a la parada, passa un gat i li ve un record
cap a l'altre

(es para de parada) → flash ràpid ella i jugant al bus

està a la taula i s'emplena el got: essa memòria imagina algo que ell li està (vingent)

no val res algo per conflictar amb ell però sembla deixar i ho posaria tot el raó sobre i pensa i escriu i esparxa, li va a comprar algo; no l'henya, pagarem un dibuix o algo.

Un cop treu de realitat i li veu el contenedor.

Moment de crisi de que vull oblidar-lo; treu la tobollala.

el que deli fer amb algú altre records en els que no hi soc

Ella troba el cl i ell reg la trucada.

com seria en meua vida si no hagués conegut mai!

i s'ha va, ell està davant la porta

il·lusió interna → trajecte emocional
→ estímul recordada
sentiment agradable → no val saber res d'ell, també val no saber res d'ell, perquè sentim.
Li per algo el veig quedar → és imp. (una part de mi està involucrada)

Estan trist, els records estan trencats, tenen brutis

Moment d'ebfòria, il·lusió → quan imagines → il·lusió
fàbrica/impòrtia ← bava

il·lusió, nostàlgia, reconciliament, si sap gran el que ha passat però aïò no val dir que hagi d'errorar tot lo bo

Em feia mal que haguerim marxat per això em vaig engançar a mi mateixa pensant que em culpa tenia però veig ser jo qui et va deixar escapar i qui no va saber lluitar

te la capacitat de veure millor als altres

SOMETHING

sap sortir de dificultat!
Hi sempre té raó quan estima, estima molt quan li agrada algú → li encanta no es agrada no el centre d'atenció il·licit affairs prepara les frases que dirà

Historia Portrait
es fa estimar → com i temps + restimes sempre dirà la veritat encara que t'agradaria
és essencial, molt fàcil perquè en presència el sospicent som per evitar que passu un error

Desconfia dels altres, li costa dir-se, però amb la gent propera en rapax, de paula-ho tot. encara que sempre es guarda coses per ell mateix ja que té orgull i creu que ho pot solucionar tot ell.

Tot i això és la primera persona que es posa a ajudar als que restimes i és el tipus de persona que faia qualitat cosa per ells perquè són el meua imp i per tant el primer de les prioritats pu sobot seu. 4 fins i tot

És un cot-encome i encara que no li agraden les coses curies quan hi ha situacions imp és capax d'expressar reaccionament el que sent per les altres persones d'una forma preciosa és el tipus de persona que té amics de qualitat però poca (els resemans i proo)
- li agraden les converses imp, llegir i la música

Ha patit en el passat i això fa que tingui una baraxa que costa molt travessar perquè ell mateix es tanca i intenta ignorar els problemes per no haver de patir ni plorar de afrontar-los. s'aterra a n en persones odia perdre

Té inseguretats → no és suficient, ho val fa tot perfecte
Necessita estar amb la gent perquè ells li aporten energia i felicitat, estar sol li dona agonia per això sempre intenta parlar amb ells.
És molt intel·ligent i analític
→ poca felicitat amb els petits q'elles coses que poden fer una desafortunada per altres

subestima els altres

canada fort
opinions sólides
sentit innat de la moral
cuida els sentiments dels altres

cada vegada que s'ana sentint un nos a l'estàtua com si el
m'ocupés l'ànima, i tot i que fa mal no vull que pari i insisteixi
a aquell

she care too much → apareixen inseguretats ^{mal perquè}
no sap com actuar → perd oportunitats (parira)

tranquil, reservat

^{pot} flameja interior i passió amb la que treballa

se sent incomprès però quan troba persones amb
idees afins, l'harmonia que senten és una font
d'alegria i inspiració

poden perdre's en la búsqueda "del bé" i deixar
el manteniment d'alguns dels vincles personals.
si no es contrala poden començar a perdre el
contacte i requerir una gran energia ~~per~~ ~~per~~ ~~per~~
recuperar-los de nou.

al final és l'únic que ten connecta amb tot això

És molt mandrosa ^{val. distradta} ~~al moment~~
→ això fa fama de fer moltes
coses

Persona molt nostàlgica, perfeccionista ^{encara}
que li agraden les coses messy, es calla moltes
coses, no troba les paraules correctes, intenta
fer el millor tot i que moltes vegades no és
la opció correcta, li costa acceptar els errors.

Estima molt als amics i la seva manera
de mostrar-ho és a través de les coses materials,
però per circumstàncies moltes vegades se li queda
per ella. No sap donar consells i desconex
moltes coses sobre la vida però que la irrita i
fa que se senti interior a vegades. Però sap
recolzar i fer costat quan cal, sap escaltar perquè
se li dona millor que parlar.

Li agrada ~~estar~~ estar sola però no per molt temps
perquè sí se sent perduda → això fa que a vegades
s'aïlli i és un problema, admira els amics
i a vegades desitjaria ser ells. ^{ells la inspiren} overthinking

Intenta ser dolça i millorar tot i que a vegades
acaba sent tot el contrari.

es calla molt i li dona voltes a tot

Li encanta fer llistes que no acaba complint mai

● Sempre però al moment, les relacions no són lo
seu → retrava les coses

M
O
N
O
Y

No li agrada el canvi, no sap gestionar les situacions

No val expressar el que sent, li fa por, i sempre s'ho guarda.

És insegura.

Li agrada escriure, té una libreta amb
pensaments

En seva ment la portava a un lloc fosc i confós

Com fer records

Els somriures que havien compartit, que ~~les~~ abans havien sigut una font d'alegria i ternura, ara semblaven tenir un matís diferent.

Cada gest de diversió i complicitat va començar a resonar a la seva ment de manera distorsionada.

El que una vegada s'havia sentit com una connexió genuïna ara se sentia com un enganx.

Com si aquells somriures i moments feliços haguessin estat allà per ocultar les esquerdes que s'havien format a la relació.

Es trobava en un espiral de pensaments negatius. Cada vegada que veia una imatge es forçava a recordar els moments difícils que ~~els~~ els havien portat a la separació.

Cada ^{petit} desacord es magnificava a la seva ment fins culpant-lo per tots els esdeveniments.

Aquesta interpretació distorsionada dels records va començar a "nublant el seu judici" i a calorejar tots els aspectes de la seva relació amb ell.

Ja no podia veure les coses amb claretat i la seva ment s'havia encallat en un vici de pensament negatiu.

La perspectiva d'amistat que havien tingut compartit es tornava borrosa i era reemplaçada per una visió alterada pel ressentiment i la tristesa.

El seu afany per trobar un culpable l'estava allunyant de la veritat i la reconciliació a través de la narrativa que havia construït, perquè passava per alt la complexitat de les relacions humanes i la influència de les circumstàncies.

S'identifica centrant en les coses de tradició perduda, en lloc d'aplicar els mètodes d'abecçia, suïç i altres.

Quan quan va examinar els records des d'una perspectiva més ampla, permetent recordar no només els moments difícils sinó també els feliços, va poder treure aquest velo del pensament negatiu.

Al adonar-se que la realitat era molt més matissada del que havia pensat va poder començar a reconstruir la història de l'assassinat d'una manera més equilibrada i honesta.

Suspens

Enganyar a l'espectador (saltos temporals)

Eliptis (sup. del imp. esp. etc.)

Gir de guió

Final obert

Personatge i espai

conceptualment
qui para pens.

(jocs amb objectes i
música)

Flashbacks ràpids de diferents detalls
La noia crema un paper (carta) i surt per la porta

Estem a dins un record, en el camp estret, la noia camina per un bloc confús i sacosta amb algú; quan està a punt de trobar desapareix o es talla. Record en el qual li dona el CD, i tot comença a néixer. Es veu que posa el CD (clica el reproductor) / es veu que té el CD a l'escriptori o sobre el llit, surt per la porta.

Dir algo / llegir algo

???

Vol fer algo per contactar amb ell però x'n deixa o no posposa tot el rato.

Truca i penja, escriu i espanyca, li va a comprar algo i ho llença, li prepara un dibuix o algo i el deixa.

Dau'n it ho vol deixar o el vol anar a buscar i surt per la porta i està allà.

Autoengany

1. Protegir-se emocionalment → per evitar confrontar les pròpies responsabilitats
2. Por a afrontar la realitat → reconèixer que has fallat a algú en dolorós, culpar a un altre permet que la persona eviti confrontar les seves limitacions i feta d'acció.
3. Búsqueda de justificació → pot ser una forma de justificar el comportament passiu. A l'atribuir la culpa, la persona pot sentir que les seves accions o falta d'actes, estan justificades pel comp. de l'amic.
4. Negació de la realitat → així evita acceptar que el que has fet hagi tingut un impacte negatiu en el teu amic. Així evita la realitat incòmode distorsionant-la per evitar confrontar la veritat.

Es pensa que era culpa seva però en realitat era ella qui l'havia apartat.

NOMS

Saben com animar-se junts } Apuntar pensaments a la clibreta
quan un està trist l'altre sap quina música posar per animar-lo. mom junts a la terrassa
Estirats al llit escoltant música / ballant cançons / cançons
Mirar una peli x jugant a un joc de taula / una
Estudiant, un li tira una palomita a l'altre Asseguts en un bar

Explicació Sent.

Havien sigut inseparables durant anys, però el temps i les circumstàncies havien teixit un fil invisible que finalment els havia distanciat.

A l'inserir el cd va començar a navegar pels records, els hores i les aventures passades, i aquests van omplir la seva habitació.

Cada imatge semblava revivir la calor de l'amicitat però a mesura que avançava un sentiment amarg va començar a tnyir els seus pensaments.

va recordar la última vegada que es va veure, la conversa tensa i les paraules pronunciades enmig de la frustració.

Un nivell de ressentiment va començar a enfosquir el seu cor.

Les emocions acumulades durant aquests anys es van manifestar i va sentir començar a culpar-lo per allunyar-se i no haver fet el suficient per mantenir la relació.

Cada somriure es va connectar en una acusació silenciosa, cada riure en un engany.

no hi havia manera de qui ell hagués sigut el culpable, oi?

Però a mesura que continuava navegant pels records algo va canviar. Les imatges van començar a pintar un retrat més complet de la història. Els moments de felicitat eren irrefutables.

Però també van sorgir els moments difícils, els moments en els quals es va adonar que no estava tan feliç com havia estat tant absorta en els seus propòsits que no havia vist les senyals de que el seu món estava canviant.

El temps havia erosionat la relació però la culpa no era d'una persona sola. Va reconèixer que havia tancat el seu cor permetent que el ressentiment creixés i distorsionés la seva perspectiva.

★ Va tancar els ulls i va recordar la sensació d'aquella abraçada, la calidesa de l'ambient que havien compartit, i es va adonar de que havia ignorat l'essència mateixa de la seva ~~relació~~ relació: la profunda connexió entre els 2. ★★

El temps no podia ser retornat, però podia aprendre dels errors del passat i construir un nou camí cap a la reconciliació.

Va agafar el seu mòbil, va marcar el número i va sentir un nus a la seva gola mentre esperava que contestés.

Posar flashbacks de 2 mans separant-se, un cotxe marxant

Flashbacks dolents (separació) *

Està en mig d'un record estic a punt d'arribar a la part bona i ella mateixa s'impulsa pensant-ho així que el record es talla es veu ella prenent la música, treu el CD i marxa ràpid a tornar-lo a la caixa on l'havia trobat i en canviar de cançons.

Que es vegi els moments tristos en què ella no està bé després de que marxi. I quan li venen records bons es nega a neure'ls i desapareixen. No vol acceptar que hi va haver moments feliços.

* gota caient, marxant amb bus, rosa tallada,

imatges de moments especials en un llac contraposats amb imatge del mar i el sol.

un record feliç que s'esvaeix.

un cop a la taula ple posar reproductor de CD i un disc de començament.

imatge del cel, nus de fons que diuen algo, algú corrent al fons

les circumstàncies del temps, el dolor i l'excitament

fons negre, veu en off, el so d'una gota caient al terra, una persona sota un xàfec.

Entra en un bar, seu i veu una tassa de cafè o algo i li ve un flash d'un record.

Algui li diu algo a la noia i ella contesta: és igual, no cal que li diem.

El truc, ell no contesta.

Tota una imatge i li ve un record: Es comença a penedir de tot.

una situació en la que ell necessitava ajuda però l'altre d'alguna manera ho va ignorar així que va marxar i l'altre es va "enfadar".

La veu del final del CD és un record de quant l'estima, és el que necessita per entendre el que va passar.

A partir d'aquí recorda coses bones (com li va donar el CD) i tot el que va fer malament.

Ell la va a veure amb algo però ella l'ignora.

Ella es queda esperant saba a algun lloc perquè l'altre no apareix. Ha marxat.

El CD marca per algun costat i li ve un flash de la seva vida i li ve un record de la seva vida i li ve un record de la seva vida.

i tot per d'estipides cançons sent una cançó del CD en algun lloc i a partir d'aquí obre la caixa, treu el CD i el

estrats al terra mirant les estrelles, parlem ella gira el cap cap a ell i desapareix.

va apantant els seus pensaments en una libreta de cop s'estira al llit amb la libreta a sobre, tanca els ulls i imagina algo.

Estau a la teua, és l'universai d'ella i li porten un partit, el dos es miren, denava un desig, tanca els ulls bufca, i es veu ella amb l'espelma a la mà.

Els dos escolten música tirats al sofà.

Ella a les lopes recuperant tots els records bons.

Corrents per les vinges perseguint-se

A la biblio estudiant fent-se copets.

En són coses insignificants, són situacions insignificants però són importants.

l'importància, malgrat, no ens ajuda a entendre però, per això

l'importància és com un elay invisible però poderós que uneix les persones a través del temps i la distància, mantenint viva la connexió i més quan no estan aprop físicament.

l'essència de l'amistat com un recolzament inquebrantable,
una connexió profunda i un catalitzador pel creixement
personal. Les amistats deixen una marca indeleble a les vides.

La noia es troba en un magatzem (és la seva memòria,
d'allà toca algo i té un record).

"susurros" de converses parades.

Pot caminar per un bloc confús, mentre sent riuets,
frases i es transporta a un record. Pot veure
símbols d'amistat

El pont dels vinteler → està en un pont mira a sola i
a l'aqueixa es reflexen records

Can de restaurant / Galfer

→ motge. L'amistat conceptual: un jardí, un traç, un símbol...

Flashbacks d'objectes que guarden records felixos
(espelmes de partit, brava, raim, ulls calor
mel...) barrejats amb cristalls que es peten,
coses que venen... + ven en off que s'era,
fons negre

persona amb un enumerador venant una
carta, la carta cremant-se al terra, pens
parant pel costat. llit amb una jaqueta i
un CD, la noia agafa la jaqueta s'enfoca el
CD. La noia marxa i tanca la porta.

El so d'una gota caient al terra, mes quantes
gotes més, la noia sota un ràfec.

Finestra en que es veu que plou, una noia
escrivint en una llibreta

(can troba el CD? → a: partit després de venen
laistros del 2 matí fardis, agafa el cop que s'era
posa el CD i diu comença)

→ quan se troba sempre a un moment de la
memòria)

→ (comença, en records felixos a la vida) - cura?

Acaba d'escaltar el CD, es queda recolzada
sobre la taula i de cop comença a sonar
la veu del noi que diu algo. L'ull de la noia
plora, gota can al terra. Luzes i la noia al
mig, amb les llum hi ha els records bons i
després comença a veure el que ella va
per malament.

* estan estirats al terra mirant les estrelles,
parlen ella gira el cap cap a ell i desapareix.

ells corrent per les vinyes, ella es gira i ja no hi é. Bé tot el dolent

↳ diu el nom d'ell i fa caahi s'agafa el cap i comença a recordar tot el dolent

Ella el truca i no respon. Estan junts ella li diu algo i l'altre maxa.

→ quan ja quan ho has oblidat
→ murch falta aquella foto per recordar-ho tot

Ella caminant per un magatzem amb imatges superposades d'ella corrent pel camp i agafant la mà a algú. Agafa o toca un llibre i li ve un altre record. Al final es veuen imatges molt ràpides de tot i del noi, després es fa un paron i es veu la noia culumpiant-se sola amb el culumpio del costat buit, s'ho mira d'aixeca i s'en va.

Imatge de les boles d'un billar movent-se + veu en off. Es pot veure la noia en el magatzem intentant agafar algo que està molt ben amagat. Comencen a aparèixer imatges de tot lo dolent.

(ella trucant i ell no contestant, ella fent algo i l'altre maxant, ella esperant i l'altre no arriba) falta en el magatzem corrent al seu plotant. Algo en veu en off.

es veu la noia a l'habitació amb el reproductor de CD que ha acabat. s'empoca la llista de cançons, s'ona la veu del noi, es veu la cara de la noia i es talla. noia xantia la última canço i es queda callada.

una cança que para no dir, s'ona i hi ha els records
tornis xantia.

→ una gran d'angua can, m'atja ell es veu nitant estrelles!

plisom.k

→ se sent la veu del noi dient algo. s'empoca a la noia i se veuen plaishos de tot veient que la culpa era seva. (ella li havia dit algo perquè l'altre maxa, havia evitat que vingui, havia ignorat trucades seves...) → és culpa meua

~~és culpa meua~~ ~~la culpa~~ ~~la culpa~~ ~~la culpa~~

un cop sent mal i es vaig espantar

no no no no

per veure la noia i...
que no i dir, no
amb és culpa meua

Intenta escriure una carta, vol escriure un missatge però no pot

- 2- troba el CD (àtic) → traient un llibre ^{fer un positiu}
- es veu com posa el CD ^{conscient}
 - magatzem / camp ^{veient} → canten karaoke / juguen a cards
 - escoltant música ^{altre lloc}
 - aniversari - magatzem espelma ma
 - estudiant
 - habitació mira el CD i hi ha una foto
 - diell; ella (ell, en els columpios)
 - flashos bons de la cara del noi en totes les situacions
 - escena del columpio

3- billar

- caixa magatzem
- trucada que no contenta ^{l'altre trucat mai més cops}
- missatges, l'altre li dona llargues ^{vals amb a estudiar?}
- està anegada; l'altre mai no escolta ^{l'altre li val dir algo; diu que}
- està sola - diu, no li diguis me vindrà.
- ~~no~~
- escolta el CD i sona el missatge anegat

4- li fa anibar el CD per correu veu ~~per~~ de qui és i el deixa per allà.

aviso del noi CD

com si qui li donen el CD (així és que ho manté) rebent com van anar les coses.

insults que li com un sobe, l'altre, és el CD.

- 1 - escolta el missatge del noi
- recorda totes les situacions innertes + escena en què ella rep el sobe i el tira
- intenta fer una carta, quan era la la crema
- es repeteix el principi

hi ha una carta, com un got; es treu

l'ora records?

l'ora fet a punt, l'ora... ^{hi ha unes}

l'ora de trobar i no sabia com dir-hi

Bidarim -> quan dues gales d'igual convergència

Ell i ella sabades calor vermell- verd

Ell i ella s'intreuen el calor de les camisetes amb el canvi de perspectiva

Ella va verda i el ell vermell

Quan es troben a la porta ella va verda i l'altre vermell.

Durant els moments junts porten elements verds i vermells i durant els moments tristos no hi ha cap d'aquests colors.

generar suspens → que passaria?

Estan a la terrassa, ei l'universari d'ella i li porten un partit, els dos es miren, demana un desig, tanca els ulls bufa, i es veu ella amb l'espelma a la mà.

Els dos escolten música tirats al sofà.

Principi → tot flashbacks amb veu en off dient coses bones de cop es falla i es veu ella amb l'encenedor

Tot bo (records bons fins que aquets es tornen fosc)

1) recordes tot lo bo (nostàlgia)

2) recordes el dolor, la impotència, i tot el que va anar malament (el culpen)
↳ creus que ell no t'afecta tant

3) penses en què et queda el record i que et vols conservar perquè saps que era i en iing però que pel molt que ho vols res tornarà a ser igual. Et queda tristia perquè s'acaba.

4) descobreixes algo amagat, un secret que no sabies que et fa canviar la visió de les coses (reflexion) descobreixes que tu vas tenir part de la culpa, no vas saber gestionar la situació, la vas cagar, vas prendre males decisions i no ho vas saber veure.

5) vols fer algo per arreglar els teus errors, intentes fer raries coses, però al final creus que la millor opció és plantar cara: parlar perquè la falta de comunicació ha sigut el problema de tot.

Es col·lempia a un col·lempi sent algo a la seva dreta i es veu el col·lempi anant sol.

Cada vegada que sono sento un nus a l'estómac com si se m'engafés l'ànima, i tot i que fa mal no vull que passi.

Per això m'afeso a aquella agonia, perquè al final és la única que em connecta amb tot això.

un record feliç, una promesa, dues mans acariciant-se sense intenció de deixar-se anar, la mirada d'algui que una vegada va ser important, aquell instant on els planetes van decidir alinear-se tot i saber que era impossible... tots i cada un d'aquests moments em porten aquí, en aquest present.

un dia que guarda un significat especial

una cosa que em porta un record important

un dia que quedarà gravat per sempre en memòria.

~~ja quasi se m'havia oblidat tot, però llavors anibes tu i ho canies, ho reïsc tot i em sembla impossible tornar-ho oblidat, ho reïsc tot i el mar en el que em banyer fa que tingui més set que abans.~~

tenia les mans aixirades i podia tocar els estels, els riuals eren de mare i la línia de collume però llavors perquè fa tant mal pensar-hi?

↳ cada cop que ho penso sento que em canies?
reventa'n ida

i així un càlid vespre va congelar-se pel fred i les el·lègimes que quieren del cel com estels.

* per por aconseguir, obrir el meu record de tu que em consumera l'ànima i que em crema, perquè després de tocar els estels, el càlid vespre congelat glaça l'ànima i de llavors mes riuals com aquella cançó per als estels

que ho havia recordat i em vaig acordar perquè ho havia oblidat

... et vaig acordar de tan est... el que em feia mal pensava
si pot ser que estava malalta la teva memòria?

amb un simple cop tot pot esmicolar-se i canviar
en què són de segons. Llavors la història es
converteix en un joc perilloso on almenys una de
les parts s'ha de sacrificar i acaba oblidant perquè
és menys dolorós que odiar.

Perquè és millor entendre que pensar que et que
més et va estimar et va donar l'espina, pot
ser perquè en realitat no t'estimava prou.

Però només fa falta una simple imatge, una simple
canço per fer que el cel es trenqui i caigui a
trossets sobre la superfície fent-te qüestionar tots
els ossos i preguntant-se com pots haver oblidat
una cosa així. I és llavors quan la ferida coberta
de sal crema més que mai. // ^{llavors quan menys t'ho}
^{esperes, ho recordes tot}

No reviso tot i em sembla impossible haver-ho
oblidat, ho reviso tot i el mar en el que em
banys fa que tingui més set que abans.

Ara només tinc ganes de veure't encara que
només sigui durant uns segons, desitjo tornar a
estar allà, en aquell dia ~~de~~ pluja on les
estrelles brillaven però no més que els teus
ulls, aquells ulls que per poc desapareixen de la
memòria.

Però saps que no pots fer res, perquè per malalt
que vulguis res tornarà a ser com abans i
l'únic que pots fer és aferrar-te en el
record i guardar-lo tant com puguis abans
d'acceptar la realitat i la veritat de que
per malalt que ho intentis ~~no tornarà a ser~~
no hi ha res a fer, i la impotència
consumeix l'ànima, l'esperit i el cos
conseqüentment

de la mateixa manera que... recordant, així de nou
te recordo.

ehem hum, et t'heu recordes?

... perquè tu et recordes, et recordes...
... recordant, així de nou te recordo.

... però per què tu et recordes...
... recordant, així de nou te recordo.

... però per què tu et recordes...
... recordant, així de nou te recordo.

... però per què tu et recordes...
... recordant, així de nou te recordo.

havia de marxar i no sabia com dir-t'ho,
ho vaig intentar però els intents es van quedar en
això.

El temps corria i l'únic que vaig saber fer va ser evitar
la situació, però amb això l'únic que vaig aconseguir
va ser que et distanciés de mi, que t'allunyés i
finalment que desapareguessis per complet, pot ser
no amb intenció però sí per inèrcia.

Em sap greu el que vaig fer i com van anar les
coses, i sé que aquest recull de cançons no canviaria
el fet que m'odiés però espero que almenys hagi servit
perquè ho entengués entengués tot el que no vaig saber
dir, aquest recull va per a tu i pel que
no et vaig dir.

per
em vaig callar
i guardar

ara he entès que m'havia equivocat, m'havia equivocat i em fa mal pensar que tot va passar per un mal entès.

avui he semblat que estava dins un somni i al despertar he recordat cada detall.

ara només tinc ganes de veure't

MÚSICA

- to witness in silence - erasmus talbot
 - call for action - jon bjork
 - sa tei riuu - jon bjork
 - the mire - anders schill paulsen! (dr cup)
 - every breath - across the great valley
 - polyether - dye 0
 - ersatz symphony - dye 0 (magalzem) X
 - butterfly effects - sayuri hayashi esnell
 - mindful endeavors - amaranth cone
 - between spaces - oex 1700
 - at the rainfall - 369
 - lighthouse drawings! - broad sky X
 - the voice of the earth - sayuri hayashi esnell (✓)
 - big sky - Gavin Luke
 - the ethereal - ave air
 - nana's refrain - rand aldo
 - fractal - syntropy
 - when i'm around you (art) - flux vortex
- button switch 9
telephone button 1

to hell (inst) - flux vortex

the blame game (inst) - daslo

skylines - the boy let down

• cool with me (inst) - maybe

i was here (inst) - maybe!

you are everything you need - adelyn park (NO)

faster car (speed up) - loving caliber (NO)

go higher - flyin (NO)

cry when it's over (inst) - lupus node, zeros!

• it girl (inst) - roof

get over (inst) - mindme

la made u crazy (inst) - snake city

gazing - rocket jr (NO)

sunny day sunny day (inst) - daslo

we don't talk about nothing no more - snake city

dance this night away (inst) - siine X

love one - heyson

see me now (inst) - mindme

• oops not again - mother's madness

hard wired (inst) - martin hall

intimacy (inst) - alex kelton

ma' jatie (inst) - amano (EFEKTE PRINCIPAL)

danny boy - traditional

lux serenade - round aldo

X kelula - candlelion

skyward bound - victor lundberg!

parting clouds - helmut schenker

naed it back - kylie daisy (letra)

- akebono - sayuri hayashi egnell

decision to leave - arna landstrom

dissolving - hanna lidgren

imaginary answer - hanna lidgren

black ten - by lotus?

and we walk after - trevor kowalski

immersed - johannes borisof

• cotton dreams - elm lake

the carousel
twins

- tomorrow's rain - hushed
- q'ra - ebb & flood
- providence - ebb & flood
- things don't seem the same - eric axelsson
- o the scent of earth after rain - ebb & flood
- dismantle - peter sandberg!
- remove the complexities - peter sandberg
- o by lace surprise (scaled down version) - peter
- descend (scaled down version) - peter
- this delicate place (scaled dr) - silver maple
- behind these eyes - kikoreu
- solo (instrumental version) - mimmi bangoura
- phone me - billie ko
- o meet - cute - saleif
- if you still wanted to be loved - candelion
- TBH (instrumental) - gamma scores
- can't take this pill (instrumental) - dastoe
- want you back to me (inst) - Ingrid witt

- bossy (instrumental) - anaroc
- progress - ever so blue
- turtle swim - johannes bornlof
- when spring is coming (inst) - ever yearning
- Meaning solitude - howard harper - barnes
- lightdrops - Peter Sandberg
- Lens Flare 1 - Peter Sandberg
- like a snowflake (inst v) - gavin luke
- Butterflies - Peter Sandberg
- our early years - David Calente
- Dorotea - Hushed
- Emily Detail - Johannes Bornlof
- Jane - Peter Sandberg
- Real life - mimmi Bangoura
- Craving your love - harper rly
- Pretty little moments - airtal
- Finding Faith - Amaranth love
- the human derivative - Amaranth love

A place for us - Howard Haugh - Barnes

Some day, some day - Indigo Days

Let Me down (instrumental v) - eeanz

Love me back (instrumental version) - Mondays

Next to me (acoustic version) - Lvly collaboration
Megan Wofford

Rewind Time - Clarence Reed

My O My - Cospe

All night dance - P/W

Concrete Pilots

painting - velee!

~~Art~~

Consolation - escavillage

Near dawn - S.A. Paul

I know you have been there - Ave Air

~~I will remember everything forever - Ave Air~~

First Moon - Cerulean Skies X

Hidden path - Cerulean Skies

Ascendo remix 3
power up remix 1

Under a Cloud - Across the great valley

Days of hope - Hampus Naerli

Ripples (Echoes) - Harbour & oceans

• Dimman - Jakob Ahlborn

Slow Silk Lullaby - Laina House

~~A new constellation - Laina House~~

~~a Lepus Dream - Laina House~~

Distant Echo - Jakob

On the sky - Helm...

while we still breathe - Laina House

Distant shores - Amaranth Cole

• little by little - GEMINI

Gyring - William Claesson

Subtle Flavor - 2' MIN

I'm still in love - Dulce sing

Behind those eyes X

Easily distracted - Margareta

Behind those eyes

i don't waste my time - Victor Lundberg

the beauty within - Sleeping with X

crazy for love (tribute version) (inst) - Mondays X

I'm dreaming of you - candleman feat. cody francis X

Eternal Slumber - Yonder Dale

Repost - Ebb & Flow

Gazelle - Roof

~~Revelate Blue - Jobii~~

Song for saul - they dream by day

And waves break on distant shores - at the end of travel

• Like home - Jakob Ahlbom

References:

stay - Gracie

greedy (MLP) - Tate

Doppelgänger - Joshua

Your name

Drive's licence - Olivia

First love

All razones - Aitana

Dumb - Eva

Deja vu - Olivia

Doc Olivia

Re: Re: (video clip of drap)

wonder - Beamingu

B. the beginning - op

The way I am - Charlie

Back to you - Selena

Good 4 you - Olivia

Begin Again